ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΒ'.	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1964	ΤΕΥΧΟΣ 270ον

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ

ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΣ

ΕΛΠΙΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυν. Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

«...Μ' ἐσὲ ξημέρωσε ἡ χαρὰ καὶ σβεῖ ἡ κατάρα, πῆρε
μ' ἐσέ, Μητέρα, κι' ὁ Θεὸς τὴν ὁμορφιὰ τοῦ Βρέφους
κι' ὁ γέρο κόσμος ἄλλαξε καὶ νιὸς ξαναστηλώθη...
Ψηλότερη ἀπ' τοὺς οὐρανούς, τῆς γῆς τὸ θέμελο εἶσαι!»
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ Ἑλληνικὴν Ὀρθοδοξίαν εἶναι Πανίερος Ἡμέρα ἡ 15η Αὐγούστου. Ἑορτάζεται ἡ κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ μετάστασις Αὐτῆς εἰς τοὺς Οὐρανούς, ἡ κήδευσις καὶ ταφή Της «ἐν Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ ὑπὸ τῶν ἐκ περάτων συναθροισθέντων Ἀποστόλων».

Ὑπάρχει βαθύτατος συμβολισμὸς εἰς τὸν ὑψηλὸν ρόλον ποὺ προώρισεν ἡ Θεία Πρόνοια διὰ τὴν Παρθένον Μαρίαν, πάντες δὲ οἱ σταθμοὶ τῶν γεγονότων τῆς ἐπιγείου διαδρομῆς Της ὑψοῦνται ὡς ἐξόχως διδακτικὰ ὁρόσημα παγκοσμίου ἀκτινοβολίας. Ἡ σύλληψίς Της ὑπὸ γονέων γερόντων, καρπὸς προσευχῆς, δὲν θὰ παύσῃ νὰ συμβολίζῃ καὶ νὰ διδάσκῃ ὅτι τῶν θεοσεβῶν καὶ ἐναρέτων ἡ προσευχὴ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀνοίγῃ τοὺς οὐρανοὺς καὶ νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ τὸ θαῦμα, τὸ παρ' ἀνθρώποις ἀδύνατον. Ἡ γέννησίς Της δὲν θὰ παύσῃ νὰ συμβολίζῃ καὶ νὰ διδάσκῃ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἀνθρωπίνως ἀδυνάτου. Καὶ ἡ ὅλη ζωή της οὐδέποτε θὰ παύσῃ νὰ δίδῃ τὸν συμβολισμὸν καὶ τὸ δίδαγμα τῆς αἰωνίας Μητέρας, ἐκείνης τῆς μητέρας ποὺ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἀρχαιότητος ἀφύπνισε εἰς τὴν φαντασίαν τῶν ἀνθρώπων τὸ δέος καὶ ἡ κατάνυξις ἐμπρὸς εἰς τὸ θαῦμα τῆς γονιμότητος καὶ ποὺ τὰ ἰδανικά της ἐνεσωμάτωσεν ἡ Θεοτόκος τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Μητέρα τοῦ ἐνσαρκωθέντος Λόγου ἡ Παρθένος Μαρία, ἀνυψοῦται εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἀνθρωπίνης τραγικότητος ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἄσπιλη καὶ ἀμόλυντη δέχεται τὸ φοβερὸν θεϊκὸν μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ: «Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου !...» Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην τοῦ «χαῖρε», ποὺ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη λέξις μὲ τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ ἔκλεισαν τὴν ἀπὸ τῆς πτώσεως τῶν πρωτοπλάστων παρένθεσιν μακρᾶς περιόδου θλίψεως, ἡ Θεοτόκος ὑψώνεται εἰς τὸ πλέον τραγικὸν μεγαλεῖον, ὅμοιον τοῦ ὁποίου οὐδεμία ἀπὸ τὰς γνωστὰς θρησκείας εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ. Μόνη Αὐτὴ ἐκλέγεται μεταξὺ ὅλων τῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου διὰ νὰ φέρῃ εἰς

τὴν γῆν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Διαπορεῖ καὶ ψελλίζει τὸ «ἄνανδρός εἰμι καὶ πῶς τέξω υἱόν», καὶ δέχεται τὴν ἀρχαγγελικὴν ἀπάντησιν «Θεὸς ὅπου βούλεται νικᾶται φύσεως τάξις—δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει Σε», μεταβάλλεται εἰς «νύμφην ἀνύμφευτον» τοῦ Ἰωσήφ, κυοφορεῖ τὸν θεϊκὸν καρπὸν εἰς τὴν λευκὴν ἀγνότητα ψυχῆς καὶ σώματος καὶ ἀποδύεται εἰς τὴν πλέον συγκλονιστικὴν ἀσκητικήν. Οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ τῆς παράσχουν χῶρον ἐστεγασμένον διὰ νὰ τεχθῇ ὁ Πάντων Κτίστης, καὶ θὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ταπεινὴν φάτνην τῆς Βηθλεέμ. Ἀπὸ ἐκεῖ, καταδιωκομένη πάντοτε θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Αἴγυπτον, ἐπάνω εἰς ἕνα ταπεινὸν ζέβρον, διότι ὁ ἀνθρώπινος οἶκτος θὰ τὴν ἀγνοήσῃ. Κατατρεγμένη θὰ ζήσῃ εἰς τὴν ἐξορίαν, καὶ ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα θὰ ἀκούσῃ πολλὰς φορὰς τὸν Υἱόν της νὰ Τῆς λέγῃ ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ Πατέρας Του, ὅτι δὲν ἔχει οἶκον Ἐκεῖνος ἄλλον ἐκτὸς τοῦ ναοῦ, ὅτι οὐδὲν τὸν συνδέει μὲ Αὐτήν..... Καὶ ὅταν δώδεκα ἐτῶν ἐξαφανισθῇ καὶ Τὸν ἀνεύρῃ εἰς τὸν ναόν, οὔτε ὁ Ἰωσὴφ ἀλλὰ οὔτε καὶ Αὐτὴ ὡς μητέρα θὰ ἀντιληφθῇ τοὺς λόγους Του. Θὰ τὰ παρακολουθήσῃ ὅλα μὲ θάμβος καὶ ἀπορία ἡ ἄπραγος κόρη καὶ μητέρα καὶ μὲ τὰ ἴδια συναισθήματα θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Μονογενῆ Της μέχρι τῆς ἀποθεωτικῆς ὑποδοχῆς Του εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὁ Γολγοθᾶς Του, τὸ μαρτύριον τοῦ Σταυροῦ θὰ τὴν ἀπολιθώσουν ὡς ἄλλην ἀρχαίαν Νιόβην, καὶ ὁ πόνος θὰ ἀποκορυφωθῇ ὅταν ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ Υἱοῦ της ἀκούσῃ ὅτι υἱός της εἶναι ὁ Ἰωάννης καὶ Αὐτὴ μητέρα τοῦ Ἰωάννη.....

Αὐτὴ ἡ ἀληθῶς καταπληκτικὴ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν συρροὴ θαυμάτων καὶ διδαγμάτων, αὐτὰ τὰ περιστατικὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Θεοτόκου—τὸ ἀσύλληπτον μέγεθος τῶν ὁποίων «Πάλας προκατήγγειλε τῶν προφητῶν ὁ σύλλογος»—ἀναβιβάζουν τὴν Θεομήτορα εἰς θρόνον πυρίμορφον, εἰς θρόνον πλήρη τραγικότητος καὶ μεγαλείου. Δι' Αὐτῆς ἐσημειώθη ἡ ἔναρξις ἐκπληρώσεως καταπληκτικῶν προφητειῶν παγκοσμίου σημασίας, δι' Αὐτῆς ἐσαρκώθη ὁ Λόγος Λυτρωτὴς καὶ συνήφθησαν τὰ οὐράνια τῇ γῇ, τὰ ἀπὸ τῆς πτώσεως τῶν πρωτοπλάστων διεζευγμένα. Διὰ τῆς Παρθένου Θεοτόκου ἡ θεοποίησις τῆς Μητέρας, ἀφοῦ μήτηρ τοῦ ὑπερτάτου ὄντος Αὐτὴ συνεκέντρωσε εἰς τὸ πρόσωπόν της ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς αἰωνίας μητέρας. Διὰ τῆς Παναγίας ἡ ἀποκορύφωσις τοῦ πόνου, ἀφοῦ ὁλόκληρον τὴν ὕπαρξίν Της τὴν ἐλάμπρυνεν ὁ σπαραγμός, ἀφοῦ Αὐτὴ ἔχυσε τοὺς ποταμοὺς ἐκείνους τῶν δακρύων ποὺ ἔκαμαν ξερότοπους νὰ ἀνθίσουν καὶ ἐπότισαν τὰ πτηνὰ τοῦ Οὐρανοῦ. Διὰ τῆς Θεομήτορος ἡ θεμελίωσις ἑνὸς νέου κόσμου τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας.

***

ΑΛΛΑ ἐμπρὸς εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν τραγικότητα τῆς Θεοτόκου ἔμειναν μόνον τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν. Ὁ ὑμνωδὸς τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς σοφίας εὗρε τὴν Παναγίαν «ἀγνείας θησαύρισμα», «γλυκύτατον ἴνδαλμα», «ἡδύπνοον κρίνον», «τοῦ ζῶντος ὕδατος πηγὴν ἀκένωτον», «γλυκασμὸν τῶν ἀγγέλων», «θρόνον πυρίμορφον», «ὄρθρον φαεινόν», «ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας», «χρυσῆν λυχνίαν», «ἐλπίδα καὶ καταφυγήν». Ἡ λυρικὴ φαντασία τῆς πλημμυρισμένης ἀπὸ κρουνοὺς ἀπεριγράπτου λατρείας λαϊκῆς ψυχῆς τὴν εἶδεν ὡς Κυρίαν τῶν Ἀγγέλων, ὡς Παναγίαν τῶν θλίψεων, Παναγίαν τῶν ἀσθενῶν, τῶν ὁδοιπόρων, τῶν φυλακισμένων, τῶν θαλασσινῶν, τῶν γεωργῶν καὶ τῶν βοσκῶν, τοῦ καλοῦ θανάτου· ὡς Δέσποινα Κεχαριτωμένη, Γλυκοφιλοῦσα, Χρυσοπολίτισσα, Ὑπακούουσσα, Διασώζουσα, Ἀσπροφοροῦσα, Γαλακτοτροφοῦσα, Δομένη, Παντάνασσα, Διακόνισσα, Πανάχραντη, Ἐλευθεροῦσα, Θεοσκέπαστη, Καρδιοφορίτισσα, Μεγαλόχαρη, Ἐγγυήτρια, Ἐλεοῦσα, Ὁδηγήτρια, Γοργοεπήκοη, Μεσίτρια, Παμμακάριστη, Ὑπεράγαθη, Τριχεροῦσα, Περίβλεπτη, Λουλουδιανὴ καί, περισσότερον Θεομήτορα καὶ Θεοτόκον. Καὶ ἀκόμη Παραμυθία, Περίβλεπτη, Πανάχραντη, Γιάτρισσα, Πονολύτρα, Ἀντιφωνήτρα, Εὐαγγελίστρια, Λαύρα, Ἀθηναία, Ρωμαία,

Φανερωμένη, Πύργον Χρυσοπλοκώτατον, Ἡλιοστολισμένον Θρόνον, Τεῖχος Θεόκτιστον, Βεβαίαν Ἐλπίδα, Ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν, Ὑπέρμαχον Στρατηγόν, Εὐῶδες Ἄνθος, Θείαν Σκέπην, Ζωοδόχον Πηγήν, Ἄνθος τὸ Ἀμάραντον, Ἄξιον Ἐστὶν καὶ Πολεμουμένων Βοήθειαν, Λαοῦ Καταφύγιον, Ἡγιασμένον Ναόν, Καύχημα Παρθενικόν, Ἄσπιλον καὶ Ἀμόλυντον καὶ τόσην ἄλλην πληθώραν ὀνομασιῶν. Ὅλα αὐτά, ἀπὸ τὴν ἀστείρευτον πηγὴν τῆς ὑμνωδίας καὶ τῆς λαϊκῆς ἐπιθετολογίας τόσων αἰώνων, ἐκφράζει παραστατικώτατα ὁ ἐθνικός μας βάρδος Κ. Παλαμᾶς εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ τόσα ἀφιερώματά του ὅταν ἀναφωνεῖ :

. . . Κι' ἀπ' ὅσα ἀπὸ τοὺς τόπους Σου κι' ἀπὸ τὰ θάματά Σου
κι' ἀπ' ὅσα ἀπὸ τὶς χάρες Σου πῆρες ὀνόματα, ὅλα
σὰν τοῦ μετώπου Σου τὴ δόξα ἀχτιδοσταλαγμένα . . .
πλημμύρισες τὸν Οὐρανό, σημάδι Ἐσὺ πιὸ μέγα ! . . .

Ἂν σκεφθῶμεν εἰς τὴν μηχανικὴν καὶ ὑλοποιημένην ἐποχήν μας πόσα ὁράματα τῆς Παρθένου ἀφύπνισαν τὸν ἄνθρωπον, ἄλλοτε χαρούμενον καὶ ἄλλοτε ἔντρομον, ποία ἡ πληθώρα τῶν ἀφιερωμένων εἰς Αὐτὴν μητροπόλεων, ναϊδίων καὶ ἐξωκκλησίων εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν, πόσοι οἱ τόποι ποὺ ἔχουν τὸ ὄνομά Της, πόσοι οἱ θρύλοι, αἱ παραδόσεις, τὰ καθημερινὰ καὶ μὴ ἀμφισβητούμενα θαύματά Της, τὰ ποιητικὰ μνημεῖα τῆς τέχνης τοῦ λόγου, τὰ ἄλλα ποιητικὰ μνημεῖα τῆς τέχνης τοῦ χρωστῆρος, θὰ κατανοήσωμεν ὅτι ἡ συνείδησις τοῦ πιστοῦ εἰς τὴν ἑλληνοχριστιανικὴν σοφίαν δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ὅμοιόν της πέραν τῆς εὐλαβείας ποὺ τρέφει διὰ τὴν Θεομήτορα. Καθρεπτίζεται ἡ λατρεία εἰς τὸν λόγον ποὺ ἀποκτᾷ τὴν μορφὴν μουσικῆς, εἰς τὴν προσευχὴν ποὺ τὴν πλουτίζουν θαυμάσια φραστικὰ εὑρήματα, εἰς τὴν κατάνυξιν ποὺ μεταβάλλεται εἰς ἡδυπάθειαν, εἰς τὴν συντριβὴν ποὺ ἐμπρὸς εἰς τὸ ἐκθαμβωτικὸν μεγαλεῖον τῆς Παρθένου Μαρίας γεμίζει ἀπὸ τρυφερότητα. Μὲ τὸ ὄνομά Της βαπτίζονται οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ τόποι, μὲ τὸ ὄνομά Της βαπτίζονται τὰ ἄνθη, μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα γίνεται ἡ ἐπίκλησις ἐμπρὸς εἰς τὸν κίνδυνον. Μὲ τὸ ὄνομά Της καὶ τὴν μορφήν Της καὶ τὸν βίον Της εἰς τὰς ψυχάς των οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ παύσουν νὰ τὴν ἐπικαλοῦνται ποτὲ δι' ὅσα συνιστοῦν μέριμναν Ζωῆς, ἀφοῦ Αὐτὴ εἶναι τῶν κατατρεγμένων ἡ γαλήνη, τῶν ἀπελπισμένων ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα, ἡ κιβωτὸς τῆς σωτηρίας, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν . . .

* * *

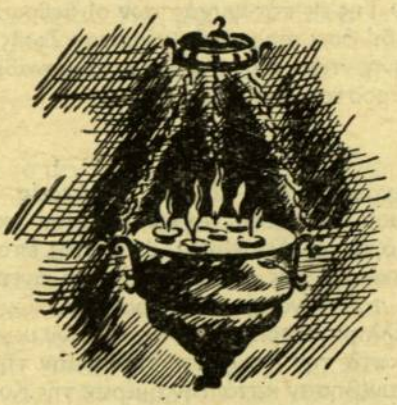
Τὸ ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ περιεχόμενον ποὺ ἔδωσεν ἡ λατρεία τῆς Θεοτόκου εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποτελεῖ ὀγκωδέστατον κεφάλαιον. Συνεδέθη μὲ τὴν ἁγίαν μορφήν Της ὅ,τι τὸ ἑλληνικὸν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Παύλου μέχρι σήμερον καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην Της ἐγεννήθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν τόσαι προσδοκίαι, τόσοι παλμοὶ τοῦ Γένους, πληθώρα ἰδανικῶν καὶ πεπρωμένων τῆς Φυλῆς. Ὁ χριστιανὸς Ἕλλην γνωρίζει, ὅτι πέραν τῶν μεγάλων πολεμικῶν γεγονότων ποὺ συνέβησαν κατὰ τὴν ἱστορικὴν διαδρομὴν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἰδίως ὅσων συνέβησαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κοιμήσεως ἀκριβῶς—ἀπόκρουσις τῶν Ἀράβων ἀπὸ τὴν Βασιλίδα τῶν Πόλεων τὴν 15ην Αὐγούστου 626 ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου, ἄλλη ἀπόκρουσις ἐπὶ τοῦ Λέοντος τοῦ Γ' τὴν 15ην Αὐγούστου 717, ὅτε καὶ πρωτοκαθιερώθη ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μὲ εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ὑπέρμαχον Στρατηγὸν—οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι τὸ νὰ ἐπιζήσῃ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς μαύρης δουλείας τεσσάρων αἰώνων καὶ τὸ νὰ ἀποτολμήσῃ τὸ θαῦμα τοῦ 1821, ὀφείλονται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ τὸν νέον κόσμον ποὺ Αὐτὴ ἐθεμελίωσε. Τὸ αὐτὸ γνω-

ρίζει ὁ Ἕλλην χριστιανὸς διὰ τὸ ἔπος τοῦ 1912–1913, τοῦ ὁποίου πρόδρομος ὑπῆρξεν ἡ «Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ» τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ μὲ τοὺς ἀναριθμήτους ὕμνους της πρὸς τὴν Παναγίαν τῶν Βυζαντινῶν καὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν, καὶ τοῦ ὁποίου Ὑπέρμαχος Στρατήγισσα τῶν μαχητῶν μας παρέστη ἡ ἰδία ἡ μορφὴ τῆς Θεοτόκου. Πέραν αὐτῶν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι τὴν 15ην Αὐγούστου τοῦ 1940, τὴν ὥραν τοῦ ἀνάνδρου τορπιλλισμοῦ τῆς «Ἕλλης» καὶ ἀπαρχὴν μιᾶς τῶν δυσμενεστέρων ἀλλὰ καὶ λαμπροτέρων περιόδων τοῦ Ἔθνους, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ αἱ καρδίαι ὅλων τῶν πιστῶν ἐστράφησαν πρὸς Ἐκείνην..... Ὅτι πρὸς Ἐκείνην ἐστράφησαν πάλιν κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου, ἀπαρχὴν τῆς γιγαντομαχίας ποὺ κατέπληξε τὸν κόσμον, ὅπως καὶ πρὸς Ἐκείνην ἐστράφησαν κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον τοῦ 1946–1949, ὅτε ὁ δαίμων τῆς Στέππας ἠπείλει τὴν χώραν καὶ ἐξεδιώκετο τῶν ἑλληνικῶν συνόρων ὀλίγον μετὰ τὴν 15ην Αὐγούστου τοῦ 1949... Καὶ ὅτι πρὸς Αὐτὴν στρέφονται πάλιν αὐτὰς τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ προαιώνιοι ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπειλοῦν τὴν ἑλληνικωτάτην Κύπρον καὶ δι' αὐτῆς ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος.....

Ἂς ἀνανεώσωμεν τὴν πίστιν μας πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ μεγαλείου. Καὶ ἂς ἀκουσθῇ καὶ πάλιν ὁ οὐράνιος, ὁ θεσπέσιος καὶ ἑλληνικώτατος Ὕμνος πρὸς Αὐτήν:

... «Στὸν πόλεμο Ὁδηγήτρα Ἐσύ, Μεσίτρια στὴν Εἰρήνη·
Ὑπέρμαχη Στρατήγισσα σ' Ἐσέ τὰ νικητήρια ...».

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Παρὰ τῇ νεανικῇ ἡλικίᾳ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ μορφαὶ τῆς σχιζοφρενίας, ἤτοι ἡ ἁπλῆ σχιζοφρενία (κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τῆς νόσου ὁ μαθητὴς μεταβαίνει μὲν εἰσέτι εἰς τὸ σχολεῖον, οὐχ ἧττον παρουσιάζει ἀδιαφορίαν διὰ τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἐργασίαν, τάσιν πρὸς μόνωσιν καὶ πτῶσιν τῆς ζωτικότητος), ἡ κατατονία (συχνὴ πως εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν) καὶ ἡ παράνοια (σπανία εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν).

ι΄) Κυκλικαὶ ψυχώσεις. Αὗται συνίστανται εἰς νόσον τῆς συναισθηματικῆς σφαίρας, πιθανῶς κληρονομικῆς προελεύσεως, ἐρευνηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Kretschmer. Δύο βασικοὶ κλινικοὶ τύποι εἶναι τὸ μὲν ἡ «μανία» (νοσηρὰ εὐφορία, συγκινητικὴ ὑπέρτασις καὶ εὐαισθησία, αἰσιοδοξία, αὐτοπεποίθησις, ζωτικότης, πολυπραγμοσύνη, ἐκρηκτικότης), τὸ δ' ἡ «μελαγχολία» (νοσηρὰ καταθλιπτικὴ κατάστασις, ἀπαισιοδοξία, πτῶσις ζωτικότητος, ἐπὶ πλέον τάσεις πρὸς αὐτομομφάς, ἀναίτιοι φόβοι, ἰδέαι αὐτοκτονίας). Ἐπικίνδυνοι αἱ δυσδιάκριτοι ὑπομανίαι καὶ ὑπομελαγχολίαι. Συμμιγεῖς μορφαὶ εἴτε ἐπὶ συνυπάρξεως στοιχείων μελαγχολίας καὶ μανίας, εἴτε ἐπὶ ἐναλλαγῆς φάσεων μελαγχολίας καὶ μανίας.

Ἡ μορφὴ τῆς μελαγχολίας ἀπαντᾶται καὶ κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἐνῷ ἡ μανία εἶναι σπανία. Κατὰ τὸ προδρομικὸν στάδιον τῆς μανίας ὁ μαθητὴς παρουσιάζει ἀλλοίωσιν τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἄμβλυνσιν τοῦ ἤθους αὐτοῦ (ἀπροσεξίαι, πολυλογίαι, προπέτεια καὶ θρασύτητες, θόρυβοι καὶ ἐνοχλήσεις, ἐγκατάλειψις τοῦ σχολείου, ἄσκοποι περιπλανήσεις).

ια΄) Νεανικὴ προϊοῦσα παράλυσις. Αὕτη συνιστᾷ κεχωρισμένην κλινικὴν μορφήν. Εἶναι σπανία, συφιλιδικῆς προελεύσεως, ὀφειλομένη εἴτε εἰς ἐκ γενετῆς ἐπιβάρυνσιν, εἴτε εἰς μόλυνσιν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ἐπειδὴ ὁ χρόνος τῆς ἐπωάσεως ἐξικνεῖται ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἡ ἐκδήλωσις τῆς νεανικῆς παραλύσεως συμπίπτει πρὸς τὴν ἥβην. Προδρομικαὶ ἐκδηλώσεις εἶναι ἡ ἐξασθένησις τῆς κρίσεως καὶ ἡ ἀλλοίωσις τοῦ χαρακτῆρος. Μορφαὶ ταύτης εἶναι ἡ ἀνοϊκή, παρανοϊκή, μελαγχολικὴ καὶ μανιακή.

5. Δυσχέρειαι λόγῳ ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν. Νοητέαι προφανῶς ὡς συμπεριλαμβανόμεναι ἐνταῦθα ἅπασαι αἱ ὑπὸ τῆς ψυχιατρικῆς ἀποκαλούμεναι «ψυχοπάθειαι». Αὗται δὲν εἶναι ψυχικαὶ νόσοι, οὐδὲ κἂν ἐλαφρότεραι μορφαὶ ψυχικῶν νόσων, ἀλλ' ἁπλαῖ ἰσχυραὶ ἀποκλίσεις ἀπὸ τοῦ κανονικοῦ ψυχικοῦ (βουλητικοῦ καὶ συναισθηματικοῦ) (οὐχὶ τοῦ διανοητικοῦ) τύπου, ἐξικνούμεναι μέχρι ψυχικοῦ ἐλαττώματος καὶ παθολογικοῦ χαρακτῆρος, διαταρασσομένων τῶν κοινωνικῶν σχέσεων τοῦ ἀτόμου. Ἐπιτυχὴς ἐν πολλοῖς ἡ τυπολογικὴ διάκρισις τοῦ Kurt Schneider εἰς δέκα συγκεκροτημένας κατηγορίας. Εἰδικώτερον :

α΄) Ὑπερθυμικοὶ (Hyperthymische Psychopathen) (ὑπέρτασις εὐθυμίας καὶ αἰσιοδοξίας). Ἡ ὑπερθυμικὴ ψυχοπαθητικὴ ἰδιοσυστασία ἐκδηλοῦται ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας. Γενικῶς ὁ ὑπερθυμικὸς ἀνήλικος εἶναι συνεχῶς εὔθυμος, αἰσιόδοξος, πλήρης ἐνθουσιασμοῦ, ρέπει πρὸς φλυαρίαν καὶ πολυλογίαν, γελᾷ δὲ σχεδὸν ἄνευ λόγου. Εἶναι ἀεικίνητος, θορυβώδης, ἀνήσυχος καὶ ἐνοχλητικός. Ὡς μαθητὴς εἶναι προπέτης, ὑποβάλλει θρασείας ἐρωτήσεις καὶ διαταράσσει τὴν ἡσυχίαν τῆς τάξεως. Ἐν τῷ ψυχικῷ αὐτοῦ κόσμῳ καὶ ἐν ταῖς ἀπασχολήσεσιν αὐτοῦ μεταβάλλει διαρκῶς προσανατολισμούς. Εὐχερῶς συγκρούεται

πρὸς τὸ περιβάλλον. Ἀποκτᾷ ἐπιβλαβεῖς συνηθείας (πρὸς τυχηρὰ παίγνια, κάπνισμα, γενετησίας ἐκτροπάς). Τὰ κοράσια παρασύρονται καὶ πρὸς τὴν πορνείαν. Τὸ ποσοστὸν τῶν ἀρρένων ὑπερθυμικῶν ὑπερτερεῖ τῶν θηλέων.

Ἡ θεραπεία τῆς ὑπερθυμίας δέον νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας.

β΄) Καταθυμικοὶ (Depressive Psychopathen) (ὑπέρτασις δυσθυμίας καὶ ἀπαισιοδοξίας). Ἡ καταθυμία εὑρίσκεται εἰς τὸν ἀντίθετον πόλον ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπερθυμίαν. Οἱ καταθυμικοὶ ἀνήλικοι ρέπουσι πρὸς μόνωσιν, ρεμβασμούς, μελαγχολικὰς σκέψεις καὶ ἡσυχίαν, ἀποφεύγοντες τὰς ἀναστροφὰς καὶ τὰ παίγνια μετ' ἄλλων παιδίων, εἶναι δειλοὶ καὶ στεροῦνται αὐτοπεποιθήσεως. Καὶ ἡ καταθλιπτικὴ ἰδιοσυστασία ἐκδηλοῦται ἤδη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐπιτείνεται δὲ κατὰ τὴν φάσιν τῆς ἥβης καὶ ἀμβλύνεται εἰς ὡρισμένον βαθμὸν μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν ὥριμον ἡλικίαν. Ἀμφότερα τὰ φῦλα παρουσιάζουσι τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ποσοστοῦ πρὸς τὴν μελαγχολικὴν ἰδιοσυστασίαν.

Ἡ θεραπεία συνίσταται εἰς ἐνθάρρυνσιν, δημιουργίαν εὐχαρίστων εὐπρεπῶν συναναστροφῶν καὶ εἰς ἀπασχόλησιν.

Συμμιγεῖς κυκλοειδεῖς τύποι. Πρόκειται περὶ ἀνηλίκων οἱ ὁποῖοι εἴτε παρουσιάζουσι τουτοχρόνως στοιχεῖα ὑπερθυμίας καὶ καταθυμίας, εἴτε παρουσιάζουσι περιοδικὴν ἐναλλαγὴν φάσεων δυσθυμίας καὶ εὐθυμίας.

γ΄) Συναισθηματικῶς ψυχροὶ (Gemütlose Psychopathen) (ἠθικὴ ἀναλγησία). Τῆς ἠθικῆς ἀναισθησίας ὑφίστανται διαβαθμίσεις. Αὕτη εἶναι ἐπικίνδυνος ὡς ἐγκληματογόνος παράγων. Ἀναφαίνεται ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Ὁ συναισθηματικῶς ψυχρὸς ἀνήλικος ἐμφορεῖται ὑπὸ κακοῦ ἤθους, ἐπιδεικνύει κακὴν συμπεριφοράν, ἐγωκεντρικὴν καὶ συμπεριφέρεται μετὰ κακίας πρὸς ἄλλα παιδία. Εἶναι ἄτακτος, ἀνυπάκοος, ρέπει πρὸς γενετησίους παρεκτροπάς, δραπετεύσεις ἐκ τοῦ σχολείου καὶ τῆς οἰκίας, πρὸς περιπλανήσεις, συγκρούεται εὐχερῶς μετὰ τοῦ περιβάλλοντος, εἶναι ἀσυγκίνητος ἐκ τῶν τιμωριῶν ἢ τῶν ἐπαίνων καὶ ἐκ τῶν καλῶν ἢ κακῶν γεγονότων τῆς παιδικῆς ζωῆς. Τὸ ποσοστὸν τῶν ἀρρένων ὑπερτερεῖ ἐν τῇ συναισθηματικῇ ἀναλγησίᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὰ θήλεα.

Ἡ ἀγωγὴ τῶν ἠθικῶς ἀναισθήτων ἀνηλίκων εἶναι δυσχερεστάτη.

Συναισθηματικῶς ὑπερευαίσθητοι, εὐσυγκίνητοι (ἠθικὴ συναισθηματικὴ εὐαισθησία). Οἱ εὐαίσθητοι μαθηταὶ ἀλγοῦσι ψυχικῶς ἐκ τῆς μὴ λεπτῆς συμπεριφορᾶς τῶν συμμαθητῶν αὐτῶν ἢ ἐκ τῶν ἐπιπλήξεων τῶν διδασκάλων αὐτῶν. Ἡ συναισθηματικὴ εὐαισθησία εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Οὐχ ἧττον, ὁσάκις ἐξικνεῖται μέχρις ὑπερβολῆς, συνιστᾷ ψυχοπάθειαν. Τὸ ποσοστὸν τοῦ γυναικείου φύλου ὑπερτερεῖ.

δ΄) Ἔχοντες εὐμετάβλητον τὴν ψυχικὴν διάθεσιν (Stimmungslabile Psychopathen) (συναισθηματικαὶ μεταβολαὶ καὶ περιοδικαὶ παρορμητικαὶ ἐκδηλώσεις). Ὁ εὐμετάβολος μαθητὴς ἐπιδεικνύει ἐναλλασσομένην συμπεριφοράν, λ.χ. εἶναι κατὰ περιόδους ἄλλοτε ἐπιμελὴς καὶ ἄλλοτε ἀμελής, ἄλλοτε φοιτᾷ τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἄλλοτε ρέπει πρὸς ἀπουσίας, ἄλλοτε εἶναι τακτικὸς καὶ φρόνιμος, ἄλλοτε δὲ ρέπει πρὸς ἀταξίας. Γενικῶς ἡ ζωὴ αὐτοῦ δὲν παρουσιάζει σταθερὰν γραμμήν. Οἱ εὐμετάβολοι μαθηταὶ ἄγονται περιοδικῶς εἰς παρορμητικὴν δρᾶσιν, ὡς πρὸς πορειομανίαν, ἐπιζήτησιν περιπετειῶν, κλεπτομανίαν, μανίαν πρὸς φθορὰν καὶ καταστροφήν. Ἡ εὐμετάβολος συναισθηματικότης εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας· οὐχ ἧττον, ὁσάκις ἐξικνεῖται μέχρις ὑπερβολῆς, συνιστᾷ ψυχοπάθειαν.

ε΄) Ἐκρηκτικοὶ (Explosive Psychopathen) (εὐχερὴς καὶ ἰσχυροτάτη συγκινητικὴ ἐκκένωσις τῆς ὀργῆς, εὐέξαπτον). Τὰ ἄτομα ταῦτα ἐπὶ μηδαμινῇ ἀφορμῇ καταλαμβάνονται ὑπὸ δυσθυμίας καὶ ἐντόνου ὀργῆς, ἐκκενοῦντες ταύτην ἀμέσως, βιαίως καὶ ἀχαλινώτως. Ἡ διάρκεια ὅμως τῆς ὀργῆς εἶναι βραχεῖα, εὐχερῶς ἐξατμιζομένη. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεγίστης ἐντάσεως τῆς ὀργῆς παρατη-

ρεῖται ἐλαφρὰ θόλωσις τῆς συνειδήσεως. Τὰ ἐν λόγῳ ἄτομα ρέπουσι πρὸς ἔριδας ἐν τῷ οἰκογενειακῷ, φιλικῷ καὶ ἐπαγγελματικῷ αὐτῶν κύκλῳ, ὡς καὶ πρὸς ἐγκλήματα ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς, ὡς λ.χ. ἐξυβρίσεις, ἀδίκους ἐπιθέσεις, τραύματα καὶ ἀνθρωποκτονίας, φθορὰς ξένης ἰδιοκτησίας, ἀντιστάσεις κατὰ τῆς ἀρχῆς.

Τὸ εὐερέθιστον εἶναι ἰδιότης τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Οὐχ ἧττον, ὁσάκις τοῦτο ἐξικνεῖται μέχρις ὑπερβολῆς, συνιστᾷ ψυχοπάθειαν. Ἀνάλογον λεκτέον καὶ προκειμένου περὶ κορασίδων, εὑρισκομένων κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐμμήνου ρύσεως, ὁπότε ἐπιτείνεται τὸ εὐερέθιστον, ἡ εὐσυγκινησία, ἡ ἀνησυχία καὶ ἡ δυσθυμία μετ' ἄγχους.

Οἱ ἐκρηκτικοὶ ἀνήλικοι μαθηταὶ ρέπουσι πρὸς παντοίας παραβάσεις, ὡς ἰδίως πρὸς αὐθάδη συμπεριφοράν, πρὸς συγκρούσεις πρὸς τοὺς συμμαθητὰς καὶ πρὸς τοὺς διδασκάλους, ἐνίοτε καὶ πρὸς αὐτοκτονίας.

Θεραπευτικῶς ἐπιβάλλεται ἀπομάκρυνσις ἀπὸ παντὸς ἐρεθισμοῦ, ὑποχώρησις εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἐκρηκτικοῦ, ὁσάκις ἐπίκειται ἔκρηξις ὀργῆς, διδαχὴ πρὸς αὐτοκυριαρχίαν καὶ πρὸς ἀποχὴν ἀπὸ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ἀ γ χ ώ δ ε ι ς (εὐχερὴς καὶ ἐπὶ μικραῖς ἀφορμαῖς πρόκλησις τοῦ συναισθήματος τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀγωνίας (ἄγχους), δυσαναλογία ἐξωτερικῆς αἰτίας καὶ συναισθήματος ἄγχους).

Ἤδη τὸ μικρὸν παιδίον παρουσιάζει συναισθήματα ἄγχους, ὡς λ.χ. ἐκ στερήσεως τῶν οἰκείων, μονώσεως ἐν τῷ σκότει, νυκτερινοῦ φόβου, τοῦ ἀγνώστου (νέον περιβάλλον). Ὁ ἔφηβος παρουσιάζει συναισθήματα ἄγχους ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν γενετησίαν του ζωήν. Ἡ ὑπερβολὴ τοῦ ἄγχους συνιστᾷ ψυχοπάθειαν. Ὁ ἀγχώδης μαθητὴς εὑρίσκεται εἰς διαρκῆ ἀγωνίαν καὶ ἀνησυχίαν, φοβούμενος ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ σχολείου (προκαταβολικοὶ φόβοι πολλῶν ἡμερῶν).

Ἐνδείκνυται ἡ ἐνθάρρυνσις, παρηγορία, ἀπόσπασις τῆς προσοχῆς καὶ γενικῶς ὑποβοήθησις εἰς αὐτοκυριαρχίαν.

Ὑ π ε ρ α π α θ εῖ ς. Πρόκειται περὶ ἀτόμων, ἅτινα παρουσιάζουσιν ὑπερβολὴν αὐτοκυριαρχίας ἔναντι τῶν ἐξωτερικῶν ἐρεθισμῶν (ἠρεμία πάθους).

στ') Σ τ ε ρ ο ύ μ ε ν ο ι α ὐ τ ο π ε π ο ι θ ή σ ε ω ς (Selbstunsichere Psychopathen) (συναισθήματα κατωτερότητος καὶ ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὴν ἰδίαν ἀξίαν). Οὗτοι παρουσιάζουσιν ἀφ' ἑνὸς τάσιν πρὸς ὑποτίμησιν τῆς ἰδίας ἀξίας καὶ ἀφ' ἑτέρου τάσιν πρὸς ὑπερτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων. Συνήθως ἡ ἀβεβαιότης διὰ τὴν ἰδίαν ἀξίαν συνδέεται εἴτε πρὸς ὑπερβολικὴν εὐαισθησίαν καὶ εὐθιξίαν, εἴτε πρὸς διαφόρους φοβίας. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν καθίστανται ἐγκληματικοί· οὐχ ἧττον κατέχονται πάντοτε ὑπὸ τοιούτου φόβου.

ζ') Ο ἱ ἐ π ι ζ η τ ο ῦ ν τ ε ς π ρ ο σ ω π ι κ ὸ ν κ ῦ ρ ο ς, φ ι λ ό π ρ ω τ ο ι κ α ὶ φ ι λ ό δ ο ξ ο ι (Geltungsbedürftige Psychopathen) (παθολογικὴ ἐπιζήτησις «σπουδαιοφανίας», ἤτοι ροπὴ πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρόκλησιν ἐντυπώσεως εἰς διαφόρους κύκλους, ματαιοδοξία μέχρις ὑπερβολῆς καὶ ἀφόρητος ἐγωισμός). Συνήθως ἡ τοιαύτη φιλοπρωτία συνδέεται πρὸς ψευδολογίαν χάριν αὐτοδιαφημίσεως (Pseudologia phantastica) (ὑστερικοὶ χαρακτῆρες).

Οἱ ἐκ τῶν παθολογικῶν φιλοπρώτων ὀξύνοες ἀποτελοῦσι κύκλον, ἐξ οὗ τροφοδοτεῖται ἡ κατηγορία τῶν μεγάλων ἀπατεώνων.

η') Ο ἱ φ α ν α τ ι κ ο ὶ (Fanatische Psychopathen) (παθολογικὸς φανατισμὸς καὶ ὁλοκληρωτικὴ συναισθηματικὴ ὑποδούλωσις εἰς ὡρισμένας ἰδέας, θεωρουμένας ὡς ἀπολύτως καὶ ὁπωσδήποτε ὀρθάς). Λόγῳ τοῦ φανατισμοῦ των οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην δὲν ἐπιδέχονται συζήτησιν ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ἃς λατρεύουσι, ὄντες τυφλοὶ πρὸ οἱασδήποτε διδαχῆς ἢ τῆς φρονήσεως (παρανοειδὴς νοοτροπία). Ἀναλόγως τῆς φύσεως τῆς προσωπικότητος

αὐτῶν, οἱ ἐκ τούτων ἐνεργητικοὶ καὶ μαχητικοὶ ἀποτελοῦσι τοὺς «φανατικοὺς ἀγωνιστὰς» καὶ οἱ ἐκ τούτων παθητικοὶ καὶ ἄτονοι τοὺς «φανατικοὺς ἀδρανεῖς». Ὁ τύπος τοῦ φανατικοῦ σπανίως ἀπαντᾶται παρὰ τῇ παιδικῇ καὶ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ.

Οἱ διαρκῶς ἀμφιβάλλοντες καὶ ὑποχωρητικοὶ περὶ τὰς ἰδέας (ἀντίθετος τύπος τοῦ φανατικοῦ περὶ τὰς ἰδέας).

θ') Οἱ ἄβουλοι (Willenlose Psychopathem) (ἀδυναμία καὶ ἀτονία εἰς τὰς βουλητικὰς λειτουργίας, ἀνικανότης πρὸς ἀντίστασιν εἰς τοὺς ἔξωθεν ἐπηρεασμούς, βουλητικὴ ἀστάθεια). Ἡ ἀβουλία συνδέεται πρὸς εὐμεταβλησίαν, ἔλλειψιν πρωτοβουλίας, ἀτονίαν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις, ἀνικανότητα πρὸς διαρκῆ ἐργασίαν, ῥοπὴν πρὸς φυγοπονίαν, ἀνικανότητα πρὸς ἔντονον προσπάθειαν, ἀνικανότητα πρὸς ὑπερνίκησιν ἀντιξοοτήτων. Οἱ ἄβουλοι δὲν κυβερνῶσιν, ἀλλὰ κυβερνῶνται, ὑπόσχονται καλῇ τῇ πίστει, ἀλλ' εἶναι ἀνίκανοι νὰ τηρήσωσι τὰς ὑποσχέσεις αὐτῶν. Οἱ ἐκ τούτων ἐντόνως ἄβουλοι καθίστανται ἕρμαια τῶν ἐξωτερικῶν γεγονότων καὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐκ μέρους τῶν ἄλλων.

Ἡ ἀβουλία ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὸν τῆς ἥβης, οὐχ ἧττον ἐξικνουμένη μέχρις ὑπερβολῆς συνιστᾷ ψυχοπάθειαν. Οἱ ἄβουλοι μαθηταὶ παρουσιάζουσιν ἐναλλαγὰς ἐν τῇ σχολικῇ ἀποδόσει (ἐναλλαγαὶ περιόδων σχετικῆς ἐργατικότητος καὶ περιόδων νωθρότητος καὶ ἀμελείας). Αἱ ὑπ' αὐτῶν προσκτώμεναι γνώσεις τυγχάνουσιν ἀβαθεῖς. Οἱ ἐκ τῶν ἀβούλων ἄρρενες ἐκτρέπονται πρὸς τὴν ἀλητείαν καὶ αἱ θήλειαι πρὸς τὴν πορνείαν.

Ἐπὶ τῶν τοιούτων περιπτώσεων ἐνδείκνυται ἄσκησις τῆς βουλήσεως, ἐνδεχομένως καὶ παραπομπὴ εἰς καταστήματα ἐπαγγελματικῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας.

Οἱ πείσμονες καὶ ἰσχυρογνώμονες. Ἐνίοτε τὸ πεῖσμα συνδέεται πρὸς πνευματικὴν ἀνεπάρκειαν.

ι') Οἱ ψυχασθενικοὶ (Asthenische Psychopathen) (νευρασθενεῖς). Τὸ νευρικὸν σύστημα εὐχερῶς ἐξαντλεῖται μετὰ μικρὰν καταπόνησιν. Ἐντεῦθεν ἐπέρχεται ταχὺς σωματικὸς κσὶ πνευματικὸς κάματος καὶ ἐξάντλησις μετὰ διεγερσιμότητος (εὐερεθίστου). Φυσικῷ τῷ λόγῳ ἡ ψυχασθένεια δημιουργεῖ μείωσιν τῆς ἀποδόσεως ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Ποσοστὸν ἐκ τῶν ψυχασθενῶν τροφοδοτεῖ τὴν τάξιν τῶν τοξικομανῶν. Ἡ νευροπαθητικὴ ἰδιοσυστασία εἶναι σχετικῶς συνήθης εἰς τὴν παιδικὴν καὶ ἐφηβικὴν ἡλικίαν. Ἀντιθέτως ἡ ἐπίκτητος νευρασθένεια εἶναι σπανία. Αὕτη δύναται κυρίως νὰ ἀναπτυχθῇ εἰς ἀνηλίκους, οἵτινες ἐκτὸς τῆς ἡμερησίας βιοποριστικῆς ἐργασίας ὑποβάλλονται καὶ εἰς ἔντονον πνευματικὴν ἐξάντλησιν λόγῳ νυκτερινῆς ἐργασίας (παρακολούθησις νυκτερινῶν σχολῶν κ.τ.λ.) καὶ ὑποσιτισμοῦ ἢ λόγῳ ὑπερβαλλούσης ἐπιδόσεως εἰς τὸν ἀθλητισμὸν ἢ εἰς χοροὺς καὶ διασκεδάσεις κ.λ. Συνήθως ἡ τοιαύτη ἐπίκτητος νευρασθένεια τῶν μαθητῶν ὑποχωρεῖ, ὡς εἶναι φυσικόν, κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων. Οἱ νευροπαθεῖς ἀνήλικοι εἶναι κατὰ περιόδους ὁτὲ μὲν ἀνήσυχοι καὶ ζωηροί, ὁπότε καὶ ἀποδίδουσι πνευματικῶς, ὁτὲ δὲ κεκμηκότες, νωθροὶ καὶ δύσθυμοι.

Θεραπευτικῶς ἐνδείκνυται τόνωσις τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ κατάρτισις προγράμματος ζωῆς, ἐξασφαλίζοντος ὥρας ἀναπαύσεως, ὡς καὶ ἄφθονον καὶ θρεπτικὴν τροφήν. Ἀπαγορεύεται ἡ τιμωρία τῶν νευρασθενικῶν μαθητῶν ἐπὶ ἀνεπαρκείᾳ αὐτῶν εἰς τὴν σχολικὴν ἐργασίαν.

6. Ἑτέρας φύσεως ἀνωμαλίαι. Ἐνταῦθα ἀνήκουσι ποικίλης φύσεως ἕτεραι ἀνωμαλίαι, ὡς ἰδίως :

α) ἀνωμαλίαι τῶν ὁρμητικῶν λειτουργιῶν·

β) ἀνωμαλίαι τῶν μνημονικῶν λειτουργιῶν·

γ) ἀνωμαλίαι τῆς συνειδήσεως.

Εἰδικώτερον :

α') Ἀνωμαλίαι ὁρμητικῶν λειτουργιῶν. Νοητέαι προφα-

νῶς ὡς περιλαμβανόμεναι ἐνταῦθα αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς, λόγω ὑπερτάσεως τῶν ὁρμητικῶν τάσεων μέχρι παθολογικοῦ σημείου, θεμελιοῦνται «παρορμήσεις», ἀκινητοποιοῦσαι τὸ στάδιον τῆς περισκέψεως καὶ τὰς ἀναστολὰς καὶ κυριαρχοῦσαι τοῦ βουλητικοῦ μηχανισμοῦ.

Καταλεκτέαι ἐνταῦθα :

αα') «Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ὁρμεμφύτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως». Πρόκειται περὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς αἱ ὁρμεμφυτικαὶ ἐκδηλώσεις ὑπερβάλλουσι τὰ ὁμαλὰ πλαίσια ἀπὸ ἀπόψεως ἰσχύος (ἀσυνήθης ἔντασις ἢ ἐξασθένησις), εἴδους (περὶ τὴν διατροφήν, ἐπένδυσιν, κατοικίαν, ἐργασίαν κ.ἄ.), κατευθύνσεως καὶ μορφικῆς ἱκανοποιήσεώς των, θεμελιοῦσαι παθολογικὰς καταστάσεις. Ἐνταῦθα ἀνήκουσι λ.χ. αἱ περιπτώσεις τῆς παθολογικῆς ἀδηφαγίας ἢ τῆς παθολογικῆς ἀνορεξίας, τῆς μειώσεως τῆς ἐπιθυμίας πρὸς παράτασιν τῆς ζωῆς (αὐτοτραυματισμοί, αὐτοκτονίαι κ.ἄ.).

Καταλεκτέαι ἐν προκειμένῳ αἱ καλούμεναι «ἀνώμαλοι ὀρέξεις» τῶν παιδίων, ὡς ὑπὸ τὴν μορφὴν χωματοφαγίας ἢ κοπροφαγίας.

ββ') «Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ὁρμεμφύτου τῆς ἀναπαραγωγῆς». Πρόκειται περὶ ἀνωμαλιῶν περὶ ὁμάδα ἐπὶ μέρους ὁρμεμφύτου, ὡς τοῦ γενετηρίου, τῆς μητρότητος, τῆς οἰκογενείας. Αἱ γενετήριοι ἀνωμαλίαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ποσὸν (γενετήριος ὑπέρτασις, ὡς ἐπὶ σατυριάσεως ἢ νυμφομανίας, ἢ ὑπότασις, ὡς ἐπὶ ἀναφροδισιασμοῦ), τὸν χρόνον (ὡς ἐπὶ ταχυευαιθησίας), τὴν ἡλικίαν (ὡς ἐπὶ προώρου γενετηρίου ὡριμάνσεως), τὴν κατεύθυνσιν (ὡς ἐπὶ ὁμοιοφυλοφιλίας, ζωοφιλίας, νεκροφιλίας) ἢ τὸν τρόπον τῆς ἱκανοποιήσεως (ὡς ἐπὶ καταχρήσεως τοῦ αὐτοερωτισμοῦ, φετιχισμοῦ, κοπρολαγνείας, ἐντρυφήσεως εἰς τὴν πορνογραφίαν, ἀλγολαγνείας, αἰδοιοδειξίας).

Εἰδικώτερον ἡ γενετήριος ζωὴ διέρχεται κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου διαφόρους φάσεις. Κατὰ τὴν ψυχαναλυτικὴν διδασκαλίαν ὑπάρχει τοιαύτη ἤδη ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας. Ἡ τοιαύτη ὅμως δόξα ἰσχυρῶς ἀμφισβητεῖται. Πάντως δέον νὰ θεωρήσωμεν ὅτι γενετήρια στοιχεῖα ὑφίστανται ἐν ἀκαθορίστῳ μορφῇ καὶ κατὰ τὴν πρώτην παιδικὴν ἡλικίαν. Ἡ γενετήριος ὁρμὴ σαφῶς διαφαίνεται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἥβης. Ἡ γενετήριος ζωὴ ἐκδηλοῦται παρὰ τῷ ἀνηλίκῳ ὑπὸ διαφόρους μορφάς, φερ' εἰπεῖν ὡς αὐτοερωτισμός, νarκισσισμὸς κ.ο.κ.

Ὡς ἀνωμαλίαι γενετηρίου φύσεως παρὰ τῇ ἀνηλικότητι λογίζονται ἡ πρώιμος ἐκδήλωσις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου (ἐνδεχομένως λόγῳ μυήσεως ὑπὸ μεγαλυτέρας ἡλικίας προσώπων, ἀναγνώσεως ἀνηθίκων ἱστοριῶν, παρακολουθήσεως σκηνῶν γενετηρίου περιεχομένου ὡς ἐπὶ στενότητος κατοικίας, σωματικοῦ τοπικοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων)· ἡ ὑπέρτασις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου (ἐνίοτε συνδέεται μεθ' ὑπερπλασίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ ἄρρενος ἢ πρωίμου ἐμμήνου ρύσεως τῶν θηλέων· παρατηρεῖται συμπεριφορὰ σαφῶς γενετηρίως ἐχρωματισμένη, λ.χ. γενετήριοι ἐπιθέσεις κατ' ἄλλων παιδίων, συνεχὴς ἀπασχόλησις τῆς φαντασίας περὶ γενετήρια θέματα, ἔλλειψις συγκεντρώσεως προσοχῆς, ἀϋπνία, εὐερέθιστον)· ἡ ὑπότασις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου (ἐνίοτε συνδέεται μεθ' ὑποπλασίας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ ἄρρενος ἢ ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐμμήνου ρύσεως τῶν θηλέων)· ἡ ἀνώμαλος κατεύθυνσις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου ὑπὸ μορφὴν ὁμοιοφυλοφιλίας. (Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως διέπεται κατά τινα δόξαν ὑπὸ τοῦ «νόμου τῆς διπλῆς φυλετικότητος», καθ' ὃν πᾶν ἄτομον φέρει ἐν ἑαυτῷ βιολογικὰ γενετήρια στοιχεῖα οὐ μόνον τοῦ φύλου, εἰς ὃ ἐμφανῶς ἀνήκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑτέρου φύλου, ἐν ᾧ ἐπὶ ἑρμαφροδίτων εἶναι σαφῶς ἀνεπτυγμένα τὰ γεννητικὰ ὄργανα ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀνηλικότητος ἡ ἐνέργεια τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου ἐκδηλοῦται, ὡς ἀκαθόριστος ἐρωτισμὸς πρὸς πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντος ἀδιακρίτως φύλου· ὑπὸ τοιαύτην δ' ἔννοιαν κριτέαι αἱ τυχὸν ἀπαντώμεναι ἀμοιβαῖαι θωπεῖαι, περιπτύξεις καὶ

ὁ ἀμοιβαῖος αὐτοερωτισμὸς ἀνηλίκων τοῦ αὐτοῦ φύλου. Ὁμοιοφυλοφιλία ἀνηλίκων δύναται νὰ ἐμφανισθῇ εἴτε ὡς βιολογικῶς καθοριζομένη ἁμαρτία διαπλάσεως, εἴτε ὡς ἐπίκτητος, ἐξωτερικῶς καθοριζομένη. Ἐπὶ τῆς βιολογικῆς ὁμοιοφυλοφιλίας ἀπαντῶνται συνήθως σωματικαὶ ἁμαρτίαι διαπλάσεως, φερ' εἰπεῖν ἐπὶ ἀρρένων εὐρεῖα λεκάνη, λεπτὴ φωνή, ἐλλιπὴς τρίχωσις, γυναικομαστία, γυναικεία κατανομὴ τοῦ λοιπώδους ἱστοῦ, θηλυπρεπὴς συμπεριφορά, ἐπὶ θηλέων ὑπερτρίχωσις, ὑπερβολικὴ ἀνάπτυξις τῆς κλειτορίδος, στενὴ λεκάνη, τραχύτης τῆς φωνῆς, ἀνδροπρεπὴς συμπεριφορά. Ἐξωτερικὰ αἴτια συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὁμοιοφυλοφιλίας εἶναι λ.χ. ἡ ἀποπλάνησις καὶ ὁ ἐθισμὸς εἰς ὁμοιοφυλόφιλον γενετήριον ἱκανοποίησιν, ἡ ἐπὶ μακρὰν χρονικὴν περίοδον συμβίωσις μετ' ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου, λ.χ. ἐν οἰκοτροφείοις. Ὁ ἐνεργητικῶς ὁμοιοφυλόφιλος νέος καὶ ἡ παθητικῶς ὁμοιοφυλόφιλος νεᾶνις ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐπίκτητον ὁμσιοφυλοφιλίαν. Ἡ βιολογικὴ ὁμοιοφυλοφιλία διαφαίνεται ἤδη κατὰ τὴν παιδικὴν ἢ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν)· ἡ ἀνώμαλος κατεύθυνσις τοῦ γενετηρίου ἐνστίκτου ὑπὸ μορφὴν κτηνοβασίας (μικρόνοες ἀνήλικοι ἢ νεαροὶ ποιμένες καὶ ποιμενίδες)· ὁ ἀνώμαλος τρόπος ἱκανοποιήσεως ὑπὸ μορφὴν ἀλγολαγνείας (αἱ ἰδιότητες ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς ἀλγολαγνείας ἀναφαίνονται ὑποτυπωδῶς ἤδη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, λ.χ. εἴτε ἀπὸ ἐνεργητικῆς πλευρᾶς ἐπὶ τάσεως παιδίων πρὸς σκληρὰν συμπεριφοράν, τυραννίαν ζώων ἢ συνομιλήκων, χαιρεκακίας, εἴτε ἀντιθέτως ἀπὸ παθητικῆς πλευρᾶς ἐπὶ τάσεως παιδίων, ὅπως διαπράττωσιν ἀταξίας καὶ δέρωνται κ.ο.κ.)· ὁ ἀνώμαλος τρόπος γενετηρίου ἱκανοποιήσεως ὑπὸ μορφὴν αἰδοιοδειξίας ἢ ὑπὸ μορφὴν ρυπαροφιλίας (ὡρισμένοι ἀνήλικοι ἀποκομίζουσιν εὐάρεστον γενετήριον ἱκανοποίησιν ἐνασχολούμενοι περὶ ἀηδεῖς ἐντυπώσεις, ὡς λ.χ. περὶ τὰ ἀηδῆ ἐκκρίματα τῶν κοπράνων κ.τ.λ.).

Ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ τῶν γενετηρίως ἀνωμάλων ἀνηλίκων ρυθμίζεται ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς γενετηρίου ἀνωμαλίας. Οὕτως ἡ καταστολὴ τῆς γενετηρίου ὁρμῆς ἐπιδιώκεται διὰ τῆς ἀποσπάσεως τῆς προσοχῆς, κοπώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀποφυγῆς τῆς μονώσεως, ἐπιδιώξεως συναναστροφῆς καὶ τῆς διαρκοῦς γενικῶς ἀπασχολήσεως. Ἐπὶ αὐτοερωτισμοῦ συνιστᾶται ἡ αὐτὴ τακτική· περαιτέρω συνιστῶνται γυμναστικαὶ ἀσκήσεις, σκληραγωγία, ἀλλὰ καὶ ἀποφυγὴ τῶν ἀπειλῶν, τιμωριῶν καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ αὐτοερωτισμοῦ ὡς ἁμαρτίας καὶ ὡς λίαν ἐπιβλαβοῦς κ.ο.κ. Ἐν τοῖς οἰκοτροφείοις συνιστᾶται αὐστηρὰ ἐπιτήρησις. Κατὰ τὴν ἥβην δέον νὰ γίνηται διαφώτισις περὶ τῆς σημασίας τῆς γενετηρίου πράξεως καὶ περὶ τῶν ἀφροδισίων νόσων.

γγ') «Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ὁρμεμφύτου τῆς κοινωνικότητος». Πρόκειται περὶ παθολογικῶν ἐκδηλώσεων ἐν τῇ κοινωνικῇ συμπεριφορᾷ τοῦ ἀτόμου, ὡς ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς πορειομανίας, κλεπτομανίας, πυρομανίας, φονομανίας, μανίας πρὸς παιδοκτονίαν.

Προφανῶς καὶ εἰς τοιαύτας ἀνωμαλίας τῶν ὁρμητικῶν λειτουργιῶν ἀναφέρεται ὁ Π.Κ., ἄρθρ. 123 § 1, διὰ τῆς φράσεως: «ἐὰν οὗτος (ὁ ἀνήλικος)... ἐμφανίζῃ ἀνώμαλον καθυστέρησιν τῆς... ἠθικῆς ἀναπτύξεώς του».

β') Ἀνωμαλίαι μνημονικῶν λειτουργιῶν. Νοητέαι ὡς περιλαμβανόμεναι ἐνταῦθα αἱ ἀνωμαλίαι περὶ τὰ διάφορα στοιχεῖα τῆς μνήμης, ὡς περὶ τὴν πρόσληψιν, ἐναπόθεσιν, συντήρησιν ἢ ἀναπαραγωγήν, δημιουργουμένων εἴτε παραποιήσεων (μνημονικὰ σφάλματα, μυθοπλασίαι, φανταστικαὶ ψευδολογίαι), εἴτε μερικῶν ἢ ὁλικῶν ἐλλείψεων τῆς μνήμης (μόνιμοι ἢ πρόσκαιροι ἀμνησίαι, μνημονικὰ κενά, μερικαὶ μνημονικαὶ ἀπώλειαι).

γ') Ἀνωμαλίαι συνειδήσεως. Νοητέαι ὡς περιλαμβανόμεναι ἐνταῦθα αἱ ἀνώμαλοι ἐκδηλώσεις περὶ τὴν ἔντασιν, ἔκτασιν, κατεύθυνσιν καὶ τὰς φυσιολογικὰς μεταβολὰς τῆς συνειδήσεως, φερ' εἰπεῖν διάφοροι ὑπνικαὶ ἀνωμαλίαι,

συσκότισις, θόλωσις ἢ κατάργησις τῆς συνειδήσεως, ἀνωμαλίαι περὶ τὸν προσανατολισμόν.

7. Ἐνδιάμεσοι καταστάσεις δημιουργοῦσαι ψυχικὰς διαταράξεις. Ἀνωτέρω ἐμνημονεύθησαν αἱ διάφοροι γενικαὶ κατηγορίαι νοσηρῶν ἢ παθολογικῶν (ἀνωμάλων) τύπων. Οὐχ ἧττον, βάσει τῶν θετικῶν καὶ ἐμπειρικῶν δεδομένων, ἀπαντῶμεν ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ζωῇ τὸ μὲν παρὰ τῇ αὐτῇ προσωπικότητι πολυμορφίαν συνδυασμῶν νοσηροτήτων καὶ ἀνωμαλιῶν (συμμιγεῖς τύπους), τὸ δὲ πλῆθος προσωπικοτήτων ἀνηκουσῶν εἰς διαμέσους κυμαινομένας ὁμάδας.

8. Γενικὸν συμπέρασμα. Αἱ διάφοροι πνευματικαὶ καὶ ψυχικαὶ ἀτέλειαι καὶ παθήσεις δύνανται νὰ ἐκδηλωθῶσι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας. Οὐχ ἧττον κατὰ κανόνα αὗται δὲν γίνονται ἀτιληπταὶ ὑπὸ τοῦ περιβάλλοντος, ὡς διερχόμεναι λανθάνουσαν καὶ ἐπομένως ἐπικίνδυνον μορφήν, ἰδίως διότι ἐκλαμβάνονται ὡς συνήθεις ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι ἐκ τῶν φυσιολογικῶς συμπαρομαρτουσῶν πρὸς τὴν φάσιν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας (ψευδολογίαι, ἀφαιρέσεις χρημάτων κ.τ.λ., μικραὶ ἁπάται, μικραὶ διαρρήξεις, ἀπόπειραι ἐμπρησμοῦ, φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας, ἀπουσίαι ἐκ τῆς οἰκίας ἢ τοῦ σχολείου, προστριβαὶ πρὸς τοὺς οἰκείους, τοὺς ὁμηλίκους καὶ τοὺς διδασκάλους, ἀλητικὴ συμπεριφορά, ἀστάθεια). Τοιουτοτρόπως ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ζωῇ αἱ ἐν λόγῳ παθήσεις ἀποκαλύπτονται οὐχὶ ἐγκαίρως, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν πρώτην φάσιν τῆς ὡρίμου ἡλικίας.

Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἀτελειῶν καὶ παθήσεων δημιουργοῦνται σοβαραὶ δυσχέρειαι πρὸς προσαρμογὴν τῶν ἀνηλίκων εἰς τὴν οἰκογενειακήν, σχολικήν, ἐπαγγελματικὴν καὶ τὴν γενικωτέραν κοινωνικὴν ζωήν. Ἐντεῦθεν διαμορφοῦται παρ' αὐτοῖς ἐπικίνδυνος προδιάθεσις πρὸς ἀποδοχὴν διαφόρων δυσμενῶν ἀντικοινωνικῶν ἐπιδράσεων, λ.χ. πρὸς ἀνατρεπτικήν, πορνικήν, ἀλητικὴν κ.ο.κ., ἄρα καὶ ἐγκληματικὴν συμπεριφοράν, κατὰ ποσοστὸν ἐξικνούμενον ὑπὲρ τὸ 50%. Ὡς ἐκ τούτου καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων (τῶν ἐπιτροπικῶν δικαστῶν καὶ τῶν δικαστῶν ἀνηλίκων, τῆς παιδονομίας (ἀστυνομίας ἀνηλίκων), τῶν ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων, τῶν πάσης φύσεως ἱδρυμάτων ἀνηλίκων, τῶν προστατευτικῶν ἑταιριῶν τῶν ἀνηλίκων καὶ ἄλλων) δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἄνευ γνώσεως ὑπ' αὐτῶν τῆς ψυχοπαθολογίας τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Καταλήγοντες συμπεραίνομεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν μέριμναν τὸ μὲν ὑπὲρ ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς «Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς τῆς Παιδικῆς καὶ τῆς Ἐφηβικῆς Ἡλικίας» (Seelische Hygiene), τὸ δ' ὑπὲρ ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς «Θεραπευτικῆς Ἀγωγῆς».

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἀπόψεως ὑποστηρίζομεν ὅτι, ἐὰν δημιουργήσωμεν ὡρισμένας εὐνοϊκὰς κοινωνικὰς συνθήκας, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προλάβωμεν ποσοστόν τι δυσμενῶν ἐξελίξεων, ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ὅτι, ἐὰν δημιουργήσωμεν εὐνοϊκὰς συνθήκας θεραπευτικῆς, σωφρονιστικῆς καὶ μετασωφρονιστικῆς χειραγωγήσεως τῶν πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑπολελειμμένων ἀνηλίκων, εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ διαπλάσωμεν ὡρισμένον μὲν ποσοστὸν ἐξ αὐτῶν εἰς κοινωνικῶς χρησίμους ἀνθρώπους, ἕτερον δὲ ποσοστὸν νὰ καταστήσωμεν τοὐλάχιστον ἀβλαβεῖς. Πάντως δέον νὰ γίνῃ σαφῶς νοητὸν ὅτι ἡ ἄσκησις τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς τῶν ἀνηλίκων δὲν πρέπει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ νὰ λάβῃ τὴν μορφὴν τῆς τυπικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ἀλλὰ νὰ ἀποτελέσῃ τμῆμα ὀργανικὸν τῆς ἐνιαίας ἀντιεγκληματικῆς κρατικῆς πολιτικῆς. Ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπόψεως ἀναμένομεν, μετ' ἐλπίδων, καρποφόρον δρᾶσιν ἐν τῇ πράξει παρὰ τοῦ πρωτοπόρου Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος τῶν Βασιλέων.

Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

Ο ΣΚΟΤΩΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΗΣ «ΚΟΥΝΟΥΠΙΤΣΑΣ»

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Νὰ καὶ μιὰ ὑπόθεσι πολὺ παράξενη, πολὺ μπερδεμένη, μὲ μεγάλο μυστήριο ποὺ εἶχε τὶς πιὸ περίεργες ἐξελίξεις, ἀπὸ ἀνακριτικῆς πλευρᾶς δηλαδή, ποὺ μπορεῖ νὰ φαντασθῆ κανένας. Γιατὶ ἦταν κι αὐτὴ μιὰ ἀστυνομικὴ σπαζοκεφαλιὰ καὶ ἡ ἀλήθεια ἦταν ἡ πιὸ ἀπίθανη ποὺ μποροῦσε νὰ φαντασθῆ ἕνας ἄνθρωπος γιατὶ ἦταν φαινομενικὰ ἀντίθετη πρὸς ἕνα σωρὸ πραγματικὰ γεγονότα. Καὶ ὅμως ὅλα ἐξηγήθηκαν στὸ τέλος μιὰ χαρὰ καὶ ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια ἔλαμψε...

Θυμᾶμαι, σὰν νἄναι τώρα, τὸν μακαρίτη τὸν φίλο μου Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν, τὸ Γιῶργο τὸν Κιουρτσάκη, ποὺ ἐκεῖνο τὸ πρωινό, τὴν Πέμπτη 12 Νοεμβρίου τοῦ 1925, μόλις μὲ εἶδε, μὲ ἕνα «κάτι καλὸ γιὰ σένα καὶ κάτι κακὸ γιὰ μᾶς», μοῦ ἔδωσε νὰ διαβάσω ἕνα ἐνδιαφέρον τηλεφώνημα, ποὺ μόλις τοῦ τὸ εἶχαν φέρει ἐκείνη τὴ στιγμή. Καὶ νὰ τί ἔγραφε ἐκεῖνο τὸ τηλεφώνημα :

«Μεταξὺ Νέας Ἰωνίας καὶ Νέας Φιλαδελφείας καὶ εἰς ξηρὰν κοίτην χειμάρρου Κουνουπίτσας ἐκβάλλοντος εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ Ποδονύφτη καὶ εἰς ἀπόστασιν χιλιομέτρου βορειοανατολικῶς ὁμωνύμου γεφύρας, ἀνευρέθη πτῶμα νέου ἀνδρὸς καλῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως καὶ ἀγνώστου ταυτότητος. Πτῶμα φέρει τραῦμα διὰ περιστρόφου εἰς ἄνω ἀριστερὸν μέρος τοῦ κρανίου. Πρόκειται περὶ ἐγκλήματος. Διετάξαμεν φρούρησιν πτώματος δολοφονηθέντος καὶ παρακαλοῦμεν παραγγείλατε ἀντεισαγγελέα, ἀνακριτὴν καὶ ἰατροδικαστὴν μεταβῶσιν ἐπὶ τόπου πρὸς ἐνέργειαν δεόντων. Τμῆμα Χωροφυλακῆς Νέας Ἰωνίας».

Αὐτὸ τὸ τηλεφώνημα, πρὶν ἀναστατώση ἐμᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς συντάκτας, γιατὶ ἔσπευσα νὰ εἰδοποιήσω καὶ τοὺς ἄλλους συναδέλφους γιὰ τὸ συνταρακτικὸ νέο, εἶχε προκαλέσει ἀληθινὸ συναγερμὸ στὴν Εἰσαγγελία ποὺ οἱ ὑπηρεσίες της τηλεφωνοῦσαν στὴ Σήμανσι νὰ στείλουν φωτογράφο καὶ σχεδιαστὴ γιὰ νὰ κάνη σχεδιάγραμμα καὶ νὰ πάρη φωτογραφίες τοῦ πτώματος καὶ ἀνιχνευτὰς γιὰ τίποτε ἴχνη ἢ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ ὁ ἰατροδικαστής, ὁ μακαρίτης ὁ Γεωργαντᾶς, τηλεφωνοῦσε νὰ ἔλθη ἀμέσως ὁ βοηθὸς καὶ ὁ κλητήρας τοῦ ἰατροδικαστικοῦ ἐργαστηρίου καὶ τέλος ὁ γραμματέας νὰ πασχίζη νὰ βρῆ κανένα σωφὲρ διατεθειμένο νὰ μεταφέρη τὶς ἀρχὲς στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ τὶς φέρη πίσω, περιμένοντας ἕνα ὁλόκληρο χρόνο γιὰ νὰ πάρη τὰ λεπτά του ἀπὸ τὸ σπαγγορραμμένο τότε διευθυντὴ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς ἀπέρριπτε τὰ σχετικὰ κονδύλια. Μὰ ποῦ νὰ δεχθῆ κανένας σωφὲρ νὰ μπλέξη τότε μὲ τὴν ἀφόρητη γραφειοκρατία τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἔτσι πάλι οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκται ἀναλάβαμε μὲ τὰ αὐτοκίνητα, ποὺ πλήρωναν οἱ ἐφημερίδες μας, νὰ παραλάβουμε καὶ τὶς ἀρχὲς μαζί μας.

Ὅλοι τους πραγματικὰ τακτοποιηθήκανε στὰ αὐτοκίνητά μας καὶ ξεκινήσαμε. Ἀνακριτὴς ἦταν ὁ τότε πρωτοδίκης Μίνως Ζωρζάκης, ἐξάδελφός μου, ὁ περίφημος κατόπιν ἀνακριτὴς τῆς ἀποπείρας δολοφονίας κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ποὺ βρῆκε τραγικὸ θάνατο εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι στὸ ναυάγιο τοῦ «Σπερχειοῦ» πηγαίνοντας ὡς ἐφέτης στὴ Σύρο. Τὰ αὐτοκίνητά μας τότε σταμάτησαν κοντὰ στὸν ξεροπόταμο ἀλλὰ σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι, καὶ μὲ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ καταστρέψωμε τίποτε ἴχνη προχωρήσαμε ὥσπου νὰ βροῦμε κάποιο βολετὸ μέρος ποὺ ἡ ὄχθη νὰ μὴν ἦταν καὶ τόσο ἀπότομη γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ κατεβοῦμε κάτω. Καὶ ὅταν κατεβήκαμε προχωρήσαμε σιγὰ σιγὰ καὶ σὲ μιὰ ἀπότομη στροφὴ τοῦ ρεύματος βρεθήκαμε μπροστὰ στὸ πτῶμα.

Ἀναπολώντας στὴ μνήμη μου τὰ περασμένα, θυμᾶμαι ὅτι ὁ σκοτωμένος ἦταν ἕνας νέος, ὡς τριάντα χρόνων πάνω κάτω, μελαχροινός, ἀδύνατος, ὡραῖος,

μὲ μπλὲ ριγὲ ροῦχα τῆς ὥρας καὶ μὲ τὰ μάτια του ἀνοικτὰ καὶ γουρλωμένα ἀπὸ τὸ ἀντίκρυσμα τοῦ ξαφνικοῦ θανάτου. Τὸ δεξὶ πόδι μισολυγισμένο στὸ γόνατο. Παπούτσια μαῦρα, κάλτσες ριγέ. Μεταξὺ ἀριστεροῦ αὐτιοῦ καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κεφαλιοῦ μιὰ μικρὴ τρυπίτσα, μιὰ τόση δὰ μικρὴ τρυπίτσα ἀπὸ σφαῖρα περιστρόφου, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔφυγε ἡ ζωὴ τοῦ παλληκαριοῦ καὶ μπῆκε ὁ θάνατος. Στὰ χείλια τοῦ τραύματος λίγο, μὰ πολὺ λίγο ξερὸ αἷμα. Τόσο λίγο ποὺ μᾶς ἔκανε ἐντύπωσι. Πιστόλι δὲν ὑπῆρχε πουθενά. Ὁ θάνατος θὰ εἶχε συμβῆ πρὶν ἀπὸ κάμποσες μέρες, πρὶν ἀπὸ καμμιὰ βδομάδα, γιατὶ εἶχεν ἀρχίσει γύρω ἀπὸ τὴν πληγὴ νὰ φαίνωνται τὰ σχετικὰ ἄσπρα σκουλικάκια. Ἐπίσης παρατηρήσαμε ὅτι τὰ ροῦχα του σὰν νὰ εἶχαν βραχῆ κάπου καὶ κάποτε μὲ νερὸ καὶ εἴδαμε καὶ ἴχνη ἄμμου ἐπάνω τους.

— Λοιπὸν γιατρὲ τί λέει τὸ τραῦμα ; ρώτησε ὁ μακαρίτης Ζωρζάκης τὸν ἰατροδικαστὴ Γεωργαντᾶ.

— Τὸ βλέπετε καὶ μόνοι σας, εἶπε ἐκεῖνος. Εἴσοδος τοῦ βλήματος πάνω ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ κρόταφο. Τραῦμα ὄχι ἐξ ἐπαφῆς, γιατὶ δὲν παρατηρεῖται κάψιμο ἀπὸ τὴ φλόγα εἰς τὰ χείλη τοῦ τραύματος. Δὲν συζητῶ γιὰ ἴχνη μπαρουτιοῦ γιατὶ — ἂν καὶ μοῦ φαίνεται περίεργο — τὸ τραῦμα φαίνεται νὰ ἔχῃ πλυθῆ σὲ νερό. Νὰ ἔχῃ μουσκέψει σ' αὐτό. Ἡ σφαῖρα ποὺ τὸν σκότωσε πρέπει νὰ ρίχτηκε ἀπὸ κάποια ἀπόστασι. Ὄχι μεγάλη γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ πέρναγε τὸ κρανίο πέρα ὡς πέρα. Πρέπει νὰ τὴ βροῦμε μέσα στὸν ἐγκέφαλο στὴ νεκροτομή. Κακώσεις ἢ ἄλλο τὶ δὲν βλέπω. Μιὰ καὶ κάτω.

—Ὥστε ἔγκλημα λοιπόν ; ξαναρώτησε ὁ ἀνακριτής.

—Ἄ ! Αὐτὸ θὰ τὸ βρῆτε σεῖς κ. ἀνακριτά. Ἐγὼ λέω καὶ γράφω ὅ,τι βλέπω. Αὐτὰ εἶδα. Αὐτὰ εἶπα. Ὅτι ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς σφαῖραν πυροβόλου ὅπλου, ὅτι ὁ πυροβολισμὸς ἐρρίφθη ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως, ἀλλὰ πάντως ἐξ ἀποστάσεως καὶ ὄχι ἐξ ἐπαφῆς, μὲ εἴσοδον τοῦ βλήματος ἄνωθεν τῆς ἀριστερᾶς κροταφικῆς χώρας.

Καὶ βέβαια. Ἔτσι ἔπρεπε νὰ ἦταν. Ἔγκλημα. Δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι παρὰ ἔγκλημα. Αὐτὴ ἦταν ἡ γνώμη ὅλων μας ἀπὸ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ εἴχαμε ρίξει στὴν αὐτοψία. Ἐπυροβόλησαν τὸ δυστυχισμένο παλληκάρι μὲ περίστροφο ἢ μὲ πιστόλι ἀριστερὰ στὸ κεφάλι καὶ τὸν ἄφησαν στὸν τόπο. Ἀλλὰ ποιὸς ἦταν ὁ δράστης ἢ οἱ δρᾶσται τοῦ ἐγκλήματος ; Ἄγνωστοι.

Μὰ γιὰ νὰ βροῦμε τοὺς δράστας ἔπρεπε νὰ βρεθῆ πρῶτα πρῶτα ποιὸς ἦταν ὁ πεθαμένος. Καὶ ἐπάνω του δὲν βρέθηκαν παρὰ λίγες δεκάρες μονάχα. Ληστεία λοιπόν ; Μμμ. Ἴσως. Ἀλλὰ ἐνῶ δὲν βρέθηκαν λεπτά, ἐνῶ δὲν βρέθηκε πορτοφόλι, βρέθηκε ἕνα χονδρὸ χρυσὸ δαχτυλίδι στὸ δεξιὸ παράμεσο δάκτυλο μὲ τὸ σύμπλεγμα τῶν γραμμάτων Χ.Σ. ἢ Σ.Χ. καὶ ἕνα χρυσὸ ρολόϊ μὲ τὴ χρυσῆ ἁλυσσίδα του. Τί διάβολο ; Θὰ τὸν ἐλήστευαν καὶ θὰ τοῦ ἔπαιρναν τὸ πορτοφόλι ἢ τὰ λεπτὰ ποὺ εἶχε ἀπάνω του καὶ θὰ τοῦ ἄφιναν τὸ δακτυλίδι, τὴν καδένα καὶ τὸ ρολόϊ ποὺ κάνανε τόσες χιλιάδες ; Παράξενα πράγματα. Ἀλλὰ βρέθηκε ἐπάνω του καὶ ἕνα κλειδί. Ἦταν κλειδὶ δωματίου ξενοδοχείου καὶ εἶχε ἐπάνω του ἕναν ἀριθμό. Τὸν ἀριθμὸ 10. Ποιὸ ὅμως ἦταν τὸ ξενοδοχεῖο ποὺ ἔμενε ὁ σκοτωμένος ; Ἦταν στὴν Ἀθήνα, στὸν Πειραιᾶ, στὰ Περίχωρα ; Ποῦ ; Νὰ λοιπὸν περίπτωσις ποὺ ἔπρεπε νὰ βοηθήσῃ ὁ τύπος τὶς ἀρχὲς γιὰ νὰ βροῦνε ποιὸς ἦταν ὁ σκοτωμένος καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ βρεθοῦν τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος καὶ οἱ δράσται.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ἔγινε καὶ ἡ νεκροτομὴ καὶ σ' αὐτὴν προσδιωρίσθηκε καλύτερα ἡ ἀπόστασις τοῦ πυροβολισμοῦ ποὺ θὰ ἦταν δέκα μὲ 15 ἑκατοστὰ ἀπὸ τὴν ὀπὴ εἰσόδου τῆς σφαίρας καὶ βρέθηκε καὶ τὸ βλῆμα.

Ἦταν ἀπὸ περίστροφο Γκὸλντ - Σμίθ. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα φουντώσαμε τὸ ἔγκλημα τῆς Κουνουπίτσας στὶς ἐφημερίδες μὲ φωτογραφίες τοῦ πτώματος τοῦ ἀγνώστου, περιγραφὴ τῶν χαρακτηριστικῶν του καὶ τῶν ἐνδυμάτων του καὶ μὲ ἐντυπωσιακοὺς τίτλους γιὰ τὸ μυστήριο ποὺ ἔκρυβε τὸ κλειδὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10 δω-

ματίου τοῦ ἀγνώστου ξενοδοχείου. Στὸ ἀναμεταξὺ τὸ ἀπόγευμα καὶ δεύτερη αὐτοψία καὶ ἔρευνα στὸ ρεῦμα τῆς Κουνουπίτσας μὲ ὅλους τοὺς ἀνακριτικοὺς παράγοντας καὶ τὸν ἰατροδικαστή. Καὶ φυσικὰ κι' ἐμᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ρεπόρτερς. Προσπαθούσαμε νὰ βροῦμε ἴχνη. Ὁ γιατρὸς ὁ Γεωργαντᾶς ἦταν κατηγορηματικὸς σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ὅτι ὁ φόνος δὲν εἶχε γίνει ἐκεῖ ὅπου εἶχε βρεθῆ τὸ πτῶμα.

—Ὁ φόνος δὲν ἔγινε ἐδῶ, ἔλεγε καὶ τὸ πρωὶ καὶ ἐπανελάμβανε τὸ ἀπόγευμα. Κάπου ἀλλοῦ ἔγινε. Τὸ ξερὸ αἷμα ποὺ βρέθηκε στὰ χείλη τοῦ τραύματος εἶναι πολὺ λίγο. Θὰ ἔτρεχε πολὺ περισσότερο. Θὰ ἐσχημάτισε λεκέδες μεγάλους καὶ στὰ ροῦχα καὶ κάτω ἢ γύρω στὸ πτῶμα καὶ ἔτσι θὰ γράφατε καὶ σεῖς οἱ ἐφημεριδογράφοι ὅτι «τὸ πτῶμα ἔκειτο ὕπτιον ἐπὶ κατερύθρου ἀποξηρανθείσης λίμνης αἵματος».

Καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Γεωργαντᾶς συνηθισμένος ἀπὸ πτώματα καὶ ἐγκλήματα, γέρος πιά, ἄρχισε νὰ πειράζη ἐμᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ρεπόρτερς μεταχειριζόμενος τὶς φράσεις τοῦ ἀστυνομικοῦ ρεπορτὰζ τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος, τῆς ἐποχῆς δηλαδὴ τοῦ Πέτρου Κανελλίδη τῶν «Καιρῶν» καὶ τοῦ Βλάση Γαβριηλίδη τῆς «Ἀκροπόλεως».

Παρ' ὅλα ὅμως τὰ πειράγματα ἡ παρατήρησις τοῦ ἰατροδικαστοῦ ἦταν σωστή. Κάπου ἀλλοῦ εἶχε γίνει τὸ φονικὸ ἐκεῖ, ὅπου ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη καὶ περισσότερο αἷμα. Ποῦ ὅμως ; Σὲ κέντρο ἢ σὲ σπίτι στὴν Ἀθήνα ἢ σὲ προάστιο καὶ εἶχαν μεταφέρει ἐκεῖ τὸ πτῶμα μὲ ἁμάξι ἢ μὲ αὐτοκίνητο καὶ τὸ εἶχαν πετάξει μέσα στὸ ρεῦμα ; Μὰ ἔπρεπε στὴ γύρω περιοχὴ νὰ παρατηρήσωμε ἀχνάρια ἀπὸ ρόδες ἀφοῦ μὲ τὰ πρωτοβρόχια ὅλη ἐκείνη ἡ περιφέρεια ἦταν μούσκεμα ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ τέτοιο πρᾶγμα δὲν εἴχαμε δῆ. Οἱ μόνες ροδιὲς ἦτανε ἀπὸ τὰ δικά μας τὰ αὐτοκίνητα. Ὅλο τὸ ἔδαφος ἀπάτητο. Στὴν ὄχθη ἐπάνω ἐκεῖ ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα βρέθηκαν ἀχνάρια ἀπὸ παπούτσια. Μὰ αὐτὰ ἀνῆκαν σὲ ἕνα μονάχα ζευγάρι ἀντρικά, δὲν ἦταν τοῦ θύματος καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἦταν τοῦ δράστη, γιατὶ ἕνας ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε νὰ κουβαλάη σκοτωμένο ἄνθρωπο στὴν πλάτη του καὶ νὰ κατέβη ἀπὸ ἐκεῖ. Ἄλλως τε ἀποδείχθηκε ὅτι τὰ ἀχνάρια αὐτὰ ἀνῆκαν σὲ κάποιον τσοπάνο ποὺ εἶχε πάει ἐκεῖ πρὶν ἀπὸ μᾶς καὶ κοιτοῦσε τοὺς χωροφύλακες ποὺ φύλαγαν μέσα στὸ ρεῦμα τὸ πτῶμα τοῦ ἄγνωστου νέου.

Νὰ εἶχε γίνει τὸ ἔγκλημα μέσα στὸν ξεροπόταμο ; Πῶς ὅμως μπόρεσαν νὰ παρασύρουν ὡς ἐκεῖ τὸ θῦμα ; Μήπως γιὰ καμμιὰ σεξουαλικὴ ἀφορμή ; Μὰ ὁ σκοτωμένος δὲν φαινόταν οὔτε γιὰ παιδεραστὴς οὔτε γιὰ παθολογικὰ ἔκφυλος τύπος. Γιὰ καμμιὰ γυναίκα ; Ἴσως. Καὶ γι' αὐτὸ ψάξαμε μισὸ χιλιόμετρο πάνω καὶ μισὸ χιλιόμετρο κάτω ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα τοῦ νέου χωρὶς νὰ βροῦμε τίποτε τὸ καινούργιο. Κανένα νέο ἀχνάρι.

— Ξέρεις τί λέω μαθὲς κ. ἀνακριτά ; εἶπε ξαφνικὰ καθὼς γυρίζαμε ἄσκοπα ὧρες ὁλόκληρες κάτω στὸ ρεῦμα ὁ γραμματικὸς τοῦ μακαρίτη τοῦ Ζωρζάκη, ὁ Πίπης ὁ Νεράντζης, ἕνας ἀγαθώτατος καὶ καλώτατος τύπος ἀπὸ τὴν Κέρκυρα.

— Τί λὲς Νεράντζη ; Πές μας τὴ γνώμη σου καὶ σύ, τοῦ εἶπε ὁ ἀνακριτής.

— Λέω μαθές, μπᾶς καὶ τὸν ἔφεραν μὲ κανένα ἀεροπλάνο καὶ τὸν ἐπέταξαν ἀπὸ ψηλὰ καὶ ἦλθε τὸ πτῶμα οὐρανοκατέβατο γιὰ νὰ μᾶς κάνη νὰ σπᾶμε τὰ κεφάλια μας χωρὶς νὰ βρίσκουμε ἄκρια...

Κανένας δὲν ἐγέλασε μὲ τὸ μακάβριο ἀστεῖο. Τὸ μυστήριο ὑπῆρχε βαθὺ καὶ ἀπόλυτο. Ἦταν μιὰ πραγματικὴ σπαζοκεφαλιά. Καὶ στὴ διαλεύκανσι συνετέλεσε πάρα πολὺ ὁ τύπος γιατὶ μόλις δημοσιεύσαμε στὶς ἐφημερίδες ὅτι ὁ ἄγνωστος ὅμορφος μελαχροινὸς νέος ἔπρεπε νὰ ἔμενε σὲ κάποιο ξενοδοχεῖο στὴν Ἀθήνα, στὸν Πειραιᾶ ἢ στὰ προάστια καὶ στὸ ὑπ' ἀριθ. 10 δωμάτιο, ὕστερα ἀπὸ λίγες ὧρες ἐξακριβώθηκε ἡ ταυτότης τοῦ σκοτωμένου παλληκαριοῦ. Γιατὶ παρουσιάστηκε στὸν ἀνακριτὴ ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου «Ἀστόρια» καὶ εἶπε ὅτι νομίζει ὅτι ἀναγνω-

ρίζει ὅτι τὸ πτῶμα ἀνῆκε σ' ἕνα νοικάρη του, τὸν Χρῆστο Δ. Στέφο ἢ Στεφανίδη, 25 χρόνων, ποὺ καθὼς εἶχε γράψει στὸ δελτίο του εἶχε φθάσει ἀπὸ τὴν Πάτρα στὴν Ἀθήνα μὲ τὸ βαπόρι «Ἑλβίρα» στὶς 31 Ὀκτωβρίου καὶ εἶχε μείνει στὸ ξενοδοχεῖο του στὸ ὑπ' ἀριθ. 10 δωμάτιο, μαζὶ μὲ ἕνα φίλο του μεγαλέμπορο Πατρινό, τὸν Κ.Π. Μὰ ἡ ὑποψία αὐτὴ μεταβλήθηκε ἀμέσως σὲ βεβαιότητα ὅταν ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου πῆγε στὸ μικρὸ νεκροτομεῖο τῆς ὁδοῦ Σωκράτους καὶ ἀνεγνώρισε ἀδίστακτα τὸ πτῶμα τοῦ νέου ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμα ταφῆ.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου ἔδωσε μάλιστα εὐθὺς ἀμέσως πολύτιμες πληροφορίες στὴν ἀνάκρισι. Ὁ μακαρίτης Στέφος ἢ Στεφανίδης εἶχε ἕνα ἐμπορομεσιτικὸ γραφεῖο στὴν Πάτρα μαζὶ μὲ ἕνα συνεταῖρο του, τὸν Γιάννη τὸν Παπακωνσταντινόπουλο, καὶ καθὼς εἶχε πῆ εἶχε ἔλθει ἐδῶ στὴν Ἀθήνα γιὰ ἐμπορικὲς δουλειὲς τῆς Ἑταιρείας. Μὰ ἀπὸ τὸν ξενοδόχο ὁ ἀνακριτὴς Ζωρζάκης ἔμαθε ὅτι ὁ Στέφος ἢ Στεφανίδης κάθε ἄλλο παρὰ γιὰ δουλειὲς ἐμπορικὲς εἶχε ἀσχοληθῆ γιατὶ μὲ τὸν φίλο του τὸ μεγαλέμπορο εἶχαν ὀργιάσει σὲ γλέντια καὶ σὲ διασκεδάοεις.

— Γλεντοῦσαν ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ μὲ κάτι μικροῦλες. Κάτι παστρικὲς ποὺ τοὺς πούλησαν ἔρωτα καὶ τοὺς μάδησαν σὰν κοτόπουλα γιὰ καλά, εἶπε ὁ ξενοδόχος στὸν ἀνακριτή. Ὁ Στέφος ἔφυγε τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο καὶ φοροῦσε μονάχα τὸ παλτό του καὶ φεύγοντας μοῦ εἶπε ὅτι τὸ ἀπομεσήμερο θὰ ἔφευγε μὲ τὸ φίλο του γιὰ τὴν Πάτρα. Μὰ δὲν τὸν ξαναεῖδα. Στὶς 2 τὸ μεσημέρι ἦλθε βιαστικὸς ὁ φίλος του ὁ μεγαλέμπορος καὶ πῆρε τὰ πράγματά του καὶ ρώτησε γιὰ τὸ λογαριασμό.

— Διακόσιες πενῆντα ἓξ δραχμὲς καὶ γιὰ τοὺς δυό σας, ἀπάντησα.

—Ὄχι, ἐγὼ θὰ σοῦ δώσω μονάχα τὶς 128 τὶς δικές μου, εἶπε ὁ Κ.Π. Τὰ δικά του θὰ ἔλθη νὰ στὰ πληρώση ὁ ἴδιος. Δὲν θὰ τοῦ πληρώσω καὶ τὰ χρέη του. Ἀρκετά...

Καὶ κατέληξε :

—Ὁ Στέφος ὅμως δὲν ξαναπάτησε στὸ ξενοδοχεῖο καὶ σήμερα διάβασα στὶς ἐφημερίδες γιὰ τὸ πτῶμα ποὺ βρέθηκε καὶ ἦλθα καὶ τὸν βρῆκα σκοτωμένο. Ποιὸς νὰ τὸν σκότωσε καὶ γιατί ;

—Ἄλλο τίποτε ξέρεις ; τὸν ρώτησε ὁ ἀνακριτής.

— Πῶς ! Στὶς 6 Νοεμβρίου ἦλθαν δύο κύριοι καὶ τὸν ζήτησαν στὸ ξενοδοχεῖο. Τοὺς εἶπα ὅτι εἶχε χαθῆ ξαφνικὰ καὶ παραξενευτήκανε πολύ.

— Περίεργο, εἶπε ἕνας ἀπ' αὐτούς. Καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ποὺ χάθηκε, τὴν Τετάρτη, πέρασε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὸ σπίτι μας καὶ ἄφησε τὴν καμπαρντίνα του καὶ εἶπε ὅτι θὰ γυρίση σὲ δυὸ λεπτὰ γιὰ νὰ τὴν ξαναπάρη. Καὶ δὲν φάνηκε. Ἡ καμπαρντίνα του εἶναι ἀκόμα σπίτι μας.

— Τοὺς ξέρεις αὐτοὺς τοὺς δύο κυρίους ποὺ τὸν ζήτησαν; ρώτησε ὁ ἀνακριτής.

—Ὄχι, πρώτη φορὰ τοὺς εἶδα καὶ τελευταῖα.

Ὁ ἀνακριτὴς ἐνήργησε πιὰ κεραυνοβόλα. Δὲν εἶχε στοιχεῖα νὰ πιάση ἔστω καὶ ὡς ὕποπτο τὸν μεγαλέμπορο Π.Κ., ἀλλὰ ἐπεκοινώνησε μὲ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων στὴν Πάτρα καὶ μὲ τὴν ἐκεῖ Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ παρεκάλεσε νὰ τὸν εἰδοποιήσουν ὅτι ἦταν πολὺ μεγάλη ἀνάγκη νὰ ἔλθη στὴν Ἀθήνα ἀμέσως γιὰ νὰ τὸν ἐξετάση γιὰ τὴ διελεύκανσι μιᾶς σπουδαίας ποινικῆς ὑποθέσεως ποὺ εἶχε κάποια ἀνάμιξι καὶ νὰ φροντίση νὰ ξεδιαλύνη τὴ θέσι του. Ἐπίσης ζήτησε νὰ ἐξετάσουν τὸν πατέρα του καὶ τὸ συνεταῖρο τοῦ Στέφου. Ὁ πατέρας του, ἕνας πτωχὸς καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου, συντρίμι ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ μοναχογυιοῦ του, εἶπε ὅτι εἶχε δώσει στὸ Χρῆστο του 18.000 δραχμὲς γιὰ νὰ ἀνοίξη τὸ ἐμπορομεσιτικὸ του γραφεῖο. Μὰ τὰ ἔφαγε τὰ λεπτὰ ὁ γυιός του καὶ τοῦ ἔδωσε κι' ἄλλα. Ἐπίσης εἶπε ὅτι ὁ γυιός του φεύγοντας ἀπὸ τὸ σπίτι του ἀπὸ τὴν Πάτρα ἐπῆρε μαζί του, ἴσως γιατὶ φοβόταν κάτι, καὶ τὸ περίστροφο τοῦ πατέρα του μάρκας Γκόλντ Σμίθ. Ὁ συ-

νεταῖρος του Παπακωνσταντινόπουλος πάλι εἶπε ὅτι ὁ σκοτωμένος πιὰ συνεταῖρος του φεύγοντας γιὰ τὴν Ἀθήνα τοῦ εἶχε πάρει ὅλο σχεδὸν τὸ ταμεῖο τῆς Ἑταιρείας, καμμιὰ σαρανταριὰ χιλιάδες δραχμὲς γιὰ νὰ κλείση ἐμπορικὲς δουλειές.

Ὁ ἀνακριτὴς ἐν τῷ μεταξὺ καὶ πρὶν συγκεντρώση ἀπὸ τὴν Πάτρα ὅλες αὐτὲς τὶς πληροφορίες ἐπῆγε εἰς τὸ ξενοδοχεῖο «Ἀστόρια» καὶ ἔκανε ἔρευνα στὶς δυὸ βαλίτσες τοῦ Χρήστου Στέφου χωρὶς νὰ βρῆ τίποτε ἄλλο παρὰ ἐσώρρουχα καὶ ἕνα δυὸ παληὲς φορεσιές. Ἴχνος τοῦ πιστολιοῦ τοῦ πατέρα του δὲν βρέθηκε. Προφανῶς αὐτοὶ ποὺ ἐσκότωσαν τὸν κακομοίρη τὸν Στέφο τοῦ τὸ εἶχαν πάρει.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔφθασε ἀπὸ τὴν Πάτρα καὶ ὁ μεγαλέμπορος Π.Κ., παρακολουθούμενος ἀπὸ ὄργανα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν μὲ πολιτικὰ χωρὶς αὐτὸς νὰ τὸ ἔχη ἀντιληφθῆ. Ἔσπευσε ἀμέσως στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ. Σάστισε. Ἔτρεμε. Ἐτραύλιζε. Ἔπεφτε σὲ ἀντιφάσεις.

— Τὸν ξέρατε ἕναν Χρῆστο Στέφο ἢ Στεφανίδη, τὸ γυιὸ τοῦ κ. Δημήτρη Στέφου τοῦ καθηγητοῦ ; ἦταν ἡ πρώτη ἐρώτησις τοῦ ἀνακριτοῦ.

— Ναί, ἐξ ὄψεως. Τὸν εἶχα κάποτε γνωρίσει στὴν Πάτρα. Μοῦ τὸν εἶχαν συστήσει...

— Ἔχετε καιρὸ νὰ τὸν δῆτε ;

— Μὰ ἀρκετό... Μῆνες ἴσως...

— Θέλω τὴν ἀλήθεια κύριε, εἶπε μὲ θυμὸ ὁ ἀνακριτής. Καὶ σεῖς ἤλθατε ἐδῶ ἀπὸ τὴν Πάτρα ποὺ σᾶς ἐκάλεσα καὶ ἀρχίζετε νὰ μοῦ ἀραδιάζετε ψέμματα. Μοῦ λέτε ὅτι ἔχετε μῆνες νὰ τὸν δῆτε καὶ σεῖς μένατε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες στὸ ξενοδοχεῖο «Ἀστόρια», στὸ ὑπ' ἀριθ. 10 δωμάτιο... Γιατί ἤλθατε ἐδῶ ;

— Γιὰ ἐμπορικὲς ὑποθέσεις... Γιὰ ἐμπορικὲς ἐργασίες...

— Τί εἴδους ἐργασίες ; Πέστε μου τί δουλειὰ εἴχατε ἀκριβῶς, μὲ ποιοὺς καὶ πότε καὶ ποῦ τοὺς εἴδατε ;

Ὁ ἄνθρωπος φαινόταν πολὺ στενοχωρημένος. Ἦταν φανερὸ ὅτι κάτι ἔκρυβε. Γιὰ μιὰ στιγμὴ φάνηκε ὅτι κάτι ἤθελε νὰ πῆ καὶ κόμπιαζε. Δὲν ἔλεγε στὴν ἀρχὴ τίποτε ποὺ νὰ διαλευκάνη τὴν ὑπόθεσι. Κάτι μυστήριο κρυβόταν πίσω ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ καμώματά του. Τί ὅμως ; Τὸ ὄνομα τοῦ μεγαλεμπόρου ἦταν πασίγνωστο καὶ θὰ πήγαινε πολὺ νὰ τὸν θεωρήση κανεὶς γιὰ ἔνοχο ἂν δὲν παρουσιαζόντουσαν ἕνα σωρὸ ἐνδείξεις.

— Θὰ μᾶς πῆτε μὲ ποιοὺς ἤλθατε σὲ ἐπικοινωνία καὶ γιὰ ποιὲς ἐμπορικὲς ὑποθέσεις ;

Ὁ Κ.Π. κομπιάζοντας πάντοτε ἀνέφερε μερικὰ ὀνόματα ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων, εἶπε κάτι γιὰ ἀγορὲς καὶ γιὰ πωλήσεις. Μασημένα λόγια ὅμως. Ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι ἔλεγε ψέμματα. Ὁ ἀνακριτὴς ἔχασε πιὰ τὴν ὑπομονή του καὶ τοῦ εἶπε ἀπότομα.

— Τὸ ξέρετε ὅτι τὸν φίλο σας τὸν βρήκαμε προχθὲς σ' ἕνα ξεροπόταμο πέρα ἀπὸ τὸν Ποδονύφτη, τὰ Πατήσια, μὲ μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι ; Σκοτωμένο. Πιστόλι δὲν βρέθηκε. Τὸ ξέρετε ;

— Τὸ διάβασα... Τὰ ἔμαθα ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες στὴν Πάτρα. Θὰ εἶναι σκληρὸ πρᾶγμα γιὰ τοὺς κακόμοιρους τοὺς γονεῖς του ποὺ ἤξερα...

— Εἶχε πολλὰ λεπτὰ μαζί του ὁ Στέφος στὴν Ἀθήνα ;

— Μοῦ φάνηκε ὅτι εἶχε πολλὰ λεπτὰ μαζί του. Μιὰ μέρα τὸν εἶδα ποὺ μετροῦσε ἕνα σωρὸ χιλιάρικα καὶ τὰ ἔβαζε στὴν τσέπη τοῦ πανταλονιοῦ του. Σκορποῦσε ὅμως καὶ πολλὰ λεπτὰ ἐδῶ...

— Μὰ ἐσεῖς λέγατε ὅτι δὲν εἴχατε πολλὰ πέρα δῶθε μαζί του καὶ στενὲς φιλίες. Ποῦ εἴδατε ὅτι εἶχε τόσα λεπτὰ μαζί του καὶ ποῦ ξέρετε ὅτι σκορποῦσε καὶ τόσα λεπτά ;

(Συνεχίζεται)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Τὸ F.B.I. συνεργάσθηκε ἐπίσης μὲ τὴν ὑπηρεσία πληροφοριῶν τοῦ Ναυτικοῦ γιὰ τὴν σύλληψι ἑνὸς ἄλλου κατασκόπου, τοῦ Τζὼν Σέμερ Φάρνσγουώρθ, ἀποφοίτου τῆς ναυτικῆς ἀκαδημίας, ποὺ ἀπολύθηκε ἀπὸ τὸ Ναυτικὸ τὸ 1927, λόγω κακῆς διαγωγῆς, καὶ ἔκτοτε κατέστη πράκτορας τῶν Ἰαπώνων. Πρῶτος ὑπωπτεύθηκε τὴν δρᾶσι τοῦ Φάρνσγουώρθ ὁ δημοσιογράφος Φοῦλτον Λιούϊς, ποὺ ἔτυχε νὰ ἀκούσῃ τὸν Φάρνσγουώρθ μεθυσμένο νὰ μιλᾶ γιὰ τὴν κατασκοπευτική του δρᾶσι. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ σπεύσῃ στὴν ἐφημερίδα του καὶ νὰ περιγράψῃ μὲ ζωντανὰ χρώματα αὐτὰ ποὺ ἄκουσε, ἔσπευσε νὰ ἀναφέρῃ τὸ γεγονὸς στὸ F.B.I. Τὸ παράδειγμά του τὸ ἐμιμήθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι δημοσιογράφοι, ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ ὑποθέσεις ἐθνικῆς ἀσφαλείας. Τὸ F.B.I. ἀπεκάλυψεν ὅτι ὁ Φάρνσγουώρθ εἶχε λάβει ὡς ἀμοιβὴ 20.000 δολλάρια γιὰ νὰ παραδώσῃ στοὺς Ἰάπωνες κλεμμένα ἔγγραφα τοῦ Ναυτικοῦ, κώδικες, σήματα, σχεδιαγραφήματα πλοίων, ναυτικῶν ἐλιγμῶν καὶ ἄλλες πληροφορίες.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1937, ὁ ἀρθρογράφος Χέϋγουντ Μπρόουν ἀνεστάτωσε τὴν Οὐάσιγκτων μὲ ἕνα ἄρθρο του στὸ ὁποῖο ἔγραφεν ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ γερμανοαμερικανικοῦ συνδέσμου εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐνεργῇ ἐπιστρατεύσεις, εἶχε δὲ δημιουργήσει ἀξιόλογη ὀργάνωσι ποὺ ἦταν ἐπιφορτισμένη νὰ προκαλῇ ταραχὲς στὴν Ἀμερική. Αἱ ναζιστικοῦ τύπου μονάδες αὐτὲς ἐξεπαιδεύοντο στὰ ὅπλα.

Ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ διάβασε τὸ ἄρθρο τοῦ Μπρόουν καὶ τὸ ἔστειλε στὸν ὑπουργὸ τῶν Στρατιωτικῶν Χάρρυ Γούντριγκ, μὲ τὴν ἑξῆς σημείωσι: «Νομίζω ὅτι τὸ Α2 πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ἕνα λεπτομερῆ ἔλεγχο ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς...» Τὸ σημείωμα τοῦ προέδρου διαβιβάσθηκε στὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, μαζὶ μὲ τὶς κρίσεις τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ὅτι τὸ θέμα ἦταν πολιτικῆς καὶ ὄχι στρατιωτικῆς φύσεως.

Τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης χειρίσθηκε τὸ θέμα μὲ προσοχὴ καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸ F.B.I., ἐὰν μποροῦσε, νὰ γίνῃ μιὰ ἀθόρυβη ἔρευνα. Παρ' ὅλον ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ συνδέσμου κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εἶχε καταστῆ δημόσιο σκάνδαλο, δὲν ἐθεωρεῖτο παράνομος ὀργάνωσις. Τὸ F.B.I. ἀπήντησε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο ὅτι, ἀμφέβαλλε ἐὰν θὰ μποροῦσε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἔρευνα, χωρὶς νὰ προκαλέσῃ κάποια ναζιστικὴ ὀργάνωσι. Τὸ Ὑπουργεῖο ὅμως τελικὰ ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ ἡ ἔρευνα.

Οἱ εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. μελέτησαν τὴν δρᾶσι τοῦ γερμανοαμερικανικοῦ συνδέσμου, τὴν πολιτικὴ διδασκαλία του, τὴν ὀργάνωσί του καὶ τὸ στρατιωτικοῦ τύπου ἐκπαιδευτικό του σύστημα. Ἐν συνεχείᾳ περὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1938 ὑπέβαλαν μακροσκελῆ ἀναφορὰ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης. Ὁ σύνδεσμος εἶχε ἱδρύσει στὸ Σικάγο μιὰ ἐθνικοσοσιαλιστικὴ ὀργάνωσι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Τευτονία». Ἀρχηγός της ἦταν ὁ Φρὶτς Κούν, διάδοχος τοῦ Βάλτερ Κάππε, ὁ ὁποῖος ἀργότερα ἐπεστράτευσε καὶ ἐξεπαίδευσε ὀκτὼ Γερμανοὺς σαμποτέρ, ποὺ ἐστάλησαν στὴν Ἀμερικὴ κατὰ τὸν Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Ἡ ἔρευνα τοῦ F.B.I. γιὰ τὴν δρᾶσι τοῦ συνδέσμου εἶχε φθάσει σ' ἕνα ἀδιέξοδο. Τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ἔβγαζε τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἀρχὲς τοῦ συνδέσμου ἦσαν ἀνατρεπτικές, δὲν παρεβιάζετο ὅμως κανένας νόμος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐδῶ βρισκόταν ἡ ὑπόθεσι τὸν Νοέμβριο τοῦ 1938, ὅταν ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν ἀντιαμερικανικῶν ἐνεργειῶν ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν —γνωστὴ τότε ὡς ἐπιτροπὴ Ντήζ—, ἐζήτησε τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν νὰ ἐνεργήσῃ μιὰ ἔρευνα γιὰ νὰ διαπιστώσῃ ἐὰν ὡρισμένες ὀργανώσεις—ὅπως τὸ κομμου-

νιστικὸ κόμμα καὶ ὁ γερμανοαμερικανικὸς σύνδεσμος—δὲν ἦσαν στὴν πραγματικότητα πράκτορες ξένων κυβερνήσεων καὶ δὲν δροῦσαν παραβαίνοντες τοὺς ὁμοσπονδιακοὺς νόμους.

Ἡ ἐπιτροπὴ Ντὴζ ἔκανε τόσο θόρυβο, ὥστε ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ ἀναγκάσθηκε νὰ συζητήσῃ τὶς ἀπόψεις της σ' ἕνα συμβούλιο, ποὺ συνεκλήθη τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1939. Δύο ἡμέρες ἀργότερα, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε σὲ μιὰ συνέντευξή του πρὸς τὸν τύπο, ὅτι θὰ διεξήγετο ἡ ἔρευνα. Κατόπιν τῆς συνεντεύξεως αὐτῆς οἱ «Τάϊμς» τῆς Νέας Ὑόρκης ἔγραφαν: «Ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ ἀνήγγειλε σήμερα, ὅτι κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς ἐπιτροπῆς Ντὴζ τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης θὰ ἀνελάμβανε νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ παραβάσεων καὶ ἐγκλημάτων καταγγελλόμενα, ὑπὸ φασιστῶν, κομμουνιστῶν καὶ ἄλλων ὀργανώσεων εἰς τὴν Ἀμερικήν».

Παρὰ τὴν ἀναγγελία καὶ τὴν ἐπιθυμία τοῦ προέδρου, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐρεύνης δὲν εἶχε γίνει ἀκόμη, ὅταν στὶς 13 Μαρτίου ὁ ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Σάμμερ Γουέλς, ἔγραψε πρὸς τὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης, συνοψίζοντας ὡς ἑξῆς τὰ συζητηθέντα κατὰ τὸ συμβούλιο τοῦ Ἰανουαρίου:

«Ἴσως νὰ θυμᾶσθε ὅτι... ὁ Πρόεδρος εἶχεν ἀποφασίσει ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνουν ἔρευνες ἀμέσως σὲ μερικὲς περιπτώσεις, καὶ ὅτι θὰ ἦταν καλύτερα νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ μία φασιστική, μία κομμουνιστικὴ ὀργάνωσι, καὶ μία ὀργάνωσι ἡ ὁποία δὲν ἦταν φανερὰ ἐκδηλωμένη ἢ ἐπηρεασμένη ἀπὸ ξένη ἰδεολογία, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα ἐπεδίωκε τὴν ἐσωτερικὴ διάβρωσι. Στὴν συνέντευξί του πρὸς τὸν τύπο, τῆς 6ης Ἰανουαρίου, ὁ πρόεδρος ἀνήγγειλε ὅτι ἡ ἔρευνα εἶχεν ἤδη ἀρχίσει. Κατόπιν ἰδικῆς μου εἰσηγήσεως τὸ Ὑπουργεῖον σας ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ ἀμέσως ἕνα ἀνακριτή, γιὰ νὰ ἐξετάσῃ τοὺς φακέλους μας τοὺς ἀναφερομένους στὶς διάφορες ὀργανώσεις, καὶ νὰ συσκεφθῆ μὲ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τούτου καὶ νὰ καταλήξουν σὲ ἀπόφασι, ὡς πρὸς τὸ ποία ὀργάνωσις ἀπὸ τὶς τρεῖς ἔπρεπε νὰ ἐρευνηθῆ τὸ πρῶτον. Ἔκτοτε δὲν ἔχουμε ἀκούσει τίποτε πλέον γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι».

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Γουέλς ἔφερε κάποια σύγχυσι. Οἱ ἁρμόδιοι τῶν Ὑπουργείων Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν συνεζήτησαν τὸ θέμα καὶ ἀπεφάσισαν ὅτι ἡ ἔρευνα ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴ δρᾶσι τοῦ γερμανοαμερικανικοῦ συνδέσμου «Γιὰ εἰρήνη καὶ Δημοκρατία». Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἀνεφέρετο στὴν ἐπιστολὴ τῆς ἐπιτροπῆς Ντὴζ ὡς «ὕποπτος ὀργάνωσις».

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα, τὸ F.B.I. ἀνέμενε νὰ λάβῃ ὁδηγίες ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, γιὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα καὶ τὸν γερμανοαμερικανικὸ σύνδεσμο. Ὁ ἀμερικανικὸς σύνδεσμος «Γιὰ εἰρήνη καὶ Δημοκρατία» ἐθεωρήθη νόμιμος καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ διεξαχθῆ ἔρευνα γι' αὐτόν.

Ἐν τῷ μεταξὺ διεξήγετο ἀγώνας γύρω ἀπὸ τὸ θέμα, ποῖος θὰ ἀνελάμβανε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἔρευνα.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1938, ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ ἐνέκρινε ἕνα ποσὸν 50.000 δολλαρίων στὸ F.B.I. γιὰ ἀντικατασκοπευτικὴ δρᾶσι (τὸ ποσὸν αὐτὸ αὐξήθηκε ἀργότερα ἀπὸ τὸ Κογκρέσσο σὲ 300.000 δολλάρια). Ὁ Χοῦβερ ἐθεώρησε τὴν διάθεσι τοῦ κονδυλίου αὐτοῦ ἀπὸ τὸν πρόεδρον ὡς ἀνάθεσι στὸ F.B.I. τῆς πρωταρχικῆς εὐθύνης στὸν πολιτικὸ τομέα. Καμμιὰ ἄλλη παρομοία ἔγκρισις δὲν εἶχε παρατηρηθῆ σὲ ἄλλες ὑπηρεσίες ἐρευνῶν, μὴ στρατιωτικῆς φύσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι τὸ F.B.I. καὶ ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία πληροφοριῶν κατέστρωσαν πρόγραμμα συνεργασίας, τὸ ὁποῖον ἐπεδοκιμάσθηκε καὶ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία πληροφοριῶν τοῦ Ναυτικοῦ. Ἡ συμφωνία συνεργασίας ἐνεκρίθη τελικὰ ἀπὸ τὸν νέο ὑπουργὸ Δικαιοσύνης, Φρὰνκ Μόρφυ. Τὴν 7η Φεβρουαρίου 1939, ὁ βοηθὸς τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, Ζόζεφ Κήναν, ἀνεκοίνωσε στὶς ἄλλες ὑπηρεσίες τὰ τῆς συμφωνίας. Ἐζήτησε δὲ ἀπὸ αὐτὲς νὰ διαβιβάζουν στὸ F.B.I. κάθε πληροφορία, ποὺ ἀφοροῦσε κατασκοπεία καὶ ἀνατρεπτικὲς ἐνέργειες. Ὁ Χοῦβερ ἐγνώρισε στοὺς ὑπαλλήλους του ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τοῦ

Κήναν ἐσήμαινε: «Ὅλα τὰ παράπονα ποὺ ἀφοροῦν ὑποθέσεις κατασκοπείας, ἀντικατασκοπείας καὶ σαμποτάζ, πρέπει νὰ ἀναφέρωνται στὸ Γραφεῖο».

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κῆναν προεκάλεσε κάποια ἀναταραχή. Τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν ἀνέστειλε τὴ δρᾶσι του. Τὸ ἴδιο ἔπραξαν καὶ οἱ ὑπηρεσίες πληροφοριῶν τῶν ἄλλων Ὑπουργείων. Ὁ βοηθὸς τοῦ ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, Τζὼρτζ Μέσσερσμίθ, συνεκάλεσε τότε ἕνα συμβούλιο ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνιῶν καὶ Δικαιοσύνης, κατὰ τὸ ὁποῖο κατέστησε γνωστὸν ὅτι ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ τοῦ ἀνέθεσε τὸν συντονισμὸ καὶ τὸν ἔλεγχο τῶν ἐρευνῶν κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Στὸ συμβούλιο αὐτὸ δὲν ὑπῆρχαν ἀντιπρόσωποι τοῦ F.B.I. Ἐπειδὴ κάθε ὑπηρεσία θὰ ἐργαζόταν ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὁ Χοῦβερ ὑπέβαλε μία ἀναφορὰ στὴν ὁποία ἐτόνιζεν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ θέμα ἦταν πολὺ λεπτό, ἔπρεπε μία μόνον ὑπηρεσία νὰ ἀναλάβη τὴν συγκέντρωσι ὅλων τῶν πληροφοριῶν.

Τελικὰ ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ υἱοθέτησε τὴν ἄποψι τοῦ Χοῦβερ. Ἔτσι, τὴν 26ην Ἰουνίου 1939, ἔδωσε ἐμπιστευτικὲς ὁδηγίες στὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅτι ὅλες οἱ ἔρευνες περὶ τὴν κατασκοπεία καὶ ἀντικατασκοπεία θὰ ἠλέγχοντο καὶ θὰ κατηυθύνοντο ἀπὸ τὸ F.B.I. καὶ τὶς ὑπηρεσίες πληροφοριῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τριῶν τούτων ὑπηρεσιῶν θὰ ἀποτελοῦσαν τὴν συντονιστικὴ ἐπιτροπὴ δράσεως. Καμμιὰ ἄλλη κρατικὴ ὑπηρεσία δὲν θὰ ἀνεμιγνύετο ἢ θὰ ἐπενέβαινε στὸν τομέα αὐτόν. Τουναντίον, ὅλες οἱ ἄλλες κρατικὲς ὑπηρεσίες θὰ εἶχαν τὴν ὑποχρέωσι νὰ ἀναφέρουν τυχὸν ὑπονομευτικὲς ἐνέργειες στὸ πλησιέστερο γραφεῖο τοῦ F.B.I.

Οἱ ἐμπιστευτικὲς αὐτὲς ὁδηγίες τοῦ προέδρου Ροῦζβελτ ἐχάραξαν τὴν γραμμὴ καὶ καθιστοῦσαν ὑπευθύνους στὸν ἔλεγχο γιὰ πρώτη φορά. Ἡ ἀπόφασις δὲν εἶχε ληφθῆ ἐγκαίρως, γιατὶ τὴν 24ην Αὐγούστου ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ρωσία ὑπέγραφαν τὸ δεκαετὲς σύμφωνον μὴ ἐπιθέσεως, πρᾶγμα ποὺ ἐξησφάλιζε τὰ νῶτα τῶν ναζὶ ἐξ ἀνατολῶν, δίνοντάς τους τὴν εὐκαιρία νὰ συνεχίσουν ἀνενόχλητοι τὸν πόλεμο πρὸς δυσμάς. Τὴν 1η Σεπτεμβρίου, οἱ μηχανοκίνητες γερμανικὲς φάλαγγες προήλασαν στὴν Πολωνία καὶ ἡ «Λουφτβάφφε» μετέβαλε τὴν Βαρσοβία σὲ φλεγόμενα ἐρείπια. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Βρεταννία ἐκήρυξαν τότε, τὴν 3η Σεπτεμβρίου, τὸν πόλεμο κατὰ τῆς Γερμανίας.

Τὴν 6η Σεπτεμβρίου, ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ ἐδήλωσε δημοσίως ὅτι εἶχεν ἀναθέσει στὸ F.B.I. τὸ ἔργον διεξαγωγῆς ἐρεύνης ἐπὶ ὑποθέσεων κατασκοπείας καὶ σαμποτὰζ καὶ ἔκαμε ἔκκλησι πρὸς ὅλες τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, ὅπως συνδράμουν τὸ F.B.I. παρέχοντες σ' αὐτὸ κάθε πληροφορία, ποὺ θὰ ἦταν σχετικὴ μὲ ὑπονομευτικὴ καὶ ἀνατρεπτικὴ δρᾶσι.

Ἐνῶ ὅμως γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καθίστατο ἁρμόδιο τὸ F.B.I., δὲν εἶχε καθορισθῆ ἀκόμη ἡ ἁρμοδιότης γιὰ τὴν ἐκτὸς τῆς Ἀμερικῆς δρᾶσι τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν. Τὸ θέμα τοῦτο ἀνέλαβε νὰ μελετήση ὁ ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν Μπέρλ, ὁ ὁποῖος τελικὰ καὶ ἀπεφάσισε. Στὴν σχετική του ἐγκύκλιο ποὺ κοινοποιήθηκε στὶς ὑπηρεσίες πληροφοριῶν, ἔλεγε τὰ ἑξῆς:

«Ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμία του γιὰ τὴν κατανομὴ τῶν τομέων δράσεως. Δηλαδὴ τὸ F.B.I. θὰ εἶναι ὑπεύθυνο γιὰ τὴν δρᾶσι ξένων ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν, δρωσῶν στὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο, ἐνῶ οἱ ὑπηρεσίες πληροφοριῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ θὰ καλύψουν τὸν ὑπόλοιπο κόσμο, ὅταν θὰ παρουσιασθῆ ἀνάγκη. Σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις τὸ F.B.I. θὰ καλῆται νὰ ἀναλαμβάνη εἰδικὲς ἀποστολὲς ἐκτὸς τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμισφαιρίου. Γενικῶς ὅμως οἱ περιοχὲς αὐτὲς τοῦ κόσμου θὰ ὑπάγωνται στὴν δικαιοδοσία τῶν ὑπηρεσιῶν πληροφοριῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ».

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ τρεῖς ὑπηρεσίες μελέτησαν τὶς λεπτομέρειες καὶ κατέληξαν

στὴν συμφωνία ὅπως ὁ Στρατὸς καλύψη τὴν περιοχὴ τῆς Εὐρώπης, Ἀφρικῆς καὶ Παναμᾶ, τὸ Ναυτικὸν τὴν περιοχὴ τοῦ Εἰρηνικοῦ, καὶ τὸ F.B.I. τὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο–βόρειο, νότιο καὶ κεντρικὴ Ἀμερικὴ καὶ Καραϊβική, πλὴν τοῦ Παναμᾶ.

Κατόπιν τούτων τὸ F.B.I. προέβη σὲ ἀνάλογες προετοιμασίες γιὰ νὰ εἶναι ἕτοιμο σὲ περίπτωσι ἐμπολέμου καταστάσεως. Ὁ Χοῦβερ ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τῶν ἐπιτελῶν του στὰ σφάλματα ποὺ εἶχε διαπράξει τὸ Γραφεῖο κατὰ τὸν Α' παγκόσμιο πόλεμο, κατὰ τὸν χειρισμὸ διαφόρων ζητημάτων. Τοὺς ὑπενθύμισε ὅτι τὰ λάθη ἐκεῖνα εἶχαν ὡς συνέπεια τὴν δημιουργία καὶ ὀργάνωσι τῆς πολιτοφυλακῆς πρὸς ἀντιμετώπισι τῶν ἀνατρεπτικῶν, τὴν ἀνικανότητα γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν ξένων κατασκόπων καὶ σαμποτέρ, τὴν παραβίασι τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου κατὰ τὴν διενέργεια «ἐπιδρομῶν» πρὸς ἐπιτήρησι τῶν ἀλλοδαπῶν. Διέταξε προσέτι τοὺς ἐπιτελεῖς του νὰ ὑποβάλουν μελέτες καὶ ὑπομνήματα, μὲ τὰ ὁποῖα νὰ ὑποδεικνύεται τὶ πρέπει νὰ γίνη, γιὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθοῦν τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος.

Κατόπιν ἐγκρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, τὸ F.B.I. ἀνέλαβε τὴν ἐπιτήρησι ἄνω τῶν 2.200 βιομηχανικῶν κέντρων ἐντὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐπιπροσθέτως τὴν ἐπιτήρησι τῶν ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἐργοστασίων κατασκευῆς ἀεροπλάνων. Στὶς στρατιωτικὲς ἐγκαταστάσεις συνεστήθησαν μέτρα ἀσφαλείας καὶ ἐπαγρυπνήσεως. Ἐμελετήθησαν αἱ μέθοδοι σαμποτὰζ καὶ τὰ προληπτικὰ μέτρα γιὰ κάθε περίπτωσι. Ἐγένοντο συστάσεις καὶ ὑποδείξεις πρὸς πρόληψι πυρκαϊῶν καὶ ἐτοποθετήθησαν φρουρὲς ἀντισαμποτὰζ στὰ ζωτικώτερα κέντρα παραγωγῆς, ἐθεσπίσθη δὲ τὸ σύστημα τῆς δακτυλοσκοπήσεως ὅλων τῶν ὑπηρετούντων σὲ δημόσιες ὑπηρεσίες, πρᾶγμα ποὺ συνετέλεσε στὸ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ ἐμπίστους θέσεις ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν ἐγκληματικὸ παρελθόν.

Ὁ Χοῦβερ ἔστειλε μιὰ ὁμάδα ἀπὸ εἰδικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. στὴν Ἀγγλία, τὸ 1940, γιὰ νὰ μελετήση τὴν βρεταννικὴ πολιτικὴ ἄμυνα καὶ τὴν πεῖρα ποὺ εἶχαν διδαχθῆ οἱ Ἄγγλοι κατὰ τὴν διάρκεια τῆς μάχης τῆς Βρεταννίας. Ὅταν οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ ἐπέστρεψαν στὴν Ἀμερική, ὁ Χοῦβερ τοὺς ἔστειλε ἀνὰ τὴν χώραν, γιὰ νὰ παράσχουν συμβουλὲς καὶ ὁδηγίες στὶς τοπικὲς Ἀστυνομίες ἐπὶ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα θὰ προέκυπταν σὲ περίπτωσι ἐχθρικῆς ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς.

Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τὸ F.B.I. ἀνέλαβεν ἐπίσης νὰ παρακολουθῆ τὶς κινήσεις τῶν Γερμανῶν, Ἰταλῶν καὶ Ἰαπώνων, ποὺ ἐργάζονταν στὰ προξενεῖα καὶ τὶς πρεσβεῖες τῶν χωρῶν των, καθὼς καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ἀπὸ τὴ δρᾶσι αὐτὴ τοῦ F.B.I. πολὺ ὀλίγα ἔχουν ἰδῆ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

Τὸν Μάϊο τοῦ 1941, τὸ Ὁμοσπονδιακὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἀνέφερεν ὅτι εἶχεν ἀποκαλύψει τὴν κατασκοπευτικὴ δρᾶσι τοῦ Ἰάπωνος λοχαγοῦ Τατσιμπάνα, καὶ ζητοῦσε τὴν ἐξουσιοδότησι νὰ τὸν συλλάβη. Ὁ ὑπουργὸς Χὰλλ ἐνέκρινε καὶ ὁ Τατσιμπάνα συνελήφθη τὴν 27η Μαΐου στὸ Λὸς Ἄντζελες. Ὁ Ἰάπων πρεσβευτὴς Νομούρα, ἐζήτησε τὴν 14η Ἰουνίου, πρὸς διατήρησι καὶ προαγωγὴ τῶν φιλικῶν σχέσεων Η.Π.Α. καὶ Ἰαπωνίας, τὴν ἄδεια ἀναχωρήσεως ἐξ Ἀμερικῆς τοῦ Τατσιμπάνα, χωρὶς νὰ προσαχθῆ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης, ὁ ὑπουργὸς ἀπεφάσισε νὰ ἱκανοποιήση τὴν παράκλησι τοῦ Ἰάπωνος πρεσβευτοῦ. Μερικοὶ ἄλλοι Ἰάπωνες ποὺ δροῦσαν στὴ Χαβάη, ἐστάλησαν στὸ δικαστήριο ὡς πράκτορες ξένων ὑπηρεσιῶν καὶ τὸ F.B.I. ἀπέδειξε, μὲ ἱκανὰ μαρτυρικὰ στοιχεῖα, ὅτι ὡρισμένα γερμανικὰ καὶ ἰταλικὰ προξενεῖα ἀνὰ τὴν χώραν εἶχαν καταστῆ κέντρα προπαγάνδας καὶ κατασκοπείας. Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1941, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διέταξε τὸ κλείσιμον τῶν προξενείων αὐτῶν.

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **ΓΕΩΡΓ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο τῆς 29 Νοεμβρίου 1929, τελειώνοντας τὴν ὑπηρεσία μου στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια, καληνύχτησα τοὺς συναδέλφους μου κι' ἔφυγα.

Ἡ ὥρα ἦταν περίπου δέκα παρὰ τέταρτο ὅταν βγῆκα στὸ δρόμο. Ἡ σιγανὴ βροχὴ ποὺ ἔπεφτε ἀπὸ νωρὶς ἄρχισε νὰ δυναμώνῃ. Ἄνοιξα τὸ βῆμα μου γιὰ νὰ φθάσω τὸ γρηγορώτερο στὸ σπίτι μου. Δὲν πρόλαβα ὅμως. Ἀστραπές, βροντὲς καὶ κεραυνοὶ συνώδευαν τὴν καταιγίδα ποὺ ξέσπασε. Ἀναγκάσθηκα νὰ μπῶ στὸ πρῶτο κέντρο ποὺ συνάντησα, στὸ καφενεῖο «Ἀνταλουζία», ὥσπου νὰ περάσῃ ἡ μπόρα.

Στὸ βάθος τοῦ καφενείου, μπροστὰ στὸ χώρισμα ἀπὸ μεγάλα θαμπὰ κρυστάλλινα τζάμια, ποὺ τὸ ἐσωτερικό του ἐχρησιμοποιεῖτο γιὰ χαρτοπαικτικὴ λέσχη, καθόταν ὁ φίλος μου ζωγράφος μπάρμπα-Παναγιώτης. Πῆγα κοντά του. Κρατοῦσε ἕνα μολύβι καὶ κάτι ζωγράφιζε πάνω στὸ μάρμαρο τοῦ τραπεζιοῦ.

— Καλησπέρα μπάρμπα-Παναγιώτη, τοῦ εἶπα καὶ κάθισα ἀντίκρυ του.

Χάρηκε πολὺ ποὺ μὲ εἶδε, γιατὶ μ' ἀγαποῦσε σὰν παιδί του. Ὅπως εἶδα εἶχε ζωγραφίσει στὸ μάρμαρο ἕνα τάλληρο μὲ τόση ἐπιτυχία, ποὺ μποροῦσε νὰ γελαστῇ κανεὶς καὶ νὰ θελήσῃ νὰ τὸ πιάσῃ.

— Μπράβο, μπάρμπα-Παναγιώτη! Θαυμάζω τὴν τέχνη σου.

— Ἔ, τί νὰ κάνω παιδί μου, περνῶ τὴν ὥρα μου καὶ ξεχνῶ τὴ δυστυχία μου.

— Ἐσὺ δυστυχία μπάρμπα-Παναγιώτη; Τί σοῦ συμβαίνει;

— Νᾶξερες παιδί μου. Τώρα καὶ μερικὲς μέρες ἀνεκάλυψα πὼς ἡ γυναίκα μου ἔχει μπερδευτῇ μ' ἐκεῖνο τὸ διαβολοφάρμακο, εἶπε καθὼς δυὸ δάκρυα κύλισαν στὸ ρυτιδωμένο μὰ καλωσυνάτο πρόσωπό του.

— Ποιό φάρμακο; τὸν ρώτησα.

— Εἶναι κάμποσος καιρὸς ποὺ πρόσεξα πὼς λείπουν πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὸ σπίτι μας. Ἡ γυναίκα μου εἶναι ὅλο σκεπτική, διαρκῶς νυστάζει κι' ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸ νοικοκυριό της. Τὴν παραφύλαξα καὶ εἶδα πὼς ἔκανε κρυφὰ κάτι ἐνέσεις. Τότε τὴ ζόρισα καὶ μοῦ μαρτύρησε πὼς ἔκανε ἐνέσεις ἡρωίνης. Βοήθησέ με παιδί μου νὰ τῆς τὸ ξεκόψω. Ζοῦμε σαράντα χρόνια μαζὶ καὶ ξέρεις πόσο τὴν ἀγαπῶ καὶ τὴν πονῶ.

— Καὶ ἀπὸ ποῦ τὴν προμηθεύεται;

— Ξέρω κι' ἐγὼ ποιός σατανὰς τῆς τὴν δίνει;

— Μὴ τῆς πῆς τίποτε μπάρμπα-Παναγιώτη καὶ νὰ μείνῃς ἥσυχος. Θὰ παρακολουθήσω καὶ θὰ τοὺς πιάσουμε αὐτοὺς ποὺ σκοτώνουν τὸν κόσμο μ' αὐτὰ τὰ δηλητήρια γιὰ νὰ πλουτίζουν καὶ νὰ καλοπερνᾶνε.

Ἔξω ἡ καταιγίδα συνεχιζόταν μὲ μανία καὶ μονάχα οἱ ἀστραπὲς φώτιζαν τοὺς σκοτεινοὺς δρόμους τῆς πόλεως, ποὺ ἀπὸ ἕνα κεραυνὸ εἶχε πάθει βλάβη ὁ κεντρικὸς σταθμὸς τοῦ ἠλεκτρικοῦ δικτύου τοῦ Δήμου Πειραιῶς.

Πίσω ἀπὸ τὸ χώρισμα μιὰ ὀχλοβοὴ κυριαρχοῦσε ἀπὸ συζητήσεις καὶ διαμαρτυρίες ποὺ δημιουργοῦσαν μεταξύ τους οἱ παῖκτες στὰ καρέ.

Σὲ κάποια στιγμὴ χτύπησε τὸ τηλέφωνο κι' ἕνα γκαρσόνι φώναξε δυνατά:

— Τὸν κύριο Φρατίδη.

Ὕστερα ἀπὸ λίγο εἶδα δύο σκιὲς πίσω ἀπὸ τὰ θαμπὰ τζάμια τοῦ χωρίσματος νὰ προχωροῦν πρὸς τὴν ἔξοδο τῆς λεωφόρου. Πέρασαν μόνο λίγα λεπτά, ὅταν ξαφνικὰ ἀκούσθηκαν ἀλλεπάλληλοι πυροβολισμοὶ ἀπ' ἔξω στὸ δρόμο, ποὺ δὲν μπόρεσαν νὰ τοὺς σκεπάσουν οἱ βροντὲς τῆς μανιασμένης καταιγίδας. Τὸ καφενεῖο ἔγινε ἀνάστατο κι' ἐγὼ μὲ μιᾶς βγάζοντας τὸ περίστροφό μου καὶ τὴ σφυρίκτρα μου, πήδησα

σὰν αἴλουρος πάνω ἀπὸ τραπέζια, καρέκλες, ἀνθρώπους καὶ βρέθηκα στὴ λεωφόρο. Στὴ λάμψι μιᾶς ἀστραπῆς πρόλαβα νὰ δῶ ἕναν ἄνδρα πεσμένο μπρούμυτα στὴ διασταύρωσι, πλάϊ στὸ ρεῖθρο. Γύρω του τὰ νερὰ τῆς βροχῆς ἦσαν βαμμένα κατακόκκινα ἀπὸ τὸ νωπὸ αἷμα του. Δύο ἄνθρωποι ἔτρεχαν πρὸς τὸ Πασαλιμάνι πυροβολώντας.

Οἱ πιὸ τολμηροὶ ἀπὸ τοὺς θαμῶνες τοῦ καφενείου βγῆκαν πίσω μου κι' ἀπὸ τοὺς δρόμους περαστικοὶ ἔτρεξαν ἐπὶ τόπου, μὰ πολλοὶ ἔπεσαν ἐπάνω μου γιατὶ μὲ εἶδαν μὲ περίστροφο στὸ χέρι κι' ἄρχισαν νὰ φωνάζουν :

— Νάτος ὁ δολοφόνος, αὐτὸς μὲ τὴν καμπαρντίνα, πιάστε τον !

Μπροστὰ στὸν κίνδυνο νὰ μὲ καθυστερήσουν ἄρχισα νὰ σφυρίζω πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ νὰ φωνάζω:

— Εἶμαι ἀστυνομικός, μὴ μ' ἐμποδίζετε, θὰ μοῦ ξεφύγουν οἱ δολοφόνοι!

Τέλος, μπόρεσα ν' ἀπαγκιστρωθῶ. Ἔβαλα φτερὰ στὰ πόδια μου, ἀψηφώντας τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ τὴ ραγδαία βροχὴ κι' ἔτρεξα πρὸς τὸ Πασαλιμάνι. Μιὰ σφαῖρα ποὺ πέρασε ξυστὰ ἀπὸ τὸ κεφάλι μου μ' ἀνάγκασε νὰ σταματήσω λίγο γιὰ νὰ προφυλαχθῶ. Στὴ λάμψι τῆς δεύτερης σφαίρας, ποὺ κι' αὐτὴ πέρασε πλάϊ μου καὶ μοῦ τσουρούφλισε τὸ μανίκι, μπόρεσα νὰ προσανατολιστῶ καὶ ἀντεπυροβόλησα ἐκεῖνον ποὺ ἔτρεχε στὸ ἀριστερὸ πεζοδρόμιο τῆς λεωφόρου.

— Στάσου, τοῦ φώναξα, θὰ σὲ σκοτώσω.

Αὐτὸς κοντοστάθηκε, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὲ πυροβολήσῃ καὶ τρίτη φορά, νὰ πετάξῃ κάποιο ἀντικείμενο στὰ σκαλοπάτια ἑνὸς ὑπογείου καὶ νὰ τὸ βάλῃ πάλι στὰ πόδια.

Τὸν εἶχα πλησιάσει γιὰ καλὰ ὅταν ἔστριβε τὴν ὁδὸ Σωτῆρος, ποὺ ἄναψαν καὶ τὰ φῶτα τῆς πόλεως. Ἂν κι' ἔτρεχε κι' αὐτὸς σὰν ζαρκάδι, τὸν πρόλαβα καὶ μ' ἕνα χτύπημα στὸ κεφάλι μὲ τὴν κάννη τοῦ περιστρόφου μου τὸν ζάλισα. Τοῦ πέρασα ἀμέσως τὶς αὐτόματες χειροπέδες μου, ποὺ μοῦ τὶς εἶχε δωρήσει ὁ διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Παρισίων Γκιγιώμ.

Ἦταν ἕνας ἄνδρας τριανταπεντάρης, μετρίου ἀναστήματος καὶ νευρώδης. Ἀμέσως τοῦ ἔκανα σωματικὴ ἔρευνα, μὰ δὲν τοῦ βρῆκα τίποτε, οὔτε σουγιά.

— Πῶς λέγεσαι; Τὸν ρώτησα.

— Λεωνίδας Μπαταρίας.

Μόλις ἄκουσα τὸ ὄνομα αὐτὸ ἕνοιωσα σ' ὅλο μου τὸ κορμὶ μιὰ ἀνατριχίλα. Εἶχα νὰ κάνω μὲ τὴν πιὸ φοβερὴ ἐγκληματικὴ φυσιογνωμία τῆς ἐποχῆς σ' ὁλόκληρη τὴν περιοχὴ τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Μπαταρίας στὸ μεταξὺ εἶχε συνέλθει κι' ἄρχισε νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ διαμαρτύρεται, καθὼς τὸν ὡδηγοῦσα στὴν Ἀσφάλεια.

— Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ δολοφόνος, ἄφησέ με.

— Καὶ γιατὶ ἔτρεχες καὶ πυροβολοῦσες;

— Κυνηγοῦσα τὸ δολοφόνο.

— Καὶ ποιός εἶναι ὁ δολοφόνος;

— Δὲν ξέρω.

— Τί ἦταν ἐκεῖνο ποὺ πέταξες στὸ ὑπόγειο;

— Τίποτα.

Φθάνοντας στὴν Ἀσφάλεια, ποὺ δὲν ἀπεῖχε πολύ, τὸν παρέδωσα στὸν ἀξιωματικὸ ὑπηρεσίας, μακαρίτη ἀρχιφύλακα Βασιλᾶ, καὶ ἔφυγα τρεχάτος γιὰ τὸ ὑπόγειο ὅπου βρῆκα αὐτὸ ποὺ πέταξε ὁ Μπαταρίας. Ἦταν ἕνα περίστροφο μάρκας «Σμίθ». Τόπιασα μὲ προσοχὴ ἀπὸ τὴν ἄκρη τῆς κάννης, γιὰ νὰ μὴ χαλάσω στὴ λαβὴ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, καὶ γύρισα στὸ Τμῆμα.

Ἀπὸ τὰ σφυρίγματά μου καὶ τοὺς πυροβολισμοὺς εἶχαν προστρέξει ἀπὸ διάφορα σημεῖα ἀστυνομικοὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ποὺ ἦταν τὸ πλησιέστερο ἀστυνομικὸ τμῆμα στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Βρῆκαν τὸν νέον αἱμόφυρτο, ποὺ μόλις ἀνέπνεε. Τὸν ἔβαλαν προσεκτικὰ σ' ἕνα αὐτοκίνητο καὶ τὸν πῆγαν στὸ «Ζάννειο»

νοσοκομεῖο, ὅπου οἱ γιατροὶ ἀμέσως διεπίστωσαν τὸν θάνατό του, ποὺ προῆλθε ἀπὸ δύο σοβαρὰ τραύματα, τὸ ἕνα τυφλὸ στὴν καρδιακὴ χώρα καὶ τὸ ἄλλο διαμπερὲς στὴν ὠμοπλάτη. Ἀπὸ τὴν ἔρευνα τῶν ἀστυνομικῶν στὰ ροῦχα του, μάθαμε ποιὸ ἦταν τὸ θῦμα, ποὺ ἴσως ἀνίδεο κι' ἀνυπεράσπιστο εἶχε πέσει στὰ χέρια ἀπαισίων καὶ ὑπούλων δολοφόνων.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔφεραν στὴν Ἀσφάλεια καὶ παρέδωσαν στὸν ὑποδιοικητή, μακαρίτη ἀστυνόμο Νικόλαο Τσαγκλῆ, τὸ πορτοφόλι του, μὲ ἀρκετὰ χρήματα, καὶ τὴν ταυτότητά του. Ἡ φωτογραφία ἔδειχνε ἕναν συμπαθέστατο νέον, λεπτόν, 30 ἐτῶν, καὶ πολὺ καλοντυμένον. Λεγόταν Στέργιος Φρατίδης καὶ κατήγετο ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο.

Ἀμέσως ὁ Τσαγκλῆς καὶ ὁ τότε ὑπαστυνόμος Δέδες, ποὺ ἐπελήφθησαν τῆς ἀνακρίσεως, ἔδωσαν διαταγὴ σὲ ἀστυφύλακες νὰ ὁδηγήσουν στὴν Ἀσφάλεια ὅσους θαμῶνες θὰ εὕρισκαν στὴ χαρτοπαικτικὴ λέσχη «Ἀνταλουζία».

Βρῆκαν πολλοὺς ποὺ εἶχαν μείνει στὴ λέσχη κι' ἐσχολίαζαν τὸ ἀπρόοπτο κι' ἀπαίσιο γεγονός. Ὅλοι σχεδὸν εἶπαν τὰ ἴδια. Πὼς λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα ἐμεσολάβησε ἕνα τηλεφώνημα κι' ὕστερα μπῆκε ἕνας ἄνδρας ὑπόξανθος, πῆρε τὸν Φρατίδη κι' ἔφυγαν. Ξοπίσω τους ἀκολούθησε ὁ Μπαταρίας, ποὺ ἦταν ἀπὸ νωρὶς μαζί του στὴ λέσχη. Μετὰ ἀπὸ λίγα λεπτὰ ἄκουσαν τοὺς πυροβολισμούς. Ποιὸς ὅμως σκότωσε τὸν Φρατίδη δὲν ἤξεραν.

Κατὰ τὴν ἀνάκρισι ὁ Μπαταρίας ἐξακολουθοῦσε ν' ἀρνῆται κατηγορηματικά.

— Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ δολοφόνος, σᾶς εἶπα. Ἦταν κάποιος ποὺ δὲν τὸν γνώρισα. Καὶ τὸ περίστροφο ποὺ βρήκατε δὲν εἶναι δικό μου.

Ἀλλὰ μέσα σὲ λίγες ὧρες τὸ συνεργεῖο τῆς Σημάνσεως μᾶς ἔδωσε τὴν ἀναντίρρητη ἀπάντησι ὅτι τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα στὴ λαβὴ τοῦ περιστρόφου ἦταν τοῦ Μπαταρία.

— Μπαταρία εἶσαι ὁ δολοφόνος κι' ἄδικα ἐπιμένεις. Εἶχες βάλει τὴν ταυτότητά σου πάνω στὸ περίστροφό σου, μόνο ποὺ σπατάλησες πολὺ τὶς σφαῖρες σου, τοῦ εἶπε ὁ ὑποδιοικητής.

Ὅταν πιὰ ὁ Μπαταρίας εἶδε πὼς ὅλα ἦταν εἰς βάρος του ἄλλαξε μοτίβο:

— Ναί, τὸ περίστροφο εἶναι δικό μου, μὰ δὲν εἶμαι ὁ δολοφόνος.

— Γιατὶ τὸ πέταξες;

— Ἦταν ἄχρηστο. Τὸ ἄδειασα ὅταν τὸν κυνηγοῦσα.

— Ποιός ἦταν;

— Δὲν ξέρω.

— Γιατὶ ἀκολούθησες τὸν Φρατίδη;

— Ὁ Στέργιος ἦταν φίλος μου. Πολλὲς φορὲς μὲ εἶχε βοηθήσει στὶς φτώχειες μου. Ἤξερα πὼς τὸν μισοῦν πολλοὶ ἀπὸ τὸ συνάφι μας, γιατὶ εἶχε πλουτίσει στὰ χαρτιὰ μέσα στὰ μεγάλα σαλόνια ποὺ τὸν ἔμπασε ἡ Νόρα ἡ φιλενάδα του. Γι' αὐτὸ τὸν ἀκολούθησα. Φοβήθηκα γιὰ τὴν ζωή του.

— Ἴσως νὰ εἶναι ἔτσι ποὺ τὰ λές, μὰ πῶς μπορεῖς νὰ μᾶς ἀποδείξῃς πὼς δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ δολοφόνος;

— Ποιός ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἦρθε καὶ τὸν πῆρε ἀπὸ τὴν λέσχη; τὸν ρώτησε ἀπότομα ὁ ὑποδιοικητής.

Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ τὸν ξάφνιασε, ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Ἦταν φανερὸ πὼς ἤθελε νὰ τὸν καλύψῃ. Ὁ ὑποδιοικητὴς συνέχισε σὲ αὐστηρότερο τόνο:

— Ἀπάντησέ μου Μπαταρία, ποιός ἦταν;

— Αὐτὸς ποὺ ἦρθε καὶ τὸν πῆρε ἦταν ὁ Ἀλέκος Τζιμένης, μὰ ἦταν κι' αὐτὸς φίλος, εἶπε ὁ Μπαταρίας καὶ ἄρχισε νὰ μᾶς ἐξιστορῇ τὰ γεγονότα ὅπως εἶχαν ἐξελιχθῆ.

— Λίγο ὕστερα ἀπ' ἐκεῖνο τὸ τηλεφώνημα παρουσιάσθηκε ξαφνικὰ στὴ λέσχη

ὁ Τζιμένης. Κάτι μίλησαν μὲ τὸν Φρατίδη καὶ ἐκεῖνος, ἀφοῦ ζήτησε συγνώμην ἀπὸ τὴν συντροφιά, τὸν ἀκολούθησε. Ὅμως κακὸ προαίσθημα μ' ἔκανε νὰ πάω ξοπίσω τους καὶ νὰ βγῶ στὸ δρόμο. Δὲν εἶχα προλάβει νὰ φθάσω στὴ διασταύρωσι κι' ἄκουσα ἀπὸ κοντὰ πυροβολισμούς, εἶδα τὸν Στέργιο νὰ πέφτη στὸ πεζοδρόμιο καὶ κάποιον νὰ τρέχη κατὰ τὸ Πασαλιμάνι. Μὲ τὸ σκοτάδι δὲν μπόρεσα νὰ γνωρίσω ἂν ἦταν ὁ Τζιμένης ἢ κάποιος ἄλλος. Τὸν κυνήγησα καὶ τὸν πυροβόλησα καὶ αὐτὸς μὲ ἀντεπυροβόλησε, ὅπως κι' ἕνας ἄλλος, ποὺ ἔτρεχε πίσω μου. Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος ἦταν αὐτὸς ποὺ μὲ κυνηγοῦσε. Γιὰ νὰ σωθῶ τὸν πυροβόλησα τρεῖς φορές, μὰ μόλις ἔστριβα τὴν ὁδὸ Σωτῆρος μὲ πρόλαβε. Ἦταν ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ μὲ συνέλαβε. Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ δολοφόνος. Εἶμαι ἀθῶος.

— Τότε ἂν δὲν εἶσαι ἐσὺ ὁ δολοφόνος, τοῦ εἶπε ὁ Ἀστυνόμος, ποιὸς εἶχε συμφέρον νὰ ξεκαθαρίση τὸν Φρατίδη;

—Ὅπως μοῦ εἶχε ἐκμυστηρευθῆ ὁ φίλος μου, ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ Μηνᾶ Καλπῆ ἠπειλεῖτο ἡ ζωή του. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶναι καὶ ὁ Τζιμένης. Αὐτὸς τὸν σκότωσε.

Μᾶς ἔλεγε ὅμως τὴν ἀλήθεια; Ὁ Μπαταρίας, σὰν κακοποιὸς μὲ πεῖρα, ἤξερε νὰ ξεφεύγη καὶ γι' αὐτὸ μόνο ἡ σύλληψις τοῦ Τζιμένη θὰ ξεκαθάριζε τὴν ὑπόθεσι.

Ὁ Ἀλέκος Τζιμένης, βαρκάρης τὸ ἐπάγγελμα, τριανταπεντάρης, γεροδεμένος, πυρόξανθος ἄνδρας, ἦταν γνωστὸς σὲ ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Ἀσφαλείας ὡς ἔμπορος ναρκωτικῶν, τρόφιμος καὶ ἀγαπητικὸς στὰ καμπαρὲ τῆς Τρούμπας, ποὺ ἐκεῖ βραδοξημερώνοταν, ὅπως καὶ στοὺς ντεκέδες στὰ Βοῦρλα, στοῦ Ζουρίδα στὸν Ἅγιο Διονύσιο, στοῦ Μαρίνου, στὸ Καστράκι τῆς Δραπετσώνας κ.ἄ.

Ἀργὰ τὴ νύχτα κιόλας, ὅπως εἶχε κοπάσει καὶ ἡ βροχή, μπλοκάραμε ὅλα τὰ κέντρα τοῦ ὑποκόσμου στὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ ξημερώματα τὸ σπίτι του, στὴν ὁδὸν Φίλωνος, μὰ ὁ Τζιμένης εἶχε γίνει ἄφαντος. Ὑποπτη ἔνδειξις πὼς εἶχε κάποια ἀνάμιξι στὸ ἔγκλημα, ἂν δὲν ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ δολοφόνος.

Ὅλα τὰ κέντρα εἶχαν ἀναστατωθῆ ἀπὸ τὴν εἴδησι. Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα σὰν ἀστραπὴ εἶχε διαδοθῆ ὁ φόνος τοῦ Φρατίδη, γιατὶ ἦταν παντοῦ γνωστός. Πολλοὶ ποὺ τὸν μισοῦσαν, ἱκανοποιήθηκαν μὰ καὶ πολλοὶ τὸν λυπήθηκαν γιὰ τὰ νειᾶτα του καὶ τὴν καλωσύνη του.

Μαζὶ μὲ ἄλλες πληροφορίες μάθαμε πὼς ὁ Φρατίδης δὲν ἔλειπε ἀπὸ τὸ καμπαρὲ «Ἀνεμώνα», γιατὶ ἐκεῖ μέσα εἶχε φιλενάδα τὴν τραγουδίστρια Ρεζέντα.

Τὸ καμπαρὲ «Ἀνεμώνα» ἦταν ἕνα παλιὸ «καφὲ-σαντὰν» κοντὰ στὸ Τελωνεῖο. Ἰδιόρρυθμο κτίσμα μὲ δαιδαλώδεις ἐσωτερικοὺς διαδρόμους καὶ δωμάτια, ὅ,τι χρειαζόταν γιὰ τὴ δουλειὰ ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦσε ὁ ἰδιοκτήτης του Μηνᾶς Καλπῆς, ἄνδρας μεσόκοπος, μετρίου ἀναστήματος καὶ εὔσωμος, τύπος πανέξυπνος, ποὺ ἀπὸ μικρὸς εἶχε μπερδευτῆ μὲ γυναῖκες τοῦ ἐλευθέρου ἔρωτος καὶ ἤξερε νὰ τὶς ἐκμεταλλεύεται. Δεινὸς ἐπιχειρηματίας στὰ καμπαρέ, ποὺ τὰ πλούτιζε πάντα μὲ ὄμορφες γυναῖκες ἀπὸ τὰ διάφορα ἀνθρωποπάζαρα.

Κάποια μέρα, πρὶν ἀπὸ κάμποσα χρόνια, ἀποβιβάσθηκε στὸν Πειραιᾶ μ' ἕνα βαπόρι τῆς μεσογειακῆς γραμμῆς ἡ δεκαοχτάχρονη καὶ ὄμορφη Οὐγγαρέζα Γκέρτα Μπάουμ, μὲ κατάμαυρα μαλλιὰ καὶ γαλανὰ μάτια, προερχομένη ἀπὸ τὴ Βουδαπέστη γιὰ νὰ ἐργασθῆ στὴν Ἑλλάδα σὰν χορεύτρια. Πρὶν ἀκόμα καλογνωρίση τὸν τόπο μας ἔπεσε στὰ χέρια τοῦ Καλπῆ.

Ἀπὸ τὸ πρῶτο βράδυ ποὺ ἐμφανίσθηκε ἡ Γκέρτα, τὸ καμπαρὲ «Ἀνεμώνα» πῆρε ἄλλη ὄψι. Οἱ γλεντζέδες ξετρελλάθηκαν μαζί της κι' ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του προσπαθοῦσε νὰ τὴν κάνη ἐρωμένη του. Μὰ ἡ νεοφερμένη Οὐγγαρέζα δὲν ἦταν ἀπ' ἐκεῖνες ποὺ ἔπεφταν εὔκολα. Ἐρωτοτροποῦσε μὲ ὅλους, κι' ὅλους τοὺς δούλευε, κι' αὐτοὶ σκορποῦσαν τὰ λεφτά τους γιὰ χάρι της.

Τότε μπῆκε στὴ μέση ὁ Καλπῆς, ὄχι μόνο γιατὶ δὲν τοῦ ἄρεσαν τὰ ἐπεισόδια καὶ οἱ τραυματισμοὶ ποὺ γινόντουσαν μέσα στὸ καμπαρέ του γιὰ κείνη, ἀλλὰ ἦταν

καὶ ὁ ἴδιος τρελλὰ ἐρωτευμένος μαζί της καὶ περήφανος κατάφερε νὰ τὴν κάνη φιλενάδα του. Ὅμως δὲν κράτησε γιὰ πολὺ ἡ εὐτυχία του. Τοὺς χώριζε ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας καὶ φυσικὰ ἡ Γκέρτα ζήτησε τὸν ἔρωτα ποὺ ποθοῦσε σὲ νέους, ὡραίους καὶ παραλῆδες, ὥσπου ἀνάμεσά τους βρῆκε τὸν ἄνθρωπό της καὶ ἐδήλωσε στὸν Καλπῆ πὼς παύει πιὰ νὰ ἐργάζεται.

Σὰν βόμβα κτύπησε στ' αὐτιὰ τοῦ Καλπῆ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τῆς Γκέρτας γιατί, ἐκτὸς ποὺ τὴν ἀγαποῦσε, ἐθίγοντο καὶ τὰ συμφέροντά του. Ὅπως κι' ἔγινε μὲ τὴν ἀπομάκρυνσίν της. Οἱ δουλειὲς τοῦ καμπαρὲ ἄρχισαν νὰ πέρνουν τὸν κατήφορο καὶ ὁ Καλπῆς χανόταν. Τότε ἀναγκάστηκε νὰ πάη νὰ τὴν συναντήση καί, γιὰ νὰ τὴν φέρη πάλι κοντά του, τῆς ἐπρότεινε συνεταιρισμό, χωρὶς κεφάλαια.

Ἡ πρότασις ἦταν πολὺ δελεαστικὴ γιὰ τὴν Γκέρτα ποὺ ξαναγύρισε στὸ καμπαρὲ ὄχι πιὰ σὰν ἀρτίστα, ἀλλὰ σὰν συνεταῖρος καὶ ἐρωμένη τοῦ Καλπῆ.

Μοίρασαν τὴ δουλειά. Ἐκεῖνος τὴν διεύθυνσι τῆς λέσχης κι' ἐκείνη τοῦ καμπαρέ, ὅπως καὶ τὴν προμήθεια τῶν κοριτσιῶν ἀπὸ τὰ διεθνῆ ἀνθρωποπάζαρα. Γαλλίδες, Οὐγγαρέζες, Ρουμανίδες, Αἰγύπτιες κι' ὅ,τι ἐκλεκτὸ ὑλικὸ ὑπῆρχε, ἡ Γκέρτα τὸ προσέφερε στὸ κέντρο τους.

Ἀνάμεσα στὶς παραστρατημένες κοπέλλες, πολλὲς φορὲς ἦσαν κι' ἀθῶες παιδοῦλες, ποὺ δὲν ἤξεραν ἀκόμα τὶ θὰ πῆ ἐλεύθερος ἔρωτας. Εὐκαιρίες ἐκμεταλλεύσεως γιὰ τὴ μαντὰμ Γκέρτα, ποὺ τὶς περιέβαλε στὴν ἀρχὴ μὲ στοργὴ καὶ ὕστερα ἄρχιζε τοὺς ἐκβιασμούς, ἂν ποτὲ καμμιὰ ἀπὸ τὶς κοπέλλες αὐτὲς ζητοῦσε ἐλευθερία κι' ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴ βρωμιὰ ποὺ ζοῦσε. Μιὰ ἦταν πάντοτε ἡ στερεότυπη ἀπάντησις ποὺ ἔπαιρνε ἀπὸ τὴν διευθύνουσα:

— Νὰ ἐξοφλήσης πρῶτα τὰ χρέη σου στὴν ἐπιχείρησι καὶ μετὰ εἶσαι ἐλεύθερη.

Μ' αὐτὸ τὸ τροπάριο καμμιὰ δὲν μποροῦσε νὰ ξεφύγη. Ἡ ἐπιχείρησις ὅλο πλούτιζε καὶ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἔπαιρνε πάντα ἡ Γκέρτα μὲ τὸν ψεύτικο ἔρωτα ποὺ πουλοῦσε στὸν Καλπῆ. Εἶναι ὅμως ἀλήθεια πὼς μὲ τὴν διεύθυνσί της τὸ καμπαρὲ ἀνακαινίσθηκε, ἔγινε μοντέρνο καὶ πλούσιο. Ἡ μεγάλη του σάλα ἦταν κατάφωτη τὰ βράδυα ἀπὸ χρωματιστὰ λαμπιόνια, μὲ καθρέφτες ποὺ σκέπαζαν τοὺς τοίχους, πόρτες καὶ παράθυρα κλεισμένα μὲ κόκκινες βαρειὲς βελούδινες κουρτίνες. Στὸ βάθος ἡ ὀρχήστρα, πάνω σὲ βάθρο μὲ φόντο ἕνα πελώριο ὄστρακο φωτισμένο, παραπλεύρως ὁ μπουφὲς μὲ πλούσια κάβα, ὁλόγυρα στὴ σάλα τὰ τραπεζάκια, στολισμένα μὲ ἀκριβὰ λουλούδια, χωρισμένα τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο μὲ χαμηλὰ κρυστάλλινα «παραβὰν» καὶ πίσω ἀπὸ τὸ φωτισμένο ὄστρακο ἡ εἴσοδος τῶν «σεπαρέ», ποὺ διεσκέδαζαν μὲ τὶς σαντέζες καὶ τὶς χορεύτριες, κρυφὰ ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα μάτια, πολλοὶ Ἀθηναῖοι καὶ Πειραιῶτες. Στὸ τέλος τοῦ μεγάλου διαδρόμου μὲ τὶς γκαρνταρόμπες, ἦσαν τρεῖς συνεχόμενες σάλες μὲ πλούσια ἐπίπλωσι, τὰ στρογγυλὰ τραπέζια μὲ τὴν πράσινη τσόχα καὶ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα γιὰ χαρτοπαίγνια, ἐπιτρεπόμενα καὶ παράνομα. Ὁ δαιμόνιος ἰδιοκτήτης τοῦ κέντρου καὶ λεσχιάρχης Καλπῆς, γιὰ τὴν προστασία τῶν παικτῶν ἀπὸ τὰ μπλόκα τῆς Ἀστυνομίας εἶχε τοποθετήσει μυστικὰ ἠλεκτρικὰ φωτεινὰ σήματα κινδύνου. Ἀλθόρυβα εἰδοποιοῦντο οἱ παῖκτες κι' ἀφοῦ ἐξαφάνιζαν ἀστραπιαῖα τὰ παράνομα, συνέχιζαν νὰ παίζουν ἀτάραχοι, σύμφωνα μὲ τὴν ἄδεια ποὺ εἶχε.

Ἡ μυστηριώδης αὐτὴ χαρτοπαικτικὴ λέσχη ἦταν καὶ ἕνα κρυφὸ ἄντρο κακοποιῶν. Ἐκεῖ κάθε νύκτα κατέφευγαν δολοφόνοι, λαθρέμποροι, ἔμποροι ναρκωτικῶν, κλέφτες τοῦ λιμανιοῦ, παλληκαράδες, νταῆδες, χασομέρηδες καὶ ἀγαπητικοί. Ὅλο αὐτὸ τὸ μωσαϊκὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ὑποκόσμου ξημερωνόταν στὴν ἀπόκρυφη αὐτὴ λέσχη καὶ μαδοῦσε τοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀνίδεους ποὺ παρέσυραν. Ἐκεῖ μέσα γινόντουσαν καὶ τὰ παζαρέματα γιὰ ναρκωτικά, ποὺ ἔστελναν κι' ἔφερναν ἀπὸ ἄλλες χῶρες.

(Συνεχίζεται)

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ ΔΕΥΤΕΡΟΝ τηλεγράφημα φέρει τοὺς Ἀμερικανοὺς ἰθύνοντας πεπεισμένους ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἐφαρμογῆς νέων μέτρων κατὰ τοῦ ἐγκληματικοῦ συνδικάτου. Ἰδοὺ καὶ αὐτό:

«Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ, ἐδήλωσε χθὲς τὴν νύκτα(1) ἀπὸ τῆς τηλεοράσεως ὅτι ἡ πολιτικὴ ἰσχὺς τῆς «Κόζα Νόστρα» ἢ Μαφίας τῆς Ἀμερικῆς εἶχε φθάσει μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε ἡ ἐγκληματικὴ αὐτὴ ὀργάνωσις ἤλεγχεν ὡρισμένα συνδικάτα, ἀκόμη δὲ καὶ πολιτικοὺς ἄνδρας... Ὁ κ. Κέννεντυ ἀνέφερεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι εἰς μίαν πόλιν—τῆς ὁποίας δὲν ἀπεκάλυψε τὸ ὄνομα—εἷς γκάγκστερ, μέλος τῆς ἀμερικανικῆς Μαφίας, ἐπρότεινεν εἰς ἄλλον συνάδελφόν του νὰ τοῦ πωλήσῃ τὸ δικαίωμα ἐλέγχου ποὺ ἤσκει οὗτος ἐπὶ τοῦ Δημάρχου τῆς ἐν λόγω πόλεως!.. «Ἀλλὰ—προσέθεσεν ὁ κ. Κέννεντυ—ὁ Δήμαρχος ἐξετελέσθη, φονευθεὶς δι' ἐκρήξεως βόμβας ἀντιπάλου συμμορίας προτοῦ πραγματοποιηθῇ ἡ μεταβίβασις τῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς γκάγκστερ εἰς τὸν ἄλλον». Ὁ κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ φρονεῖ ὅτι αἱ ἀποκαλύψεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ γκάγκστερ Τζόζεφ Βαλάτσι, σχετικῶς μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς «Κόζα Νόστρα», εἶναι λίαν σημαντικαί, διότι ἡ κοινὴ ἀμερικανικὴ γνώμη θὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἀνάγκην ἐφαρμογῆς ἑνὸς νέου νόμου ἐναντίον τῶν ἐγκληματικῶν ὀργανώσεων...»

Ἀπὸ τὰς ὑπουργικὰς αὐτὰς δηλώσεις, ἀλλὰ καὶ πλῆθος ἄλλας ἀνωτέρων ἀστυνομικῶν τῆς Νέας Ὑόρκης, Φιλαδελφείας, Ντητρόϊτ, Σικάγου κ.λ., καταδεικνύεται ἡ σπουδαιότης τῶν ἀποκαλύψεων Βαλάτσι. Ὡς προείπομεν, τὸ λίαν σημαντικὸν τῶν ἀποκαλύψεων αὐτῶν ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι παρεσχέθη ἡ δυνατότης εἰς τὰς ἀστυνομικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρχὰς νὰ καταρτίσουν ἕνα «γενεαλογικὸν» πίνακα ἀτόμων, μεθόδων κ.λ. τοῦ Συνδικάτου τοῦ ἐγκλήματος, νὰ παραλληλίσουν τὰ εἰς τὴν διάθεσίν των στοιχεῖα ὁλοκλήρων δεκαετιῶν μὲ ἐκεῖνα ποὺ προσέθεσεν ὁ Βαλάτσι, καὶ νὰ καταλήξουν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅτι ὑφίσταται ἄμεσος ἀνάγκη θεσπίσεως νέων νόμων διὰ νὰ παταχθῇ ὁλοσχερῶς τὸ ὠργανωμένον ἔγκλημα. Ἦτο φυσικὸν λοιπὸν νὰ διέδουν οἱ ἡγέται τῆς «Κόζα Νόστρα» τὸν κίνδυνον ποὺ ἀπειλεῖ τὸ Συνδικᾶτον καὶ νὰ θελήσουν νὰ δολοφονήσουν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν «ἀποστάτην» Τζόζεφ Βαλάτσι. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐγκληματικότητος «ὅρκος αἵματος» ἄνω τῶν χιλίων ἐπιφανῶν γκάγκστερς ὅπως πάσῃ θυσίᾳ ἐξοντωθῇ ὁ Βαλάτσι, ἐναντι μάλιστα τοῦ ἀρκετὰ σεβαστοῦ ποσοῦ τῶν 100.000 δολλαρίων, ποὺ ἔχουν κατατεθῇ εἰς μίαν Τράπεζαν τῆς Ἑλβετίας ἢ τοῦ Χὸγκ Κόγκ καὶ προορίζονται διὰ τὸν φονέα, ὁ ὁποῖος θὰ «καθαρίσῃ» τὸν πολυτιμότερον πληροφοριοδότην τῶν ἀμερικανικῶν ἀστυνομικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν. «Διὰ τοῦτο ὅμως», ὅπως

(1) Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1963.

τονίζει μία ἀνταπόκρισις ἐκ Νέας Ὑόρκης, «καὶ ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ρόμπερτ Κέννεντυ, εὐγνωμονῶν τὸν Βαλάτσι διότι ἔδωσε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν τῆς μυστικῆς Ἀστυνομίας κατὰ τοῦ ὠργανωμένου ἐγκλήματος, ποὺ ἔγινε ποτὲ εἰς τὴν ἱστορίαν, ὡρκίσθη νὰ διατηρήση τὸν 60ετῆ φυλακισμένον του ζωντανόν».

Ἐνδεικτικὸν τῶν προθέσεων τῶν γκάγκστερς εἶναι τὸ πλῆθος τῶν καθημερινῶς σχεδὸν λαμβανομένων ἀνωνύμων τηλεφωνημάτων εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. «Εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ τὸν φονεύσωμεν ὁπωσδήποτε καὶ θὰ πράξωμεν τοῦτο δημοσία, καθ' ἣν στιγμὴν ἀσχολεῖται εἰς τὸ νὰ προδίδη τοὺς φίλους του», λέγει ἕνας ἄγνωστος λ.χ. Ἄλλος προσθέτει: «Μία βόμβα θὰ ἐκραγῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Γερουσίας, ὅπου ὁ Βαλάτσι ἀποκαλύπτει τὰ μυστικά μας». Αἱ ἀπειλαὶ ὅμως αὐταί, δεδομένων τῶν αὐστηροτάτων μέτρων φρουρήσεώς του, δὲν πτοοῦν τὸν γηραιὸν γκάγκστερ. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὰ πρωτοφανῆ ἀστυνομικὰ μέτρα διὰ τὴν περιφρούρησιν τῆς ζωῆς τοῦ Βαλάτσι ἐνεθάρρυναν καὶ ἕναν δεύτερον ἀρχιγκάκστερ νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀμερικανικῆς Ἀστυνομίας. Ὁ νέος αὐτὸς πληροφοριοδότης, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα παραμένει μυστικὸν διότι ἐξακολουθεῖ νὰ δρᾷ εἰς τὸν ὑπόκοσμον, ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὅτι ἡ «Κόζα Νόστρα» ἑτοιμάζει νέαν ἐπίθεσιν εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν συμμοριῶν Γκάλλο—Προφάτσι. Ἐδήλωσεν ὅτι δύο γκάγκστερς ἐφονεύθησαν τελευταίως εἰς τὸ Μπροῦκλιν, εἰς μίαν μάχην διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας μεταξὺ τῶν δύο ὀργανώσεων, ἐπὶ πλέον δὲ ὅτι οἱ βασιλεῖς τοῦ ἐγκλήματος ἐπραγματοποίησαν τρεῖς γενικὰς συνελεύσεις κατὰ τὸ 1962—1963 μὲ θέμα τὴν ἐξαφάνισιν τῶν συμμοριῶν Γκάλλο—Προφάτσι. Πιστεύεται μετὰ πεποιθήσεως κατόπιν τούτων, ὅτι τὸν Βαλάτσι καὶ τὸν δεύτερον αὐτὸν πληροφοριοδότην θὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλα στελέχη τοῦ συνδικάτου τοῦ ἐγκλήματος, φοβούμενα τὴν «προδοσίαν». Δι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἀστυνομία φροντίζει νὰ προστατεύῃ μὲ κάθε μέσον τὴν ζωὴν τοῦ Βαλάτσι, ἐγγυωμένη ἐπίσης τὴν προστασίαν ὅσων ἄλλων μελῶν τῆς «Κόζα Νόστρα» θὰ ἀπεφάσιζαν νὰ ὁμιλήσουν.

Η ΜΑΦΙΑ ΣΙΚΑΓΟΥ ΚΑΙ ΝΕΑΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

Αἱ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΒΑΛΑΤΣΙ εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἔλθουν εἰς φῶς πολλαὶ ἀνατριχιαστικαὶ λεπτομέρειαι ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τῶν «οἰκογενειῶν» τῆς Μαφίας εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. Μέγιστον ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν τὰ ὅσα δικαστικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἔρευναι, ἀλλὰ καὶ δημοσιογραφικαὶ «καμπάνιαι» ἀπεκάλυψαν διὰ τὴν Μαφίαν τοῦ Σικάγου καὶ τῆς Νέας Ὀρλεάνης, πρᾶγμα ποὺ ἐπιβάλλει ν' ἀναφερθῶμεν δι' ὀλίγων ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν συνδικάτων ἑνὸς πρωτοφανοῦς εἰς μεθόδους καὶ νοοτροπίαν κόσμου τοῦ ἐγκλήματος.

Ἡ σημερινὴ Μαφία τοῦ Σικάγου—τῆς ὁποίας τὰ ἐτήσια εἰσοδήματα ὑπολογίζονται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης καὶ τὴν Ἀστυνομίαν εἰς τὸ ἀστρονομικὸν ποσὸν τῶν δύο δισεκατομμυρίων δολλαρίων—εἶναι ἀπ' εὐθείας διάδοχος τῶν συμμοριῶν τοῦ Ἄλ Καπόνε ποὺ ἔδρασαν κατὰ τὴν δεκαετίαν 1920—1930. Τὸ 1931, ὅταν ὁ Καπόνε ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακὰς ἐπὶ τέλους διὰ ... φορολογικὰς παραβάσεις, ἀνῆλθεν εἰς τὸν «θρόνον» ὁ Φράνκ Ντίττι, ἕνας μέγας ἐκτελεστής, σωματέμπορος καὶ ναρκομανὴς ποὺ «ἐβασίλευσεν» μέχρι τοῦ 1943, ὁπότε καὶ ηὐτοκτόνησε διότι ἐμηνύθη ὡς συνένοχος εἰς μίαν τεραστίαν ὑπόθεσιν ἐκβιασμοῦ τῶν κινηματογραφικῶν ἑταιριῶν ἀπὸ τοὺς ἐγκαθέτους τῶν κακοποιῶν εἰς τὰς ἐργατικὰς ὀργανώσεις Τζὼρτζ Μπράουν καὶ Οὐίλλιαμ Μπιόφ. Ὁ θάνατος τοῦ Φράνκ Ντίττι καὶ ἡ φυλάκισις τοῦ ἐπιδόξου διαδόχου του Πὼλ Ρίκκα, διὰ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν

τοῦ ἐκβιασμοῦ, ἔφεραν εἰς τὴν ἀρχηγίαν ἕναν ἀπὸ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ Καπόνε, τὸν Τόννυ Ἀκκάρντο, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν παρεχώρησεν ὅταν ἤρχισε νὰ ἐνοχλῆται ἀπὸ τὴν ἐφορίαν, τὸ 1957, εἰς τὸν σημερινὸν ἀρχηγὸν Σὰμ Τζιανκάνα. Τὸ Σικάγον λοιπὸν δὲν ἐγνώρισε παρὰ μόνον τέσσαρες «βασιλεῖς» τοῦ ἐγκλήματος ἀπὸ τότε πού, πρὶν 38 χρόνια, ὁ Ἄλ Καπόνε ὠργάνωσε τὸ συνδικᾶτον διὰ πρώτην φοράν, ἀπόδειξις δὲ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς συνοχῆς τοῦ συνδικάτου αὐτοῦ μέχρι σήμερον εἶναι τὸ ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀρχηγῶν του ἀπέθανεν ἀπὸ βίαιον θάνατον. Ὁ Ἄλ Καπόνε ἀπέθανε ἀπὸ σύφιλιν, ὁ Ντίττι ηὐτοκτόνησε, καὶ οἱ Ἀκκάρντο–Τζιανκάνα..... χαίρουν ἄκρας ὑγείας μέχρι τῶν στιγμῶν πού γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταί.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Μαφίας Σικάγου εἶναι πανομοιότυπον ὀργανώσεως μεγάλης ἀνωνύμου ἑταιρίας. Ὑπάρχει ὁ διοικητής, ὑπάρχει ὁ πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ὑπάρχουν οἱ ἀντιπρόεδροι—δύο—, οἱ σύμβουλοι, οἱ διευθυνταί, οἱ τμηματάρχαι κ.λ. Ὁ Τόννυ Ἀκκάρντο εἶναι πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ συνάμα τὸ πλέον σεβαστὸν ἡγετικὸν στέλεχος τοῦ συνδικάτου—ἀφοῦ ἡ γνώμη του εἶναι πολύτιμη καὶ ἀπαραίτητη εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς ὀργανώσεως—χωρὶς ἐν τούτοις νὰ λαμβάνῃ ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς καθημερινὰς ἐπιχειρήσεις. Ἀπίθανα πλούσιος καὶ ἡλικίας 57 ἐτῶν διαμένει εἰς μίαν θαυμασίαν ἔπαυλιν τοῦ Ρίβερ Φόρεστ, ἔπαυλιν πού τὰ ἄλλα μέλη ἀποκαλοῦν μὲ δέος «παλάτι» καὶ πού ἐστοίχισε εἰς ἕνα ἑκατομμυριοῦχον βιομήχανον ραδιοφώνων, τὸ 1930 πού τὴν ἔκτισε, 500.000 δολλάρια. Ὁ Ἀκκάρντο ὑπερηφανεύεται διότι ἡ βίλλα του ἔχει 24 δωμάτια, κλειστὸν κολυμβητήριον, αἴθουσαν μπιλιάρδου, ἕξη λουτρὰ μὲ διακοσμήσεις ἀπὸ χρυσάφι καὶ ὄνυχα, ὀνειρώδη κῆπον μὲ ὑψηλὰ κάγκελα, καὶ διότι φρουρεῖται ὑπὸ τεσσάρων ἐνόπλων «κηπουρῶν» καὶ ἕξη ἀγρίων σκύλων γερμανικῆς ράτσας καὶ προελεύσεως. Ὑπερηφανεύεται ὅμως καὶ διότι ἔχει φυλακισθῆ μόνον μίαν φοράν, αὐτὸ δὲ διὰ μίαν μόνον νύκτα, ὅταν ἡ Ἀστυνομία τὸν ἐθεώρησε πρῶτον ὕποπτον μιᾶς σφαγῆς τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Βαλεντίνου, τὸ ἔτος 1929. Καὶ δὲν ἀποκρύπτει ὅτι τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον τὸν ἐπέρασε τὸ 1960, ὅταν ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐλάμβανε «μισθὸν» 178.000 δολλάρια κατ' ἔτος ὡς «πράκτωρ πωλήσεων» τῆς ἑταιρίας ζυθοποιΐας «Φὸξ Χέντ», εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰσχωρήσει ἡ Μαφία Σικάγου. Κατεδικάσθη τότε εἰς φυλάκισιν ἕξη ἐτῶν καὶ ἀφέθη ἐλεύθερος ἐπὶ ἐγγυήσει μέχρις ὅτου ἐκδικασθῆ ἡ ἔφεσίς του. Μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν ὅμως ἠκυρώθη ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι «ὁ τύπος εἶχεν ἐπηρεάσει δυσμενῶς τὸ δικαστήριον». Τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1962 ἔγινεν ἡ δευτέρα δίκη του, πού κατέληξεν εἰς τὴν ἀθώωσίν του...

Πρὶν φθάσωμεν εἰς τὸν «ἀρχηγὸν τῶν ἀρχηγῶν», τὸν Σὰμ Τζιανκάνα, πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς τὸ συμβούλιον τῶν διευθυντῶν τοῦ Ἀκκάρντο ὑπηρετοῦν δύο ἄλλες «σεβάσμιες» προσωπικότητες: Ὁ Μάρραιϋ Χάμφρεϋς, ἰθύνων νοῦς ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων, καὶ ὁ Πὼλ Ρίκκα, εἰδήμων εἰς τὰ χαρτοπαίγνια καὶ τὸ ἐμπόριον ναρκωτικῶν. Ὁ Χάμφρεϋς, ἕνας Οὐαλλὸς 63 ἐτῶν, ὑπῆρξε «πρωτοπαλλήκαρον» τοῦ Καπόνε καὶ νομικὸς καὶ οἰκονομικὸς σύμβουλος τοῦ συνδικάτου τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Σικάγου πιστεύει σήμερα ὅτι κατέχει τὸ ἴδιον «πόστον», μὲ περισσοτέρας καὶ ἀφ' ὑψηλοῦ ἁρμοδιότητας, καὶ ὅτι αὐτὸς ρυθμίζει τὰς ἐπαφὰς τῆς ὀργανώσεως μὲ ὡρισμένους διεφθαρμένους πολιτικοὺς καὶ συνδικαλιστικοὺς ἡγέτας. Ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους μάρτυρας ἐναντίον του, εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Ἀστυνομίας ὅπως θέσῃ χεῖραν ἐπ' αὐτοῦ, ὑπῆρξε κάποιος ἐπιχειρηματίας στοιχημάτων ὀνόματι Ἴρβιγκ Ράϊν, ὁ ὁποῖος εἶχε νυμφευθῆ τὴν πρώην σύζυγον τοῦ Χάμφρεϋς, τὴν καλλονὴν Μπέττυ Τζαίην. Καὶ εἰς τὰς 6 Μαΐου τοῦ 1962, ὁ Ράϊν εὑρέθη δολοφονημένος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του. Τὸν εἶχαν βάναυσα κακοποιήσει καὶ τοῦ εἶχαν ἀποφράξει μὲ λευκοπλάστη τὸ στόμα καὶ τὴν μύτη, μὲ προφανῆ σκοπὸ νὰ ἔχῃ μαρτυρικὸν θάνατον ἀπὸ ἀσφυξίαν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κατέρρευσαν αἱ

κατηγορίαι κατὰ τοῦ Χάμφρεϋς, ποὺ τώρα κινεῖται μεταξὺ ἑνὸς πολυτελοῦς διαμερίσματος τοῦ Σικάγου καὶ μιᾶς βίλλας εἰς τὸ Κῆ Μπισκαίην τῆς Φλωρίδος, μὲ πισίνα καὶ ἕνα μοντέρνον σύστημα συναγερμοῦ ποὺ τοῦ ἐστοίχισε 20.000 δολλάρια... Ὁ Πὼλ Ρίκκα ἐξ ἄλλου, ἕνας ἔμπιστος ἐπιτελὴς τοῦ Καπόνε εἰς τὰς παλαιὰς ἡμέρας «δόξης», κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν δέκα ἐτῶν τότε διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἐκβιασμοῦ τῶν κινηματογραφικῶν ἑταιριῶν, ἀλλὰ ἔμεινε φυλακισμένος μόνον ἐπὶ τρία ἔτη. Σήμερα, 62 ἐτῶν, ἀποτελεῖ μαζὶ μὲ τὸν Ἀκκάρντο καὶ τὸν Χάμφρεϋς ἕνα εἶδος ἐφετείου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει εἰς περιπτώσεις ἀμφισβητήσεων καὶ διαφωνιῶν τῶν κατωτέρων ἐπιτελῶν τοῦ συνδικάτου. Παράλληλα ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ τὸν ἀπελάσῃ, ἀλλὰ οὐδεμία χώρα εὑρίσκεται διατεθειμένη νὰ τὸν δεχθῇ. Διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο φροντίζει ὁ ἴδιος ὁ Ρίκκα, ἀποστέλλων εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν διαφόρων κρατῶν ἕνα ἀντίγραφον τοῦ... ποινικοῦ του μητρώου. Μὲ αὐτὸ τὸ εὐφυέστατον «κόλπο», 53 κράτη ἀπέρριψαν διαβήματα τῆς Οὐάσιγκτων ὅπως τὸν δεχθοῦν εἰς τὸ ἔδαφός των, καὶ τὸ μόνον ποὺ ἠδυνήθησαν νὰ κάμουν αἱ ἀμερικανικαὶ ἀρχαὶ εἶναι τὸ ὅτι ὑπεχρέωσαν τὸν Ρίκκα νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν μίαν φορὰν τὸν μῆνα...

***

ΜΕΓΑΣ «ἀρχηγὸς τῶν ἀρχηγῶν» τῆς Μαφίας τοῦ Σικάγου εἶναι ὁ Σαλβατόρε Τζιανκάνα, ἕνας σκληρός, ἀδυσώπητος, ἄγριος γκάγκστερ ποὺ ἔφθασε εἰς τὴν σημερινήν του παντοδυναμίαν ἀπὸ σωφὲρ–σωματοφύλακας τοῦ προκαπονικοῦ συνδικάτου. Εἶναι σήμερα 55 ἐτῶν καὶ ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του τρεῖς συλλήψεις ὡς ὕποπτος φόνων πρὶν συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, δύο ποινὰς φυλακίσεως διὰ διάρρηξιν καὶ λαθρεμπόριον οὐΐσκυ, καὶ πολλὰ ἄλλα.... ψιλοπράγματα. Τὸ 1943 ἀπελύθη ἀπὸ τὰς φυλακὰς καὶ ἐκλήθη νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν στρατόν, πλὴν ἐκρίθη ἀνίκανος ὡς ψυχοπαθὴς καὶ «ἀντικοινωνικὸς τύπος». Σήμερα, «αὐτοκράτωρ» ἑνὸς τεραστίου τράστ ἐπιχειρήσεων τῆς Μαφίας Σικάγου, ποὺ τὰ ἐτήσια εἰσοδήματά της ὑπολογίζονται εἰς τὸ ἀστρονομικὸν ποσὸν τῶν δύο δισεκατομμυρίων δολλαρίων ὅπως προανεφέρθη, ἀναλογίζεται ὅτι ἡ ἀκμή του αὐτὴ ὀφείλεται εἰς μίαν «ἐφεύρεσιν» ποὺ οὐδεὶς ἄλλος γκάγκστερ εἶχε φαντασθῆ: Τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν γραφείων στοιχημάτων εἰς τὰς ἀθλίας συνοικίας τῶν νέγρων, μίαν ἐκμετάλλευσιν ποὺ οὐδεὶς εἶχε σκεφθῆ νὰ πραγματοποιήσῃ πρὸ αὐτοῦ ἀφοῦ οἱ πτωχοὶ νέγροι δὲν ἐστοιχημάτιζαν παρὰ ἐλάχιστα σέντς. Τὸ ἑλληνικὸν «φασούλι τὸ φασούλι...» ὅμως ἀπεδείχθη σοφώτατον καὶ ἐδῶ, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ νέα ἐπιχείρησις ἄρχισε μὲ τὴν γκαγκστερικὴ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ νὰ ἀποδίδῃ ἑκατομμύρια. Δὲν ἄργησε λοιπὸν νὰ ἀναδειχθῇ ὁ Τζιανκάνα εἰς ἕνα «ἐγκέφαλον» τοῦ ὑποκόσμου, πρᾶγμα ποὺ ἐξετίμησε δεόντως ὁ Ἀκκάρντο καὶ τὸν προήγαγεν εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ συνδικάτου. Καὶ τὸ 1957, ὅταν αὐτὸς εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποχωρήσῃ τὸν ὠνόμασε διάδοχόν του, τὸν ἄφησε δὲ ἔκτοτε ὄχι μόνον νὰ κυβερνᾷ τὴν «οἰκογένεια» Σικάγου ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύει εἰς τὰς παναμερικανικὰς διασκέψεις τῶν ἀρχηγῶν εἰς τὸ λεγόμενον «Μέγα Συμβούλιον». Πέραν αὐτῶν ὁ Τζιανκάνα ἔλαβε ὡς προσωπικόν του «τιμάριον» ὁλόκληρη τὴν δυτικὴ πλευρὰ τοῦ Σικάγου καὶ μέγα μέρος ἀπὸ τὸν νομὸν Κούκ.

(Συνεχίζεται)

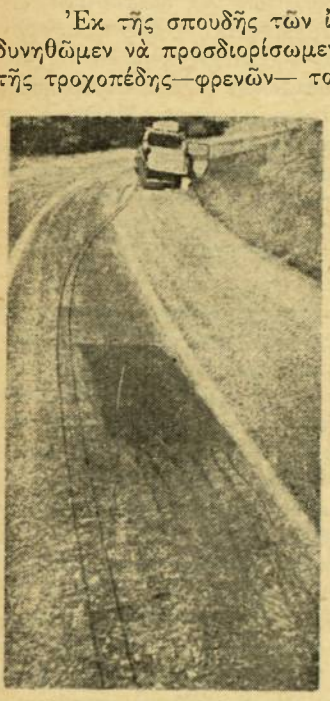
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΙΧΝΗ ΟΛΙΣΘΗΣΕΩΣ ΤΡΟΧΟΠΕΔΗΣ (ΦΡΕΝΩΝ)

Ἐκ τῆς σπουδῆς τῶν ἰχνῶν τῆς ὀλισθήσεως τῶν ἐλαστικῶν τῶν τροχῶν, θὰ δυνηθῶμεν νὰ προσδιορίσωμεν ἀκριβῶς τὸ σημεῖον ἐκ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ χρῆσις τῆς τροχοπέδης—φρενῶν— τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐπίσης τὰ ἐν λόγῳ ἴχνη, εἶναι ἐνδεικτικὰ τῆς ταχύτητος μεθ' ἧς ἔτρεχε τὸ αὐτοκίνητον. Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ, λεπτομερὴς ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἕτερον κεφάλαιον. Δέον νὰ γνωρίζωμεν ὅμως ὅτι τὰ ἴχνη ὀλισθήσεως δὲν εἶναι διατηρήσιμα ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον καὶ ὅτι δὲν μεταφέρονται. Δι' ὅ, ἂν πρόκειται νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον, δέον νὰ τὰ ἀντιγράψωμεν καλῶς καὶ πλήρως. Ἡ σχεδιαγράφησις δὲν εἶναι λυσιτελής. Μόνον ἡ καταλληλος φωτογράφησις δύναται νὰ τὰ ἀποδώσῃ, ὡς καὶ ἡ καλὴ λῆψις ἐπὶ καταλλήλου ὑλικοῦ.

Ἴχνη ἐλαστικῶν συνεπείᾳ χρήσεως τῆς τροχοπέδης (φρένων)

Ἀποτυπώματα τοῦ ἢ τῶν ἐλαστικῶν τῶν τροχῶν τοῦ αὐτοκινήτου, δύνανται νὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἐπὶ κονιορτοῦ αἰθάλης, πηλοῦ, ἰλύος, ὑγροπίσσης ἢ ἄλλων ἐλαιωδῶν οὐσιῶν, καλυπτουσῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὁδοῦ, χιόνος κλπ. Γενικῶς τὰ ἀποτυπώματα τοῦ ἐλαστικοῦ ἐπὶ ὑγρᾶς ἐπιφανείας ὁδοῦ, ἀποτελοῦν πολύτιμα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα. Εἶναι δυνατὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποτυπωμάτων νὰ ὑπάρχουν διακριτικὰ σημεῖα τῶν ἐλαστικῶν καὶ νὰ καταστῇ δυνατόν, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, νὰ καθορισθῇ ὁ τύπος αὐτῶν ἢ νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἐλαστικὸν ἐκ τῶν διαφόρων ἰδιορρυθμων χαρακτηριστικῶν σημείων, τῶν ὀφειλομένων εἰς φθοράς, ἐπιδιορθώσεις, προσθήκας ἢ εἰς ἰδιόρρυθμον κατασκευήν. Ἐνίοτε τὰ ἀποτυπώματα δυνατὸν νὰ προέρχωνται ἐκ διδύμου ἐλαστικοῦ, ὅτε τεκμαίρεται ὅτι τὸ αὐτοκίνητον ἦτο μεγάλου μεγέθους.

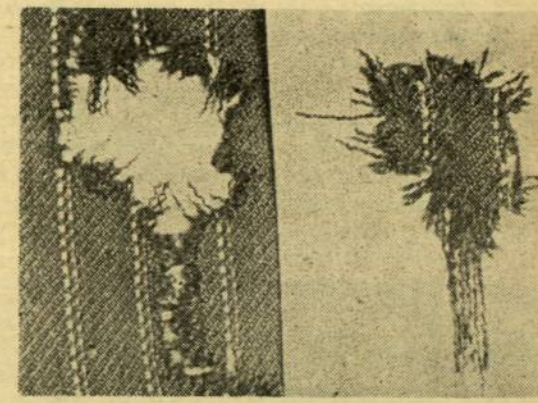
ΞΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ — ΡΥΠΗ ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ

Εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν μεταλλικῶν ἐλασμάτων (πτερῶν), τῶν καλυπτόντων τοὺς τροχούς, ἐπικολλῶνται διάφορα μικροσκοπικὰ σώματα προερχόμενα ἐκ ποικίλων εἰδῶν, συνηθέστερον ὅμως ἐκ λάσπης. Κατὰ τὴν σύγκρουσιν μετ' ἄλλου ὀχήματος ἢ μετ' ἀτόμου, μέρος τῶν ἀνωτέρω σωμάτων δυνατὸν νὰ ἀποκολληθῇ καὶ νὰ πέσῃ. Δι' ὃ καὶ τοιαῦτα ἴχνη δέον νὰ ἀναζητῶνται, νὰ περισυλλέγωνται καὶ νὰ διατηρῶνται εἰς τὴν φυσικήν των κατάστασιν, διὰ νὰ εἶναι δυνατὸν μελλοντικῶς νὰ προβῶμεν εἰς τυχὸν συγκριτικὴν αὐτῶν ἐξέτασιν μεθ' ὁμοίων ἰχνῶν ἀνευρεθησομένων ὑπὸ τὰ πτερὰ κλπ. ἐξαρτήματα τοῦ ὑπόπτου ὀχήματος. Ἡ φασματοσκοπικὴ ἐξέτασις τῶν ἐν λόγῳ εὑρημάτων δυνατὸν νὰ ἀποβῇ ἱκανοποιητική, ὅταν ὅμως ὑπάρχουν ἐντὸς τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ ἄλλα ὑλικὰ σώματα, λίαν χαρακτηριστικά.

Αἱ τοιαῦται ὅμως περιπτώσεις εἶναι μᾶλλον σ π ά ν ι α ι, λόγω τῆς ποικιλίας τῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους ἐκ τοῦ ὁποίου διέρχεται συνήθως ἓν ὄχημα. Δυνατὸν ὅμως ν' ἀνευρεθῇ τὸ σημεῖον — ὑπὸ μορφὴν κοιλότητος — κάτωθι τῶν πτερῶν ἢ τῆς περιμέτρου αὐτῶν ἢ ἄλλου ἐξαρτήματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπεσπάσθη τὸ ἴχνος καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ π ρ ο σ α ρ μ ό ζ ε τ α ι πλήρως τὸ τεμάχιον μεθ' ὅλας του τὰς λεπτομερείας, ὅτε ἀ π ο δ ε ι κ ν ύ ε τ α ι πλέον ἡ μεταξύ των τ α υ τ ό τ η ς.

ΤΕΜΑΧΙΑ ΕΞ ΥΦΑΣΜΑΤΟΣ

Ἂν τὸ τραυματισθὲν ἄτομον κατεπατήθη ὑπὸ μεγάλου ὀχήματος, δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀνευρεθοῦν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μικρὰ τεμάχια ἐκ τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ, ἀποσχισθέντα, συνεπείᾳ τῆς βιαίας πλήξεως ὑπὸ τοῦ τροχοφόρου, ἢ κομβία πλήρη ἢ μεθ' ὑφάσματος ἢ κλωστῆς ἢ θραύσματα αὐτῶν. Συνήθως τὰ ἐν λόγῳ ἴχνη ἀνευρίσκονται κατὰ μῆκος τῶν ἰχνῶν τῆς ὀλισθήσεως τῶν τροχῶν, συνεπείᾳ χρήσεως τῆς τροχοπέδης. Τὰ ἐν λόγῳ ἴχνη δέον νὰ περισυλλέγωνται καὶ νὰ διαφυλάσσωνται, ἵνα κατὰ τὴν ἐξέτασιν, ἥτις θὰ ἐπακολουθήσῃ τοῦ φερομένου ὡς ὑπόπτου ὀχήματος, ἰδιαιτέρως τῶν τροχῶν αὐτοῦ, ἀναζητηθοῦν ὅμοια ὑλικὰ σώματα ἢ ἴνες ἐπικεκολλημέναι ἐπὶ τῶν ἐλαστικῶν αὐτοῦ.

Δ ε ξ ι ά: Τεμαχίδιον ὑφάσματος, ἀνευρεθὲν εἰς ὕποπτον αὐτοκίνητον. Ἀ ρ ι σ τ ε ρ ά: Τεμάχιον περιβολῆς θύματος, ἀποσπασθὲν βιαίως κατὰ τὴν σύγκρουσιν.

ΚΗΛΙΔΕΣ ΑΙΜΑΤΟΣ, ΙΝΕΣ, ΤΡΙΧΕΣ

Ἡ τυχὸν ἀνεύρεσις κηλίδων αἵματος, ἰνῶν ἢ τριχῶν ἐπὶ τοῦ σημείου εἰς ὃ ἔλαβε χώραν τὸ τροχαῖον ἀτύχημα, μᾶς βοηθεῖ εἰς τὴν μελλοντικὴν ἐξέτασιν, εἰς ἣν θὰ ὑποβάλλωμεν τὸ πιθανολογούμενον, ὡς ὑπεύθυνον τοῦ τροχαίου ἀτυχήματος αὐτοκίνητον καὶ εἰς ὃ δέον νὰ ἀναζητήσωμεν ὅμοια ἀποδεικτικὰ τῆς ἐνοχῆς ἴχνη.

(Τὸ Ζ' Ἄστυν. Τμῆμα Πειραιῶς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ. 137 ἀναφορᾶς ἐζήτησε ὅπως ἐξετασθοῦν : 1) Ὑπ' ἀριθ. 1 φάκελλος περιέχων χρῶμα ληφθὲν ἐκ τῆς δεξιᾶς ἐμπροσθίας πτέρυγος καὶ τῆς ὀπισθίας δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5.380 Ε.Β.Α. αὐτοκινήτου. 2) Ὑπ' ἀριθ. 3 φάκελλος περιέχων τεμάχιον νήματος μήκους 0,01 μ., εὑρεθὲν ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας δεξιᾶς πτέρυγος τοῦ ὡς ἄνω αὐτοκινήτου. 3) Ὑπ' ἀριθ. 4 φάκελλος, περιέχων τεμάχιον νήματος μήκους 0,04 μ. εὑρεθὲν εἰς τὴν ὀπισθίαν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ ἰδίου αὐτοκινήτου, καὶ 4) ἐσφραγισμένον δέμα δι' ἱσπανικοῦ κηροῦ, καὶ περιτυλιγμένον δι' ἀδιαποτίστου χάρτου, περιέχον τὸ χιτώνιον τοῦ θύματος). Καὶ νὰ δοθοῦν ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν κάτωθι ἐρωτημάτων :

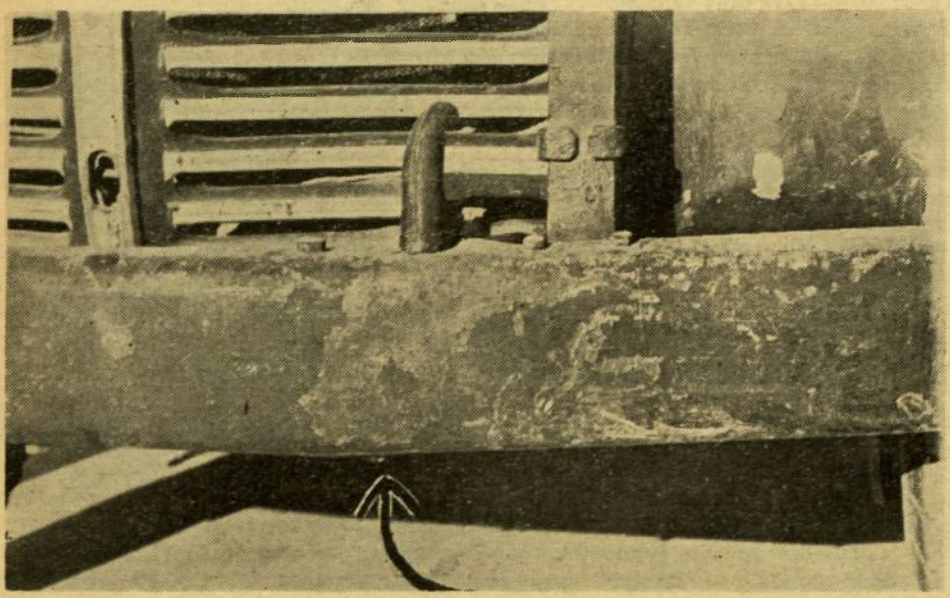
1) Ἐὰν ἐπὶ τοῦ χιτωνίου ὑπῆρχον ἴχνη χρωμάτων συμφωνοῦντα μὲ τὰ ἀποσταλέντα καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει μὲ ποῖον ἐκ τῶν ἀποσταλέντων χρωμάτων. 2) Ἐὰν τὰ ἀποσταλέντα τεμάχια νήματος προήρχοντο ἐκ τοῦ ἀποσταλέντος χιτωνίου. Περαιτέρω ἀνεφέρετο ὅτι διὰ ταυταρίθμου ἐγγράφου πρὸς τὴν ἐνεργήσασαν νεκροψίαν καὶ νεκροτομὴν ἐπὶ τοῦ πτώματος ἰατροδικαστικὴν Ὑπηρεσίαν Πειραιῶς, «ἠτησάμεθα ὅπως μᾶς γνωρίσῃ ἐὰν καὶ ἐπὶ τοῦ πτώματος ὑπάρ-

χουσι χρώματα, ἄτινα ἐν καταφατικῇ περιπτώσει θέλομεν ἀποστείλη ὑμῖν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων». (Ἡμετέρα περίπτωσις Φ. 33/155/26-3-58).

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις, εἰδικῶς ὁσάκις τὰ ἀνωτέρω ἴχνη ἀνευρίσκονται εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ θύματος ἀπόστασιν, ἡ διατήρησίς των δυνατὸν νὰ ἀποβῇ λίαν ὠφέλιμος.

ΜΙΚΡΑ ΤΕΜΑΧΙΑ ΞΕΣΜΑΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

Οὐχὶ σπανίως, μικρὰ τεμάχια χρώματος ἀποκολλῶνται κατὰ τὴν σύγκρουσιν ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ὀχήματος, εἰδικώτερον κατὰ τὰς συγκρούσεις μεταξὺ ὀχημάτων. Τὰ ἐν λόγῳ ἴχνη ἐπομένως δύνανται νὰ ἀνευρεθοῦν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος ἢ ἐπὶ τοῦ θύματος ἢ νὰ ἔχουν ἐπικολληθῇ ἐπί τινος ἐξαρτήματος τοῦ ἑτέρου ὀχήματος, μεθ' οὗ ἐγένετο ἡ σύγκρουσις, ὡς τοῦτο συνέβη εἰς τὸ αὐτοκινητιστικὸν ἀτύχημα τοῦ Ψυχικοῦ. Ἡ ἀπόσπασις τεμαχιδίου χρώματος συμβαίνει ἰδίως ὁσάκις τὸ χρῶμα τοῦ ὀχήματος εἶναι πεπαλαιωμένον, ὅτε ἡ ἀπολέπισις — μάδημα — ἀντλεῖται εὐχερέστερον. Ὅλα τὰ τεμαχίδια τῶν χρωμάτων δέον νὰ περισυλλέγωνται, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τυχὸν μελλοντικὴν φασματοσκοπικὴν αὐτῶν ἐξέτασιν μετὰ χρώματος ἢ χρωμάτων ἐπὶ ὑπόπτου ὀχήματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ τυχὸν τεμάχιον προσαρμόζεται μετ' ἀκριβείας ἐπὶ τοῦ ἀπογυμνωθέντος μέρους τοῦ ὀχήματος, συγχρόνως δὲ ταυτίζεται εἰς ἀπόχρωσιν κλπ., ὅτε περιττεύει πᾶσα

Τὸ «παξιμάδι» κάτωθι τοῦ προφυλακτῆρος, ἐφ' οὗ ἦτο προσκεκολλημένον τὸ τεμαχίδιον τοῦ χρώματος τῆς πινακίδος, τοῦ ἀριθμοῦ κυκλοφορίας τῆς μοτοσυκλέττας τῶν θυμάτων.

περαιτέρω ἐξέτασις. Διὰ τὰ ἐν λόγῳ τεμάχια, δέον νὰ καταβάλλεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ ὅπως διατηρῶνται ἀκέραια. Ἔστω ὡς παράδειγμα τὸ ἑξῆς γεγονός: Τὸ 1949, τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Ψυχικοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 34/4/81/15-11-49 τηλ/κῆς ἀναφορᾶς του πρὸς τὴν Δ.Ε.Υ. ἐζήτησε ὅπως ἀποσταλῇ ὑπάλληλος διὰ νὰ διερευνήσῃ τὸν τόπον θανατηφόρου τροχαίου ἀτυχήματος, τοῦ ὁποίου ὁ δράστης καὶ τὸ ὄχημα ἦσαν ἄγνωστα. Ὁ ἀποσταλεὶς ἀξιωματικὸς ἐνήργησε τὴν ἔρευναν καὶ ἐν τῇ

σχετικῆ αὐτοῦ ἐκθέσει ἀνέφερεν μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «1) Ἐπὶ ἑνὸς κινητοῦ περικοχλίου — παξιμάδι — εὑρισκομένου κάτωθι καὶ ἀριστερὰ τοῦ ἐμπροσθίου προφυλακτῆρος, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 51151 λεωφορείου τῆς γραμμῆς Ἁγίου Βασιλείου - Φαλήρου, ἀνεῦρον στερεῶς προσκεκολλημένα, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ περικοχλίου, ἴχνη χρώματος, ἅτινα ἀπέσπασα διὰ τοῦ ἀτομικοῦ μου μαχαιριδίου (σουγιὰ) καὶ τὰ ἔθεσα ἐντὸς φακέλλου, ὃν ἐνδεικτικῶς ἐσημείωσα διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1. 2) Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἀπέσπασα χρώματα ἀπό τε τὸν προφυλακτῆρα, τὰ καλύμματα (πτερά), τὸ ἀμάξωμα κλπ. τοῦ ἐν λόγῳ λεωφορείου, διὰ σύγκρισιν, ἅτινα ἔθεσα ἐντὸς φακέλλου μὲ ἔνδειξιν τὸν ἀριθμὸν 2. 3) Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ μέσου, ἔλαβον ἴχνη χρωμάτων ἀπὸ τὸ ὀπίσθιον πτερόν, καὶ εἰδικώτερον ἀπὸ τὸ μέρος, εἰς ὃ εἶχεν ἀναγραφῆ ὁ ἀριθμὸς κυκλοφορίας τοῦ ὑπ' ἀριθ. 288 Γ' ἡμικατεστραμμένου, συνεπείᾳ τῆς συγκρούσεως, μετ' ἀγνώστου αὐτοκινήτου, δικύκλου - μοτοσυκλέττας. Τὰ χρώματα ταῦτα ἔθεσα ἐντὸς φακέλλου μὲ ἔνδειξιν τὸν ἀριθμὸν 3».

Τὸ συμπέρασμα τῆς πραγματογνωμοσύνης ἔχει ὡς ἑξῆς: «...ἐκ τῆς ἐξετάσεως καὶ συγκρίσεως τῶν ξεσμάτων χρώματος διαφόρου προελεύσεως προκύπτει μετὰ βεβαιότητος, ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ περικοχλίου τεμαχίδια χρώματος συμπίπτουν ἀπολύτως μετὰ τῶν ἐκ τῆς πινακίδος τοῦ δικύκλου. Ὁ δράστης ἐτιμωρήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 481/17-1-51 ἀποφάσεως Τριμ. Πλημ. Ἀθηνῶν εἰς φυλάκισιν 10 μηνῶν». Ἡ ἄκρως ἐπιστημονικὴ αὕτη ἐργασία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 53 τεῦχος τῆς Intern. Crim. Police Review, τὸ 1951 σελ. 357. Ἀλλὰ τὰ συνηθέστερα ἴχνη, ἅτινα ἀνευρίσκονται εἰς τὸν τόπον τροχαίου ἀτυχήματος, εἶναι τὰ θραύσματα τῆς ὑάλου, ἰδίως τῶν φανῶν πορείας. Ἡ ἀξία τῶν ἐν λόγῳ ἰχνῶν δὲν πρέπει παρ' οὐδενὸς νὰ παρορᾶται.

Ἀλλὰ περὶ τῆς ἀποδεικτικῆς ἀξίας τῶν θραυσμάτων τῆς ὑάλου καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν μεθόδων τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς ἀναφερόμεθα εἰς ἴδιον κεφάλαιον, καὶ εἰς ἰδιαιτέραν ἡμῶν διάλεξιν «ἐξέτασις ὑαλοπινάκων».

ΤΕΜΑΧΙΑ ΑΠΟΚΟΠΕΝΤΩΝ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Ἐνίοτε συνεπείᾳ τῆς συγκρούσεως ἀποσπᾶται ἢ ἀποκόπτεται ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου διακοσμητικὸν ἢ ἄλλο τι ἐξάρτημα, π.χ. καθρέπτης, μεταλλικὸν κάλυμμα φανοῦ, πτηνόν, κεραία κλπ. Ἂν τὸ ἀνευρεθὲν ἐξάρτημα προσαρμοσθῇ πλήρως ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου, ἐξ οὗ πιθανολογεῖται ὅτι ἀπεκόπη ἢ βιαίως ἀπεσπάσθη ἢ ἐλλείπει ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ διαπιστωθῇ ὅτι πράγματι προέρχεται ἐξ αὐτοῦ, δέον ὅπως φωτογραφηθῇ καὶ τὸ ἀνευρεθὲν ἀντικείμενον καὶ τὸ σημεῖον τοῦ αὐτοκινήτου ἐξ οὗ ἀπεκόπη ἢ ἀπεσπάσθη. Ἡ φωτογράφησις, ἰδίως ἐν μεγεθύνσει, ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ καταδειχθῇ διὰ τῶν μικροσκοπικῶν ἰχνῶν ὅτι τὸ ἀποκοπὲν ἢ ἀποσπασθὲν ἐξάρτημα ἀπετέλει ἐνιαῖον σῶμα πρὶν ἢ ἀποκοπῇ, ἢ ὅτι ἦτο προσηρμοσμένον εἰς τὸ ὡρισμένον σημεῖον τοῦ αὐτοκινήτου.

Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΘΟΝΤΟΣ — ΕΝΔΥΜΑΤΑ

Ὅσάκις ὑπάρχει δυνατότης, συνιστᾶται ἡ ἐπισταμένη καὶ λεπτομερειακὴ ἐξέτασις τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος πρὶν ἢ ταῦτα τοῦ ἀφαιρεθοῦν. Ἂν ὁ τροχὸς τοῦ αὐτοκινήτου διῆλθεν ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θύματος, ἐνίοτε ἡ κατεύθυνσις τοῦ αὐτοκινήτου δείκνυται ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τὰ ἐνδύματα ἐσύρθησαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπαφῆς των μετὰ τοῦ τροχοῦ τοῦ ὀχήματος.

Ἐπίσης καὶ τὸ μέρος τοῦ ὀχήματος διὰ τοῦ ὁποίου ἐπλήγη τὸ θῦμα δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἐκ τῶν δημιουργηθέντων ἰχνῶν, λ.χ. κοίλωμα ἐπὶ τοῦ μεταλλικοῦ ἀμαξώματος, παραμόρφωσις πτεροῦ, θραῦσις ὑάλου φανοῦ, ἀπολέπισις χρώματος κλπ.

Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν, τὰ ἐνδύματα δέον νὰ περιτυλίσσωνται διὰ καθαροῦ (ἀπολύτως) ἄλλου ὑφάσματος, λ.χ. σινδόνης καὶ μετὰ προσοχῆς, ὥστε οὐ μόνον νὰ μὴ ἀπολεσθῇ ἴχνος τι, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ προστεθῇ ξένον τι τοιοῦτον. Ἡ ἐπισταμένη καὶ ἐνδελεχὴς ἔρευνα τῆς περιβολῆς, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἑξῆς ἰχνῶν :

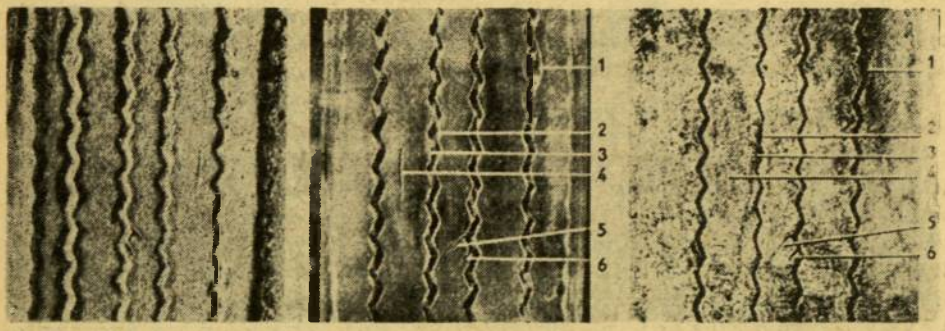
Λίπη. Ἡ παρουσία ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων κηλίδων ἢ μέρους λιπαρᾶς τινος οὐσίας πιθανολογεῖ σφόδρα ὅτι τὰ ἐνδύματα τοῦ θύματος ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ κάτω τμήματα τῶν ἐξαρτημάτων τοῦ αὐτοκινήτου. Ἀνάλυσις τῆς ἀνευρεθείσης κηλίδος, ἐπὶ σκοπῷ συγκρίσεως μετὰ λίπους ἐκ τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου, δυνατὸν νὰ μᾶς ὀφελήσῃ εἰς κάτι.

Χρώματα. Τὰ ἐνδύματα δέον ὅπως διερευνῶνται μετὰ προσοχῆς καὶ λεπτομερῶς διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀνευρέσεως ἐπ' αὐτῶν τεμαχιδίων (φλοῦδες) χρωμάτων ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου ἢ θρυμμάτων ὑάλου ἢ τεμαχιδίων μεταλλικῶν ἀντικειμένων.

Ταῦτα πάντα δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἕνα καλὸν ἀποδεικτικὸν ὑλικόν. Τὰ ἀνευρεθησόμενα μικρὰ τεμάχια χρώματος δύνανται, ὡς προείπομεν, νὰ ἐξετασθοῦν ποικιλοτρόπως.

ΙΧΝΗ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ

Ἂν καὶ διὰ μερικοὺς ἡ ἀναζήτησις ἀποτυπωμάτων ἐλαστικῶν ἐπὶ ἐνδυμάτων δυνατὸν νὰ φαίνεται ὡς λίαν ἐξεζητημένη ἐνέργεια, ἐν τούτοις ὑπάρχουν περιπτώ-

Α'. Ἴχνη ἐπὶ ἐδάφους. Β.' Ἐλαστικὸν ὑπόπτου αὐτοκινήτου. Γ'. Ἐκμαγεῖον ἀποτυπώματος ἐδάφους.

σεις κατὰ τὰς ὁποίας ἀνευρέθησαν τοιαῦτα ἀποτυπώματα ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος. Τὰ ἐν λόγῳ ἀποτυπώματα συνήθως ἐμφανίζονται διακεκομμένα συνεπείᾳ τῆς «ἁρπαγῆς» τῶν ἐνδυμάτων ὑπὸ τοῦ περιστρεφομένου τροχοῦ καὶ ἰδίως ὅταν τὸ ἐλαστικὸν φέρῃ ἐγκοπὰς καὶ αὐλακώσεις.

Τὰ ἐν λόγῳ ἀποτυπώματα συνήθως δὲν εἶναι λίαν εὐδιάκριτα, διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἀπολύτως σκληρόν, ἢ διότι τὰ ἐλαστικὰ δυνατὸν νὰ ἔχουν φθαρῇ καὶ ὅταν τὰ ἐνδύματα εἶναι ἰδίως μέλαινα, ἡ ἐμφάνισις αὐτῶν εἶναι λίαν ἀμυδρά.

(Συνεχίζεται)

Ἄγχος καὶ θόρυβοι

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΜΗΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ**

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ζοῦσε ἐκεῖ ποὺ τὸν ἔβαλε ὁ Θεός, κοντὰ στὴν ἐλεύθερη φύσι, δὲν τὸν ἐνοχλοῦσαν οἱ θόρυβοι. Γιατὶ δὲν ὑπῆρχαν οἱ θόρυβοι.

Ἐκεῖ, ἡ καρδιὰ τῆς γῆς χτυποῦσε ἁπαλὰ καὶ ἥσυχα.

Χτυποῦσε στὰ κελαϊδήματα τῶν πουλιῶν, στὸ θρόϊσμα τῶν φύλλων, καὶ στὰ κουδουνάκια τῆς στάνης. Πιὸ δυνατὸς ἦχος — μὰ γλυκὸς κι' ἀξέχαστος,— ἦταν ὁ ἦχος τῆς καμπάνας τῆς ἐκκλησιᾶς μας.

Ὅλοι δυστυχῶς ἔχουμε πικρὴ ἐμπειρία ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ διάφορους θορύβους ποὺ μᾶς σουβλίζουν τὰ αὐτιά ἢ μᾶς τεντώνουν τὰ νεῦρα σὰν χορδές. Θόρυβοι καὶ θορυβοποιοὶ ὅμως, εἶναι πολλῶν εἰδῶν. Πρῶτα πρῶτα οἱ θόρυβοι χωρίζονται σὲ δυὸ μεγάλες κατηγορίες. Στοὺς δυνατοὺς ποὺ δὲν τοὺς ἀνέχονται τ' αὐτιὰ καὶ τὰ νεῦρα, καὶ στοὺς ἄλλους, τοὺς σιγανούς, συνεχεῖς, διαβρωτικοὺς θορύβους, ποὺ αὐτοὶ — πρὸ παντὸς — δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ κοιμηθοῦμε ἢ νὰ συγκεντρωθοῦμε. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ θορυβοποιοὶ χωρίζονται σὲ κατηγορίες.

Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θορυβοῦν ἐπειδὴ τὸ θέλει ἡ δουλειά τους, ἄλλοι ποὺ διασκεδάζοντες θορυβοποιοῦν, κι' ἀκόμη ἄλλοι ποὺ θορυβοποιοῦντες, διασκεδάζουν.

Ἀλλὰ καὶ τὰ θύματα τῶν θορύβων ἔχουν καὶ κεῖνα — τὰ δυστυχισμένα — τὶς διακρίσεις τους. Στὴν ἀρχὴ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἐνοχλοῦνται μόνο ἀπὸ μεγάλους θορύβους — ἂς ποῦμε ἀπὸ τὸ θόρυβο ποὺ κάνει ἡ ἄδεια σκάφη ὅταν τὴ ρίχνη ἡ ὑπηρέτρια — δῆθεν τῆς ξέφυγε — ἀπὸ τὴν ταράτσα στὴν βεράντα, γιὰ νὰ ταράξη, — ἡ σαδίστρια — τὰ νεῦρα τῆς «στριμένης» κυρίας της.

Μετὰ εἶναι οἱ ὑπερευαίσθητοι. Αὐτοὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸ ρυθμικὸ τὶκ - τὰκ τοῦ ρολογιοῦ, ἀπὸ τὸ κελάϊδημα τοῦ καναρινιοῦ, ἢ καὶ ἀπὸ τὸ πέταγμα τῆς μυίγας ἀκόμη. Μετὰ εἶναι οἱ ἄλλοι, οἱ νευρικοί. Αὐτοὶ ἐπειδὴ ξέρουν ὅτι κάτι θὰ θορυβήση, σπανίως καταφέρνουν οἱ δυστυχισμένοι νὰ κοιμηθοῦν.

Τοὺς πολὺ εὐαίσθητους καὶ τοὺς νευρικοὺς δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ τοὺς προστατέψη ὁ ἀστυφύλακας. Αὐτοὺς τοὺς προστατεύει ὁ εἰδικὸς γιατρὸς μὲ τὰ χάπια του.

Τὰ κοινὰ ὅμως θύματα τῶν θορύβων θέλουν ἀπὸ μᾶς τὴν προστασία τους. Καὶ τὴν ἔχουν.

Ὁ ἀστυφύλακας ἐξορμᾶ μὲ τὴν στολή του, μὲ λάστιχα στὰ τακούνια — γιὰ τοὺς ὑπερευαίσθητους τῶν ἰσογείων — καὶ μὲ τὸ μολύβι του.

Πρέπει ὅμως νὰ ἔχη μαζί του καινούργιο σημειωματάριο, γιατὶ στὸ πέρασμά του σίγουρα θὰ τὸ γεμίση μὲ συστάσεις καὶ, ὅταν χρειάζεται, καὶ μηνύσεις, γιὰ τὴν κοινή, μεσημβρινὴ καὶ νυχτερινὴ ἡσυχία.

Πρῶτα θὰ διαταράξη τὰ τύμπανα τῶν αὐτιῶν του — μέχρι σημείου ρήξεως — τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο δίκυκλο, τὸ γνωστὸ «μοτοσακό». Τὸ δαιμονισμένο αὐτὸ ἐργαλεῖο, καθὼς ἔρχεται προειδοποιεῖ: τρ, τρ, τρ, τρρρ. Ὅταν πλησιάζη βρυχᾶται, καὶ ὅταν μᾶς προσπερνᾶ, τότε πιὰ..τὰ σφυριὰ τοῦ Ἡφαίστου καὶ οἱ κεραυνοὶ τοῦ Δία ἀφήνουν τὸν ὀρυμαγδὸ τῆς λιλλιπούτειας μηχανῆς του.

Ἄλλο «βροντῶδες» μηχάνημα εἶναι τὸ κομπρεσσέρ. Αὐτὸ ἔχει δύο εἰδῶν θορύβους, τὸν ὑποχθόνιο χοντρὸ θόρυβο τῆς κυρίως μηχανῆς του καὶ τοῦ ἀεροθαλάμου, καὶ τὸν περισσότερο σκληρό, μεταλλικὸ θόρυβο τοῦ τρυπανιοῦ. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο δὲν τρυπάει μόνο τὸ τσιμέντο ἢ τὴν ἄσφαλτο, ἀλλὰ διαπερνᾶ καὶ τὸ κρανίο τῶν γύρω καὶ σείει τὰ θεμέλια τῶν σπιτιῶν. Αὐτοὶ ποὺ τὸ χειρίζονται τρέμουν σύγκορμοι, κι' αὐτοὶ ποὺ βασανίζονται βλαστημοῦν τὴν ὥρα καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ ἐργολάβος ἐπεσήμανε τὴ γειτονιά τους.

Ἀλλὰ νὰ ποῦμε καὶ τοῦ.. ἐργολάβου τὸ δίκιο. Τὴ δουλειὰ ποὺ κάνει τὸ κομπρεσ-

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, συνεχίζοντας τὶς ἑβδομαδιαῖες φιλικὲς ἐπαφὲς καὶ τὴν ἐπικοινωνία της μὲ τοὺς Ἀθηναίους ὁδηγοὺς καὶ πεζούς, τοὺς παρακαλεῖ θερμὰ νὰ συμμορφώνωνται μὲ προθυμία στὰ σήματα τῶν τροχονόμων, τῶν φωτεινῶν σηματοδοτῶν, τῶν πινακίδων καὶ τῶν διαγραμμίσεων καὶ γενικὰ νὰ κυκλοφοροῦν σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνας τοῦ Κώδικος Ὁδικῆς Κυκλοφορίας.

Γιὰ τὴν ἀμέσως προσεχῆ περίοδο τοὺς παρακαλεῖ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, νὰ προσέξουν τὸ ζήτημα τῆς ἀποστάσεως ἀσφαλείας.

Κάθε ὁδηγὸς στὴν πορεία του πρέπει νὰ τηρῆ μία τέτοια ἀπόστασι ἀπὸ τὸ προπορευόμενο ὄχημα, ὥστε σὲ κάθε περίπτωσι νὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ σταματήσῃ ἐγκαίρως καὶ νὰ ἀποφύγῃ σύγκρουσι μὲ αὐτό.

Βέβαια, ὁ Κῶδιξ δὲν καθορίζει ποιὰ εἶναι ἡ κανονικὴ αὐτὴ ἀπόστασις, γιατὶ αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ διάφορους παράγοντες, ὅπως ἡ ταχύτητα, τὸ βάρος καὶ ὁ ὄγκος τοῦ ἀκολουθοῦντος ὀχήματος, ἡ ὀλισθηρότης καὶ ἡ κλίσις τοῦ ὁδοστρώματος καὶ ἄλλα, ποὺ πρέπει νὰ ἐκτιμᾶ σωστὰ ὁ κάθε ὁδηγὸς καὶ νὰ κανονίζῃ ὑπ' εὐθύνη του πιὰ ἀπόστασι πρέπει νὰ τηρῆ ἀπὸ τὸ προπορευόμενο ὄχημα.

Ὅταν δὲν τηρῆται ἡ κανονικὴ αὐτὴ ἀπόστασις, μὲ ἕνα κάπως ἀπότομο σταμάτημα τοῦ προπορευομένου, δικαιολογημένο πολλὲς φορὲς καὶ ἀναγκαῖο ἢ καὶ ἀδικαιολόγητο, ἄσκοπο καὶ ἀντικανονικό, ἔχομε σίγουρη σύγκρουσι, ποὺ συχνὰ δὲν περιορίζεται μόνο σὲ δύο ὀχήματα, ἀλλὰ παίρνει μιὰ μορφὴ ἁλυσσωτή, τὴ γνωστὴ σὲ ὅλους μας καραμπόλα, μὲ ἀποτέλεσμα μεγάλες συνήθως ζημίες, σὲ τρία - τέσσερα ἢ καὶ περισσότερα αὐτοκίνητα.

Στὶς συγκρούσεις τῆς μορφῆς αὐτῆς φταίει ὁπωσδήποτε ὁ ὁδηγὸς τοῦ ὀχήματος ποὺ ἀκολουθεῖ καὶ ὄχι τοῦ προπορευομένου, ἐκτὸς ἂν βέβαια ὁ προπορευόμενος δὲν εἶχε ὀπίσθια κόκκινα φῶτα (stop) ἢ ἂν ἐσταμάτησε ἀπότομα καὶ ἀδικαιολόγητα καὶ μάλιστα στὴν μέση τοῦ δρόμου, χωρὶς νὰ δώσῃ μὲ τὸ χέρι του σῆμα ὅτι προτίθεται νὰ σταματήσῃ.

Ἐπίσης ἡ Τροχαία Ἀθηνῶν συμβουλεύει καὶ παρακαλεῖ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν ὀχημάτων ποὺ βραδυποροῦν καὶ ποὺ κινοῦνται σὲ στενοὺς δρόμους, νὰ διευκολύνουν τὴν κίνησι τῶν ἄλλων, παραμερίζοντας στὴν ἄκρη ἢ καὶ ἐν ἀνάγκῃ σταματώντας.

σὲρ σὲ μιὰ μέρα ἔπρεπε νὰ τὴν κάνουν δεκάδες ἐργατικὰ χέρια, καὶ τότε τὸ κόστος τῆς ἐργασίας θ' ἀνέβαινε. Ἔτσι, καλὸ καὶ ἅγιο τ' ἀξιναράκι τοῦ παρελθόντος ἀλλὰ καὶ χρήσιμο τὸ σύγχρονο μηχάνημα τῆς Ἀνάγκης — ὅταν δὲν πολυβολῆ τὶς ὧρες τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Ὅμως δὲν προφταίνουν οἱ κεραῖες τοῦ Ἀστυφύλακα νὰ «συλλαμβάνουν» θορύβους. Θορυβεῖ ὁ μαραγκὸς στὸ γιαπὶ ποὺ ξεκαλουπώνει τὰ τσιμέντα. Θορυβεῖ ὁ παγοπώλης ποὺ σπάζει τὸ πρωὶ στὸ δρόμο τὸν πάγο. Θορυβεῖ τὸ ραδιόφωνο, ὅταν κυκλοφοροῦν νέοι μὲ δύο, μὲ τρία, μὲ τέσσερα, καὶ μὲ δέκα τρανζίστορς.

Θορυβεῖ ὁ μανάβης, στὶς γειτονιές, ὁ παγωτατζής, ὁ τεντυπόϋ μὲ τὸ «σπὸρ» αὐτοκίνητο καὶ ἡ ὑποψήφια... Μαρία Κάλλας. Ἀλλὰ μήπως δὲν θορυβοῦν καὶ τ' ἀδηφάγα στόματα τῶν νέων αὐτοκινήτων τοῦ Δήμου, οἱ σειρῆνες τῶν διαφόρων αὐτοκινήτων πρώτης ἀνάγκης, ἢ τ' ἀεριωθούμενα κάτω στὸ Καλαμάκι;

Ἂς μὴν ἀνησυχοῦμε ὅμως. Σὲ λίγο ἴσως ξυπνήσουμε ἀπὸ τὶς βροντὲς τῶν εἰρηνικῶν πυραύλων ποὺ θ' αὐλακώνουν τοὺς οὐρανούς. Μ' αὐτοὺς θὰ κυνηγᾶμε τὴν ἡσυχία μας καὶ τὴν εὐτυχία μας, στοὺς ἄλλους πλανῆτες...

Καί, γιὰ νὰ τυπωθοῦν οἱ γραμμὲς αὐτές, ἂς ἐπιτρέψουμε καὶ στὸ πιεστήριο νὰ θορυβήσῃ γιὰ λίγο....

ΜΗΝΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Λογγίνου.

Πάροδος τῆς πλατείας «Ἀναπαύσεως», στὸ Α' νεκροταφεῖο.

Ὁ Λογγῖνος Κάσσιος (213—273 μ.Χ.), ἐπιφανὴς διδάσκαλος τῆς ρητορικῆς καὶ τῆς φιλολογίας, ἐδίδαξε κατ' ἀρχὰς στὴν Ἀθήνα καὶ περὶ τό 268 μ.Χ. ἔγινε σύμβουλος τῆς Ζηνοβίας, βασιλίσσης τῆς Παλμύρας, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας καὶ τελικὰ ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Αὐρηλιανό, ὅταν ὁ στρατὸς τῆς Ζηνοβίας ἐνικήθη στὴν Ἔμεσα καὶ ὁ Αὐρηλιανὸς κατέλαβε τὴν Παλμύρα. Ὁ Λογγῖνος συνέγραψε πολλὲς φιλοσοφικὲς καὶ γραμματικὲς διατριβές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες διεσώθησαν ἐλάχιστες.

Λογοθέτη Λυκούργου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χερσίφρονος, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν αὐτοκινήτων «Κυνοσάργους».

Ὁ Λυκοῦργος Λογοθέτης (ψευδώνυμο τοῦ Γεωργίου Παπλωματᾶ), πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς κατὰ τὸ 1821 καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, γεννήθηκε τὸ 1772 στὸ Καρλόβασι τῆς Σάμου. Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι διετέλεσε στὴν ὑπηρεσία τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας Κωνσταντίνου Ὑψηλάντου καὶ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, προαχθεὶς ἀπὸ τὸν τελευταῖο σὲ λογοθέτη. Κατὰ τὴν ἔναρξι τοῦ Ἀγῶνος διωρίσθη ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη ἀρχηγὸς τῶν ὅπλων τῆς Σάμου, στὴν ὁποία καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασι. Τὴν πρώτη μάχη μὲ τοὺς Τούρκους ἔδωσε τὴν 3η Ἰουλίου 1821. Τὸ 1822, στὶς 10 Μαρτίου, μὲ 2.500 ἄνδρες, ἀπεβιβάσθη στὴ Χίο, τὴν ὁποία ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ σώση.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι διετέλεσε μέλος τοῦ Πανελληνίου, διοικητὴς τῶν πραγμάτων τῆς Σάμου, Σύμβουλος Ἐπικρατείας καὶ γερουσιαστής, προήχθη δὲ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου. Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1850 καὶ ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς.

Λοκρίδος.

Πάροδος τῆς πλατείας «Κυκλοβόρου», στὸ τέρμα τῶν αὐτοκινήτων «Γκύζη». Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὶς συνώνυμες ἀρχαῖες περιοχὲς τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ποὺ ἐχωρίζοντο μεταξύ των διὰ τῆς Δωρίδος καὶ τῆς Φωκίδος. Οἱ περιοχὲς αὐτὲς ἦσαν:

1) Ἡ Ἐφα ἢ Ὀπουντία Λοκρίς, ποὺ ἐξετείνετο κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου, ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν μέχρι τῶν καταβοθρῶν τῆς Κωπαΐδος. Σ' αὐτὴ κατώκουν οἱ Ὀπούντιοι Λοκροί, μὲ πρωτεύουσα τὸν Ὀπούντα καὶ κυριώτερες πόλεις τὶς Ἁλὲς (ἐρείπια δωρικοῦ ναοῦ, τείχη 6 καὶ 5 αἰῶνος π.Χ. κ. ἄ.), τὸν Κῦνον, τὸν Νάρυκα (ἐρείπια τείχους), τὴν Ἀλόπην (τείχη), τὴν Κυρτώνην (ἀρχαῖον φρούριον) κ.ἄ., καθὼς καὶ τὴν νησῖδα Ἀταλάντη. Τὸ βόρειο τμῆμα τῆς Ἐφας Λοκρίδος κατώκουν οἱ Ἐπικνημίδιοι Λοκροί, μὲ κυριώτερες πόλεις τὸ Θρόνιον, τὴν Σκάρφεια, τὶς Κνημῖδες κ.ἄ.

2) Ἡ Ἑσπερία Λοκρίς, ποὺ ἐβρέχετο πρὸς νότον ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸ κόλπο καὶ περιελάμβανε, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ τὴν πεδιάδα τῆς Ἀμφίσσης. Σ' αὐτὴ κατώκουν οἱ Ὀζόλαι ἢ Ἑσπέριοι Λοκροί, μὲ σημαντικώτερες πόλεις τὴν Ἄμφισσα, τὸ Χάλαιον, τὴν Οἰάνθεια, τὸν Τολοφῶνα, τὸ Εὐπάλιον κ.ἄ. Οἱ κάτοικοι τῆς Λοκρίδος, ὅπως συμπεραίνεται ἀπὸ τὴν μυθολογία καὶ τὴν διάλεκτο αὐτῶν, ἀπετέλουν κρᾶμα Αἰολέων καὶ βορειοδυτικῶν ἑλληνικῶν φύλων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν «Ταῦρο»).

Λομβάρδου Κωνσταντίνου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βραΐλα (λόφος Φινοπούλου) καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Λουκάρεως (φυλακὲς «Ἀβέρωφ»).

Ὁ Κωνσταντῖνος Λομβάρδος, ἰατρὸς καὶ πολιτικός, ποὺ ἠγωνίσθη γιὰ τὴν ἕνωσι τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα, γεννήθηκε στὴ Ζάκυνθο τὸ 1820. Τὸ 1852 ἐξελέγη μέλος τῆς Ἰονίου Βουλῆς καὶ ἀργότερα βουλευτὴς Ζακύνθου. Συνιδρυτὴς καὶ ὑπαρχηγὸς τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, διετέλεσε πρόεδρος τῆς Βουλῆς (1870—1871), ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν (1865, 1880), Παιδείας (1865, 1883) καὶ Δικαιοσύνης (1866—1867, 1875). Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1888 καὶ ἐτάφη στὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ «Καλαμάκι»).

Λόντου Ἀνδρέου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς 15, κοντὰ στὴν «Ζωοδόχο Πηγή».

Ὁ Ἀνδρέας Λόντος (1784—1846), πρωτότοκος γυιὸς τοῦ Μωραγιάννη Σωτηράκη, στρατηγὸς καὶ πολιτικὸς τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, μετέσχε τῶν σπουδαιοτέρων μαχῶν τῆς Πελοποννήσου, κατέστρεψε στὴν Ἀκράτα τὰ ὑπολείμματα τοῦ Δράμαλη καὶ ἀντεστάθη ἰσχυρῶς κατὰ τοῦ Ἰμπραήμ. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Καποδιστρίου, τὸ 1828, ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ ἀργότερον παρηγκωνίσθη. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὄθωνος ἐπρωτοστάτησε, καίτοι Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, μαζὶ μὲ τὸν Καλλέργη καὶ Μακρυγιάννη, γιὰ τὴν καθιέρωσι τοῦ Συντάγματος. Τὴν ἑπομένη τῆς 3ης Σεπτεμβρίου, ὁ Λόντος, φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου, ὡρκίσθη ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, θέσι ποὺ διετήρησε μέχρι τὶς 30 Μαΐου 1844. Ἀργότερα διετέλεσεν ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1844 καὶ ἐπανειλημμένως ὑπουργός. Ἐξ αἰτίας τῶν μεγάλων πρὸς τὴν πατρίδα θυσιῶν του περιέπεσε σὲ πενία, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας καὶ ηὐτοκτόνησε τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1845, «ὁ μικρὸς μὲν τὸ σῶμα, ἀλλὰ μεγάλος τὴν ψυχὴν Λόντος».

Λουδία.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαΐας 10, κοντὰ στὴ στάσι «Ζέρβα» τῶν λεωφορείων «Πατήσια -Ἐρυθρός».

Ὁ Λουδίας, ποταμὸς τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, πηγάζει ἀπὸ τὸ ὄρος Βέρμιο, διασχίζει τὴν ὁμώνυμη ἢ ἄλλως λεγομένη λίμνη τῶν Γιαννιτσῶν καὶ ἐκβάλλει στὸν Ἀξιό, λίγο πρὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ. Στὴν περιοχὴ τοῦ χωρίου Πλατὺ καὶ τῶν δύο γεφυρῶν τοῦ Λουδία, τὴν 20ὴ Ὀκτωβρίου 1912 διεξήχθη σημαντικὴ μάχη

μεταξὺ ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν τμημάτων, στὴν ὁποία καὶ ἐνίκησαν οἱ ἑλληνικὲς δυνάμεις.

Λόϋδ Τζώρτζ.

Παράλληλος τῆς ὁδοῦ Κλεμανσώ, στὸν Ἅγιο Γεώργιο.

Ὁ Λόϋδ Τζὼρτζ - Δαβὶδ (1863 - 1945), Ἄγγλος πολιτικὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὡς πρωθυπουργὸς στὸν Α' παγκόσμιο πόλεμο κατηύθυνε ἐπιτυχῶς τὴν ἀγγλικὴ πολιτική, ἐνεθάρρυνε τὴν ἀποστολὴ ἑλληνικῶν στρατευμάτων στὴν Μ. Ἀσία (1920) καὶ ἔθεσε τὶς βάσεις τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκης τῶν Σεβρῶν (10 Αὐγούστου 1920).

Λούη Σπύρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐμπεδοκλέους 12, κοντὰ στὴν πλατεῖα «Βαρνάβα», ὄπισθεν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου.

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ γνωστοῦ ὀλυμπιονίκου μαραθωνοδρόμου, Σπύρου Λούη, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὸ Ἀμαρούσιο τὸ 1872 καὶ ἀπέθανε τὸ 1940. Ὅταν τὸ 1896 ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ πρῶτοι ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τελεσθοῦν στὴν Ἀθήνα, ὁ Λούης, στρατιώτης ὤν, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Μαραθώνιο δρόμο καὶ ἀπέσπασε τὴν νίκη, διανύσας τὴν 40 χιλιομέτρων ἀπόστασι σὲ χρόνο 2 ὡρῶν, 50' καὶ 58''. Ἡ νίκη αὐτὴ τοῦ Λούη, ἔδωσε σημαντικὴ ὤθησι στὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Ἀμαρούσιο).

Λουΐζης Κάλκον. (βλέπε Κάλκον Λουΐζης).

Λουΐζης Ριανκούρ.

Πάροδος τῆς πλατείας «Ἁγίου Δημητρίου», στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀμπελοκήπων.

Λουκάρεως Κυρίλλου. (βλέπε Κυρίλλου Λουκάρεως).

Λουκιανοῦ.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 39, κοντὰ στὸν Ἅγιο Νικόλαο Πτωχοκομείου. (Τὸ μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πατριάρχου Ἰωακεὶμ καὶ Βασιλίσσης Σοφίας τμῆμα τῆς ὁδοῦ μετωνομάσθη σὲ Καραολῆ - Δημητρίου).

Ὁ Λουκιανὸς ὁ Σαμοσαλεύς, ὁ ἐπιφανέστερος σοφιστὴς τοῦ Βου μ. Χ. αἰῶνος, γεννήθηκε στὰ Σαμόσατα τῆς βορείου Συρίας περὶ τὸ 120 - 125 μ. Χ. καὶ ἤκμασε τὴν ἐποχὴ τῶν Ἀντωνίνων. Τὸ σπινθηροβόλο πνεῦμα του, ἡ καυστικὴ κριτική του καὶ ὁ φιλοκατήγορος σκεπτικισμός του, τὸν κατέστησαν προσωπικότητα στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔζησε περίπου εἴκοσι χρόνια. Σὲ μεγάλη ἡλικία εἰσῆλθε στὴν ὑπηρεσία τοῦ αὐτοκράτορος Σεβήρου καὶ ἀνέλαβεν ἀνώτερο δικαστικὸ ἀξίωμα στὴν Αἴγυπτο. Ἀπέθανε μᾶλλον μεταξὺ τῶν χρόνων 180 καὶ 192 μ. Χ. Ἔγραψε μελέτες, διαλόγους, ἐπιστολὲς κ.ἄ.

Λουκοπούλου Ἀλεξίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 352, κοντὰ στὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο.

Ὁ Ἀλέξιος Λουκόπουλος, Φιλικὸς καὶ οἰκονομικὸς ἐνισχυτὴς τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, κατήγετο ἀπὸ τὰ Φιλιατρὰ τῆς Τριφυλλίας. Τὸ 1828 διωρίσθη ἀπὸ τὸν Καποδίστρια πρῶτος διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τοῦ Κράτους.

Λουλουδιῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γράμμου, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Γουδί». Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτὴ ἐπειδὴ ἐφύετο ἐκεῖ σὲ μεγάλες ἐκτάσεις τὸ φυτὸ ψευδομελία ἡ ἀγεδαράχη, τὸ γνωστὸ μὲ τὴν κοινή του ὀνομασία «Λουλούδια». (Μὲ τὴν ἐπωνυμία «Λουλούδια» ὑπάρχει οἰκισμὸς στὴν κοινότητα Πλατάνας, τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, ποὺ παλαιότερα ὠνομάζετο «Κουμπίλα»). *(Συνεχίζεται)*

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1964

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1) Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι..	1.321	μέλη
2) » εἰς ἰατρεῖα » » » »	2.521	»
3) Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια ...	882	»
4) Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ	21	»
5) Εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	230	»
6) Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	37	νέα »
7) Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ Νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων & Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	4.670	»
8) Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχμ. 8.887 εἰς	48	»
Ἤτοι, τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	9.730	»
9) Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6.291 συνταγαί.		

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς, ὁ μὴν Ἰούνιος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	δραχμαὶ	488.999,55
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	624.780.—
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.113.779,55
Ἔξοδα	»	979.259.—

Β) Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀπὸ 1.9.1964 ἐπεκτείνεται ἡ διὰ τῶν νέων βιβλιαρίων ὑγειονομικὴ περίθαλψις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει, μελῶν οἰκογενειῶν των κ.λ.π. εἰς τοὺς κάτωθι νομούς : Ἀχαΐας, Μεσσηνίας, Ἠλείας, Δωδεκανήσου, Λευκάδος, Ροδόπης, Πρεβέζης, Σάμου, Σερρῶν, Χαλκιδικῆς, Χίου, Ἔβρου, Κιλκὶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἵνα τύχῃ ὁ ὑπάλληλος, διὰ περίπτωσιν περιθάλψεως μελῶν του διαμενόντων εἰς τὰς ἀνωτέρω περιφερείας, καταβολῆς ἐκ μέρους τοῦ Κλάδου Ὑγείας, τοῦ ἀναλογοῦντος καθωρισμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ποσοστοῦ ἐπὶ τῆς συνολικῆς δαπάνης ληφθέντων φαρμάκων ἢ γενομένων παρακλινικῶν ἐξετάσεων, δέον νὰ προσκομισθῶσιν ἡμῖν τὰ κάτωθι δικαιολογητικά :

Ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπάλληλος πρέπει νὰ προσκομίζῃ ἑκάστοτε εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, προκειμένου μὲν περὶ φαρμάκων, ἀντίστοιχον ἀπόδειξιν τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν συνταγὴν φαρμακοποιοῦ, προκειμένου δὲ περὶ παρακλινικῶν ἐξετάσεων ἀπόδειξιν τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτας ἰατροῦ, ὡς ἑξῆς :

Διὰ τοὺς φαρμακοποιούς : Ἀπόδειξις ἢ τιμολόγιον ἢ δελτίον λιανικῆς πωλήσεως, (ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τοῦ φαρμακείου), εἰς ἃ δέον νὰ ἀναγράφηται : α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ τοῦ ἀσθενοῦς, β) τὸ καταβληθὲν ποσόν, γ) ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία συνταγῆς, δ) οἱ ἀριθμοὶ βιβλια-

ρίων (ἠσφαλισμένου καὶ ὑπαλλήλου), ε) τὰ χορηγηθέντα ἀναλυτικῶς φάρμακα καὶ στ) ἡ ἀξία τῶν φαρμάκων συνολικῶς.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ :

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΔΡΑΧ. 36,85

"Ελαβον ὁ ὑπογεγραμμένος φαρμακοποιὸς παρὰ τοῦ 'Αφεντουλίδη Γεωργίου τὰς ὡς ἄνω δραχμὰς τριάκοντα ἓξ καὶ 85/100 (36,85) διὰ συμμετοχὴν 30% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν κάτωθι φαρμάκων, ἅτινα ἔλαβε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/10.9.64 συνταγῆς. 'Αριθμοὶ Βιβλιαρίων : 'Ησφαλισμένου.....'Υπαλλήλου.....

Φάρμακα : 1)	Farodoc 1000 Boit 1	δραχ.	33,25
2)	Neoaditasin Vilco B T 25	»	34,60
3)	Tranguanil Helos Pac B T 30 × 400 mg	»	54,95
	Σύνολον	»	122,80

'Εν Θεσσαλονίκῃ τῇ 10ῃ Σεπτεμβρίου 1964

Ο ΛΑΒΩΝ

(ὑπογραφὴ - σφραγὶς)

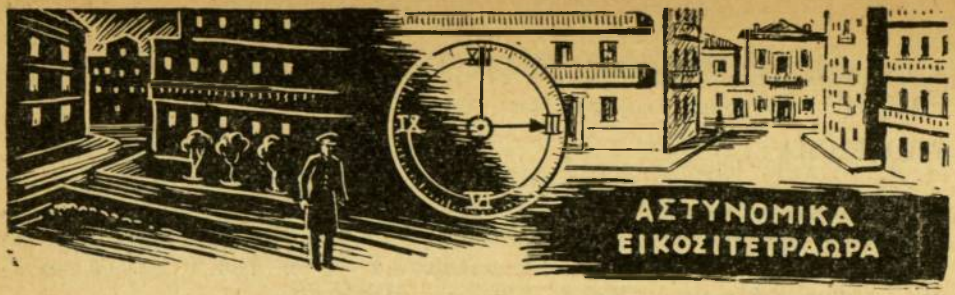
'Εὰν τὸ φαρμακεῖον ἀνήκῃ εἰς τὴν Α κατηγορίαν, θὰ ἀναφέρηται τοῦτο εἰς τὴν ἀπόδειξιν, θὰ ὑπογράφηται παρὰ τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ θὰ τίθεται ἡ σφραγὶς τοῦ φαρμακείου. 'Εὰν ἀνήκῃ εἰς τὴν Β, Γ ἢ Δ κατηγορίαν θὰ προσκομίζεται τιμολόγιον ἠριθμημένον, περιέχον ὅλα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα τῆς ἀποδείξεως, ἢ δελτίον λιανικῆς πωλήσεως μὲ ἀπόδειξιν.

Διὰ τοὺς 'Ιατρούς : 'Απόδειξις τεθεωρημένη παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς 'Εφορίας, ἐν ἢ θὰ ἀναγράφηται : α) τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ τοῦ ἀσθενοῦς, β) τὸ καταβληθὲν ὑπ' αὐτοῦ ποσόν, γ) αἱ γενόμεναι παρακλινικαὶ ἐξετάσεις, δ) ἡ συνολικὴ ἀξία αὐτῶν, ε) ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τοῦ σχετικοῦ παραπεμπτικοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ στ) οἱ ἀριθμοὶ βιβλιαρίων (ἠσφαλισμένου καὶ ὑπαλλήλου).

"Απαντες οἱ ἠσφαλισμένοι, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, οἱ προστατεύοντες μέλη οἰκογενείας των, διαμένοντα εἰς περιοχὰς τῶν προαναφερθέντων νομῶν, δέον νὰ ἀντιγράψωσι τὴν παροῦσαν ἀνακοίνωσιν καὶ ἀποστείλωσι ταύτην εἰς τά, ἐν ταῖς ὡς ἄνω ἐπαρχίαις, διαμένοντα μέλη τῆς οἰκογενείας των, πρὸς κατατοπισμὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν ἰδίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν κ.κ. φαρμακοποιῶν καὶ ἰατρῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ δέον νὰ ζητῶσι, ὅπως αἱ χορηγούμεναι παρ' αὐτῶν ἀποδείξεις περιλαμβάνωσιν ἀπαραιτήτως ἅπαντα τὰ ἀναγραφόμενα στοιχεῖα. Τοῦτ' αὐτὸ πρέπει νὰ συμβῇ καὶ δι' ἐκείνους, ὧν μέλη οἰκογενείας ἤθελον τυχὸν προσωρινῶς μεταβῇ καὶ ἀσθενήσει εἰς τὰς προαναφερθείσας περιοχάς, ἢ ἄλλας, πρὸς ἃς εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον ἤθελεν ὁμοίως τυχὸν ἐπεκταθῇ τὸ σύστημα τῆς διὰ τῶν βιβλιαρίων ἀσθενείας 'Υπουργείου 'Υγιεινῆς παροχῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως.

Γ) 'Εφεξῆς, ὡς ἐγνώρισεν ὑμῖν ἡ 'Υπηρεσία 'Υγειονομικῆς Περιθάλψεως ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου, τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 58036/30.6.64 ἐγγράφου της, δὲν θὰ λαμβάνωσι συμπληρωματικὸν ἐπίδομα τοκετοῦ, οἱ προστατεύοντες συζύγους, αἵτινες τυγχάνουσιν ἠσφαλισμέναι εἰς ἑτέρους ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς, (Ι.Κ.Α. κ.λ.π.), παρ' ὧν λαμβάνουσι τὸ σχετικὸν ἐπίδομα τοκετοῦ, ἔστω καὶ μειωμένον. Τὰ ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὅπως ἀνακοινωθῶσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἵνα μὴ οὗτοι τοῦ λοιποῦ ὑποβάλλωνται εἰς ἄσκοπον διαδικασίαν καὶ προσέρχωνται εἰς τὸν Κλάδον, πρὸς ὑποβολὴν τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, καθ' ὅσον δὲν θὰ γίνωνται ἀποδεκτά.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

ΡΕΚΟΡ εἰς τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα κατέχει ἡ Ἑλλὰς μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων χωρῶν. Διαπιστοῦται ὑπὸ ἐγκύρων παρατηρητῶν ὅτι ἐνῶ εἰς τὰς ἄλλας προηγμένας χώρας μόνον ἕνας ἐπὶ ἑκατὸν ἐργαζομένων ὑφίσταται ἐργατικὸν ἀτύχημα, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν ποσοστὸν 7 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Καὶ συγκεκριμένως : Ἐνῶ τὸ 1961 ἔλαβον χώραν 42.422 ἀτυχήματα ἐπὶ 726.000 ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α., ἤτοι 5.8%, τὸ 1962 συνέβησαν 45.910 καὶ τὸ 1963 50.000 περίπου, ἐξ αὐτῶν δὲ ἔναντι 27 θανατηφόρων ἀτυχημάτων τοῦ 1961, τὸ 1963 ἔλαβον χώραν 65, ἤτοι ἐσημειώθη αὔξησις κατὰ 14%. Αὐτὰ δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ἔχομεν συνεχῆ αὔξησιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καὶ εἰς μεγάλην ἀναλογίαν ἔναντι τῆς μηδαμινῆς ἀνόδου τῶν κατ' ἔτος συνολικῶς ἀπασχολουμένων. Εἰδικώτερον διὰ τὰς Ἀθήνας, ἡ αὔξησις εἶναι περισσότερον ἀνησυχητική. Τὸ 1956 συνέβησαν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς μείζονος πρωτευούσης 3.377 ἐργατικὰ ἀτυχήματα, τὸ 1958 9. 220, τὸ 1960 11.968 καὶ τὸ 1963 16.644. Ηὐξήθησαν δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ 1956 μέχρι τοῦ 1963 κατὰ 392%! Βεβαίως, τὸ νὰ ἔχωμεν τὸ ἓν τρίτον τῶν ἐτησίων ἐργατικῶν ἀτυχημάτων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς μείζονος πρωτευούσης θεωρεῖται φυσικὸν ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀφοῦ εἰς αὐτὴν παρουσιάζεται ἡ μεγαλυτέρα οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ ἄλλη πλευρά, μία πλευρὰ ποὺ θέλει εὐχερεστέραν τὴν ἄσκησιν ἐλέγχου ἐδῶ καὶ περισσότερον ἀνεπτυγμένην τὴν συνείδησιν εὐθύνης...

***

Τὰ αἴτια καὶ ἡ πρόληψις τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἐνδιαφέρουν κατὰ μέγα μέρος τὴν Ἀστυνομίαν. Ἕνα τῶν κυριωτέρων αἰτίων εἶναι ἡ χρησιμοποίησις προσωπικοῦ ἀνειδικεύτου, εἴτε λόγω ἡλικίας, προκειμένου περὶ ἀνηλίκων, εἴτε λόγω ἐλλείψεως ἐκπαιδεύσεως προκειμένου περὶ ἐνηλίκων. Παρατηρεῖται σχετικῶς ὅτι ἄνω τῶν 40.000 ἀνηλίκων ἀπασχολοῦνται εἰς ἐργασίας ποὺ ἀπαιτοῦν εἰδίκευσιν. Δεύτερον κύριον αἴτιον εἶναι τὸ ὅτι δὲν λαμβάνονται τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα προφυλάξεως, χάριν τῆς πραγματοποιήσεως ἀσημάντων οἰκονομιῶν. Ἀτελὴς τοποθέτησις ἱκριωμάτων εἰς τὰς οἰκοδομὰς λ.χ., μὴ λῆψις προφυλακτικῶν μέτρων καὶ παράλειψις ἀντικαταστάσεως ἐφθαρμένων μηχανῶν ἢ ἐργαλείων εἰς τὰς βιομηχανίας, εἶναι μερικαὶ ἐκ τῶν πολλῶν παραλείψεων. Τρίτον αἴτιον εἶναι ἡ ὑπερκόπωσις. Συμβαίνει πολλὰς φορὰς νὰ προτιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἰδίου προσωπικοῦ δι' ὑποχρεωτικῶν ὑπερωριῶν, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ὅτι λόγω ὑπερκοπώσεώς του ἔχουν αὐξηθῆ αἱ πιθανότητες ἀτυχημάτων. Δεδομένων λοιπὸν τῶν κυριωτέρων αἰτίων τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων — ποὺ αἱ στῆλαι αὐταὶ πιστεύουν ὅτι οὐδενὸς ἀστυνομικοῦ ἐκφεύγουν τῆς προσοχῆς καὶ ἁπλῶς τὰ ὑπενθυμίζουν λόγω ἰδίως τῶν τελευταίων ἀλλεπαλλήλων ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ σχετικῶν συζητήσεων διὰ τοῦ τύπου — ἡ ὑποχρέωσις ὅλων μας διὰ τὴν πρόληψιν καθίσταται εὐχερεστέρα ἀλλὰ καὶ πλέον ἐπιτακτική. Μάλιστα καθίσταται περισσότερον ἐπιτακτικὴ ἡ ὑποχρέωσίς μας ὅταν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ τύπου δημοσιεύονται σχόλια ὡς αὐτό, ἑνὸς ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων σχολιαστῶν μας :

«Εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὸ χωριό του διὰ νὰ ἐργασθῇ, φέρνοντας μαζί του μόνον τὰ νειᾶτα του ὁ εἰκοσαετὴς Μανώλης Βασιλάκης. Καὶ τὰ ἔχασεν ἐδῶ τὴν περασμένην Παρασκευήν, ἄδικα ἐντελῶς, εἰς ἕνα ἀσυγχώρητον ἀτύχημα ἐργασίας. Κάποιος ἐργολάβος τὸν προσέλαβεν ὡς «ἀσπριτζῆν» καὶ τοῦ ἀνέθεσε ν' ἀσβεστώσῃ τὴν πρόσοψιν μιᾶς διωρόφου οἰκίας. Δὲν ἔστησεν ὅμως σκαλωσιὰν διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτήν. Οὔτε, τουλάχιστον, ἐφωδίασε τὸν Μανώλην μὲ μίαν κινητὴν σκάλαν. Τοῦ ἔδωσε ἕνα μαδέρι καὶ τοῦ εἶπε: «Στήριξέ το σ' αὐτὸ τὸ μέρος, πάτα στὴν ἄλλη ἄκρη, ποὺ θὰ ἐξέχῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο, καὶ κάνε τὴ δουλειά σου». Ὅταν ὁ ἀτυχὴς νεαρὸς ἐτόλμησε νὰ τοῦ πῇ ὅτι «ἔτσι ξεσκέπαστο, τὸ ὕψος τὸν ζαλίζει», ὁ Ρωμιὸς ἐργολάβος τοῦ ἀπήντησε: «Μὴν κάνεις σὰν κυρία. Ἄντε ξεκίνα. Μὴν τὰ θέλεις ὅλα στὴν ἐντέλεια γιὰ νὰ δουλέψῃς». Καὶ ξεκίνησε ὁ Μανώλης μὲ τὰ εἴκοσι χρόνια του γιὰ ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου δὲν γυρίζουν. Διότι μετ' ὀλίγον τὸν κατέλαβεν ἴλιγγος, ἔπεσεν ἀπὸ τὸ μαδέρι καὶ ἔγινε κομμάτια. Ὁ ἐργολάβος μόλις ἤκουσε τὸν θανάσιμον γδοῦπον ἐπέβη ἑνὸς αὐτοκινήτου καὶ ἐξηφανίσθη. Ἔτσι γίνονται τὰ περισσότερα ἀτυχήματα ἐργασίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δι' αὐτὸ κατέχομεν στὸν τομέα αὐτὸν τὰ πρωτεῖα μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων χωρῶν...».

***

ΝΕΑ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ τῶν ἠθῶν αὐτὰς τὰς ἡμέρας μὲ τὴν ἀποκάλυψιν στυγνῶν σωματεμπόρων. Καὶ ὅταν μὲν τὰ κοινωνικὰ αὐτὰ ἀποβράσματα ἐκμεταλλεύωνται, ἐκβιάζουν καὶ κακοποιοῦν ξένας γυναίκας, τὸ πρᾶγμα τοποθετεῖται εἰς τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖνα ἐγκληματικὰ ἐπίπεδα ποὺ προκαλοῦν τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν. Ὅταν ὅμως ἀποκαλύπτωνται σωματέμποροι πωρωμένοι μέχρι τοῦ αἰσχίστου ἐκείνου σημείου νὰ ἐκμεταλλεύωνται, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, τὰς ἰδικάς των γυναίκας, τὸ πρᾶγμα τοποθετεῖται εἰς ἐπίπεδα ἀνατριχιαστικά, εἰς ἐπίπεδα ποὺ προκαλοῦν τὴν βαθυτάτην ἀπέχθειαν καὶ ἐξοργίζουν καὶ ἀποτροπιάζουν ἀκόμη καὶ κτηνώδεις ὑπανθρώπους. Ἐλάχιστα εὐτυχῶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν τὰ κρούσματα αὐτά, ποὺ καταρρακώνουν καὶ ἐκμηδενίζουν πᾶσαν ἔννοιαν τῶν οἰκογενειακῶν ἑλληνικῶν παραδόσεων, τοῦτο ὅμως δὲν μειώνει τὴν ὀδυνηρὰν πραγματικότητα τοῦ ὅτι ὑπάρχουν καὶ κυκλοφοροῦν μεταξύ μας ἄτομα ἀπηλλαγμένα παντὸς εὐγενοῦς αἰσθήματος, παντὸς συστατικοῦ τοῦ ὅρου «ἄνθρωπος» καὶ ἱκανὰ διὰ τὸ μέγιστον τῶν ἀνοσιουργημάτων. Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτῶν τῶν «ὄντων» πρέπει νὰ τοποθετηθῇ ὁ θλιβερὸς σύζυγος Γ. Φ. τῶν 25 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐξεμεταλλεύετο ὡς κοινὴν γυναῖκα τὴν σύζυγόν του Ἑλένην, ἐτῶν 25, ἐγκαταστήσας αὐτὴν εἰς διαμέρισμα ξενοδοχείου καὶ μεταφέρων ὁ ἴδιος «πελάτας» της μὲ τὸ πειρατικόν του αὐτοκίνητον. Ἀποκαλύπτεται ὅτι πλὴν τῶν εἰσπράξεων τῆς συζύγου, αἱ ὁποῖαι ὑπερέβαιναν τὰς πεντακοσίας δραχμὰς κατὰ συνάντησιν, συμφώνως μὲ τὰ καταγγελλόμενα, ὁ Γ. Φ. εἰσέπραττε καὶ ναύλους ἀπὸ τὴν μεταφορὰν τῶν «πελατῶν» τῆς Ἑλένης, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπέκρυπτεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς συζύγου του καὶ εἰς τοὺς ὁποίους τὴν διεφήμιζεν ὡς ἕνα «τεφαρίκι πρᾶμα»!... Ἀποκαλύπτεται ἐπίσης ὅτι διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τοὺς ἠθικούς της δισταγμοὺς καὶ νὰ τὴν παρασύρῃ εἰς τὴν ἀκολασίαν, ὁ σύζυγος ἐφρόντισεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἕνας «καλὸς σωματέμπορος», νὰ τὴν ἐγκαταστήσῃ εἰς «νάϊτ κλὰμπ» τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ὅτι πλὴν τῶν καθημερινῶν εἰσπράξεών της, ὁ σύζυγος τῆς εἶχεν ἀποσπάσει ἰδιαιτέρως καὶ τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν, διάγων ὡς ἐκ τούτου βίον σπατάλης καὶ χλιδῆς μὲ τὴν «ἀρραβωνιάρα» Μαίρην καὶ μὲ μίαν ἄλλην ἀκόμη νέαν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο — καὶ δυστυχῶς πάντοτε διὰ τὰ θύματα τοῦ ὑποκόσμου — ὑπῆρξε τὸ κυριώτερον αἴτιον διὰ νὰ ἀποτανθῇ ἐπὶ τέλους τὸ δραματικὸν «ἐμπόρευμα» εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ὑπῆρχε, δηλαδή, πλὴν τῆς «συζυγικῆς ἀπιστίας» καὶ ἡ «προδοσία τοῦ ἀγαπητικοῦ», ποὺ οὐδεμία κοινὴ γυναίκα ἀνέχεται...

Αλλοι στυγνοὶ σωματέμποροι, ἀπὸ τὴν «συγκομιδὴν» τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἀπεκαλύφθησαν ὕστερα ἀπὸ αἰφνιδιασμὸν τῆς Ὑπηρεσίας Ἠθῶν εἰς λαϊκὸν κέντρον διασκεδάσεως, τὸ ὁποῖον εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἄντρον ἀκολασίας. Κατελήφθησαν ἐκεῖ ἐκδιδόμεναι δύο γνωσταὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν γυναῖκες ἐλευθερίων ἠθῶν, ἀλλὰ καὶ τέσσαρες ἔγγαμοι ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη 29 ἐτῶν, ἡ δευτέρα 23 ἐτῶν καὶ μήτηρ δύο τέκνων, ἡ τρίτη 18 ἐτῶν καὶ ἡ τετάρτη μόνον 14 καὶ ὑπανδρευθεῖσα μόλις πρὸ διμήνου ! Καὶ ἀπὸ ποίους ἐξεδίδοντο ; Ἰδού : Ἡ ἔγγαμος τῶν 29 ἐτῶν μόνη καὶ... αὐτοβούλως, ἡ ἔγγαμος τῶν 23 ἐτῶν — καὶ μὲ τὰ δύο τέκνα — ὑ π ὸ τ ο ῦ σ υ ζ ύ γ ο υ Α.Ε. τῶν 28 ἐτῶν, ἡ ἄλλη ἔγγαμος τῶν 18 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ «πειρατοῦ» Μ.Π. τῶν 26 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος τὴν ἐγνώρισεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν μετέφερεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἡ ἄλλη ἔγγαμος τῶν 14 ἐτῶν τ ῇ π ρ ο τ ρ ο π ῇ τ ο ῦ φ υ λ α κ ι σ μ έ ν ο υ σ υ ζ ύ γ ο υ ὑπὸ τοῦ Β.Ν. τῶν 19 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος εἰς ἄλλο σημεῖον ἐξέδιδε καὶ τὴν ὁμήλικον «μνηστήν» του. Ἔχομεν δηλαδὴ ἐδῶ ἓξ γυναίκας ἐκδιδομένας, μεταξὺ τῶν ὁποίων αἱ τέσσαρες ὕπανδροι καὶ ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο ἐξεδίδοντο ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπὸ τῶν συζύγων... Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν λοιπὸν πρόκειται ἐν πολλοῖς περὶ ἀπιθάνου δυσοσμίας τῶν δῆθεν οἰκογενειακῶν παραδόσεων. Πρόκειται περὶ ὑποκειμένων καὶ τῶν δύο φύλων τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων οὐδέποτε ἐπίστευσαν εἰς τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν, γενικώτερον δὲ πρόκειται περὶ φρικτῶν ὑπανθρώπων μὲ ἀθεράπευτον πώρωσιν. Οἱ ὁποῖοι, εἴτε ἔγγαμοι εἴτε ἄγαμοι εἶναι, ἀνήκουν εἰς τὴν ἐκφυλισμένην ἐκείνην κατηγορίαν ποὺ ἄγνωστον παραμένει ἐὰν θὰ παύσῃ ποτὲ νὰ συγκλονίζῃ τὰ ὑγιᾶ θεμέλια τῆς κοινωνίας παρ' ὅλας τὰς συλλήψεις, τὰς φυλακίσεις καὶ τοὺς ἐγκλεισμοὺς εἰς ἀναμορφωτικὰ ἱδρύματα...

***

Π ΛΗΘΥΝΟΝΤΑΙ τόσον πολὺ τὰ περιστατικὰ διασώσεως ἀτόμων ὑπὸ τῆς Ἀμέσου Δράσεως, ὥστε νὰ ἔρχεται συχνὰ εἰς τὸν νοῦν μου ἡ περίφημος φράσις τοῦ Βολταίρου : «S' il n' existant Pas, il Faudrait l' inventer» ! Δηλαδή, «ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφευρεθῇ» ! Βεβαίως, αὐτὰ ἐλέχθησαν ἀπὸ τὸν σοφὸν ἐκεῖνον ἄνδρα διὰ τὸν Θεὸν καὶ θὰ ἐκινδύνευε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς βλάσφημος ὅποιος τὰ μετεχειρίζετο εἰς ἄλλην περίπτωσιν, πλὴν περιπτώσεως συνυφασμένης μὲ τὸ ἔργον Ἐκείνου. Καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἀμέσου Δράσεως, ὅπως ὅλα τὰ ἀνθρωποσωτήρια ἔργα, δὲν ἀπέχει καὶ πολὺ τοῦ θεϊκοῦ ἔργου ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ πάλιν, τελευταίως, διάσωσις ἐκ βεβαίου θανάτου δύο σμηνιτῶν, δύο νέων 23 ἐτῶν ποὺ ἀνεσύρθησαν ἡμιθανεῖς ἀπὸ τὴν θάλασσαν τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ ὑπὸ κολυμβητῶν, καὶ παρελήφθησαν ὑπὸ περιπολικοῦ μας διὰ νὰ μεταφερθοῦν «πάσῃ δυνάμει» καὶ μὲ τεχνητὰς ἀναπνοὰς ὑπὸ τοῦ πληρώματος κατὰ τὴν διαδρομὴν εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον Βούλας. Τὴν ἰδίαν ὥραν ἄλλος νέος, 18 ἐτῶν αὐτός, ἀνεσύρετο ἡμιθανὴς ὑπὸ τῶν λουομένων εἰς τὴν ἀκτὴν τοῦ Ν. Φαλήρου. Ἔσπευσεν καὶ πάλιν ἐπὶ τόπου περιπολικὸν τῆς Ἀμέσου Δράσεως, τὸ πλήρωμα τοῦ ὁποίου ἀφοῦ ἔκαμε τεχνητὴν ἀναπνοὴν εἰς τὸν 18ετῆ — καὶ ἤκουσε ἰατρὸν νὰ λέγῃ ὅτι μᾶλλον... ἀπέθνησκε — τὸν ἐπεβίβασε διὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ τὸ συντομώτατον εἰς τὸ «Μαρκομιχελάκειον» νοσοκομεῖον. Δυστυχῶς καθ' ὁδὸν ἕνα Ι.Χ. αὐτοκίνητον ἀνέκοψε αἰφνιδίως τὴν ταχύτητα τοῦ περιπολικοῦ, πρᾶγμα ποὺ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ ἐπιπέσῃ τοῦτο ἐπὶ ἠλεκτρικοῦ στύλου, νὰ ὑποστῇ σοβαρὰς ζημίας καὶ νὰ τραυματισθῇ ὁ ὁδηγὸς ἀστυφύλαξ. Καὶ διεσώθη μὲν τελικῶς ὁ μεταφερόμενος μὲ τὸ περιπολικὸν νέος διὰ τῆς μεταφορᾶς του ὑπὸ ἄλλου ὀχήματος εἰς τὸ νοσοκομεῖον, παρέμεινεν ὅμως τὸ μέγα θέμα τῶν ζημιῶν τοῦ περιπολικοῦ... (Διὰ τὸν τραυματισθέντα ἀστυφύλακα «δὲν ὑπάρχει θέμα», ἀφοῦ παρόμοια «τυχηρὰ» τοῦ λειτουργήματός μας ἔ-

χουν τὴν κρατικὴν μέριμναν). Φαίνεται λοιπὸν ὅτι τὸ μέγα αὐτὸ θέμα ἀποκαταστάσεως τῶν ζημιῶν, καὶ ἐὰν ὑπῆρχον θύματα τὸ μέγα θέμα ἀποζημιώσεώς των, θὰ παύση τοῦ λοιποῦ νὰ εἶναι «μέγα θέμα», καὶ μάλιστα «ἐπαχθὲς» διὰ τοὺς ὁδηγοῦντας κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἀτυχήματος. Πολλὰ ἀκούονται τελευτσίως περὶ ἀσφαλίσεως τῶν περιπολικῶν ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἂν δὲ αὐτὸ πραγμοτοποιηθῆ θὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερον «δῶρον» πρὸς τὴν Ἄμεσον Δρᾶσιν, ποὺ αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἑορτάζει τὰ πεντάχρονά της (14 Αὐγούστου 1959 - 14 Αὐγούστου 1964). Χωρὶς βεβαίως νὰ σημαίνη τοῦτο ὅτι οἱ ὁδηγοὶ ἀστυφύλακες θὰ παύσουν τότε νὰ ἐπιδεικνύουν τὴν αὐτὴν ὡς μέχρι σήμερον προσοχὴν καὶ σύνεσιν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

***

ΜΙΚΡΑ «ΜΥΣΤΙΚΑ» ἀπὸ τοὺς διαφόρους τομεῖς τοῦ ἐγκλήματος: * Ἐπόπτρια εἰς τὸν οἶκον τοῦ πρίγκηπος Ἔλ Σενούσι εἰς τὴν Βεγγάζην, ἡ 24ετις Μ. Π., καὶ ἔχουσα ὡς ἐκ τούτου ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ Ἀβραὰμ - ἡγεμονικὸν μισθόν, μεθυστικὸν καὶ ὑποβλητικὸν καὶ φαντασμαγορικὸν περιβάλλον τῆς διαμονῆς της — ἦλθεν εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ συναντήση τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ τῆς ἔλειπε : Τὸν ἔρωτα. Καὶ τὸν ἐγνώρισεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Δευκαλίωνος Γ. τῶν 33 ἐτῶν, ἀνδρὸς μελαψοῦ, ὁ ὁποῖος τῆς ἐξεμυστηρεύθη ὅτι ἠσθάνθη κεραυνοβόλον δι' αὐτὴν ἔρωτα καὶ ὅτι μοναδικὴ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ τὴν κάμη διὰ παντὸς σύντροφον τοῦ βίου του. Τῆς εἶπεν ὅτι εἶχεν οἰκόπεδον καὶ ἐκείνη τοῦ ἔδωσε 43.000 δραχμὰς διὰ νὰ κτίσουν ἐκεῖ τὴν «ἐρωτικὴν φωλεάν» των, τῆς εἶπε ὕστερα ὅτι τὰ χρήματα δὲν ἔφθαναν καὶ ἐκείνη τοῦ ἔδωσε τὰ κοσμήματά της, ἀξίας 15.000 δραχμῶν, τῆς εἶπε καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη καὶ ἐκείνη πολλὰ ἄλλα τοῦ ἔδωσεν, μέχρις ὅτου ἀπῆλθε καὶ πάλιν εἰς Βεγγάζην. Παρῆλθεν ὅμως ἔτος καὶ ἐπειδὴ «στεφάνι δὲν ἔβλεπε», ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐπληροφορήθη τρία τινά : Ὅτι ὁ Δευκαλίων ἐστερεῖτο οἰκοπέδου καὶ διέμενεν εἰς «χαμοκέλαν» ἐπ' ἐνοικίῳ· ὅτι οὐδέποτε τὴν «ἠράσθη» πραγματικῶς· καί, τὸ πλέον ὀδυνηρόν, ὅτι εἶχε σύζυγον καὶ 4 παιδιά !... Δι' ὃ καὶ δεκαπεντάμηνος φυλάκισις κατ' αὐτὰς εἰς τὸν Δευκαλίωνα, ἐν μέσῳ θρήνων καὶ ὀδυρμῶν τῆς παθούσης ἐποπτρίας τοῦ πρίγκηπος Ἔλ Σενούσι τῆς Βεγγάζης... * Τὸν εἶχεν ὑπάλληλόν της εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φίλωνος τῆς Τρούμπας ἰδιόκτητον μπάρ, τὸν «ἠράσθη» καὶ τοῦ ἔδωσεν 120.000 δραχμάς, ἔναντι τῆς ὑποσχέσεώς του ὅτι θὰ τὴν ἐνυμφεύετο. Μετὰ δίμηνον ἐκεῖνος, ὁ Π.Μ. τῶν 29 ἐτῶν, ἤρχισε νὰ ἀποσπᾶ ὅλας τὰς εἰσπράξεις της, νὰ ἐπιδίδεται εἰς χαρτοπαιξίαν καὶ ἐρωτικὰς ἐπιχειρήσεις μὲ ἄλλας γυναίκας, καί, χωρὶς νὰ ἔφθαναν ὅλα αὐτά, νὰ τὴν ξυλοκοπῆ ἀγρίως ἐπειδὴ ἐκείνη ἔπαυσε πλέον νὰ τοῦ δίδη χρήματα. Δι' ὃ καὶ προσέφυγεν εἰς ἡμᾶς... * «—Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀδελφός σου ! Σαράντα χρόνια μ' ἔχετε χάσει καὶ σαράντα χρόνια ἀγωνίζομαι νὰ σᾶς βρῶ ! Τώρα μπορῶ πλέον νὰ πεθάνω εὐτυχής !...». Εἶπε καὶ παρεκάθησεν εἰς τὸ πλουσιοπάροχον δεῖπνον ποὺ ἡ «ἀδελφή» του παρέθεσε διὰ τὴν ἐπανεύρεσίν του, ἐπέδειξεν ἀγρίαν ὄρεξιν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ παραχωρηθὲν δωμάτιον διὰ νὰ κοιμηθῆ. Τὴν ἑπομένην ὅμως συνελήφθη. Ἐπρόκειτο περὶ τοῦ σεσημασμένου ἀπατεῶνος Χ.Κ. τῶν 24 ἐτῶν καὶ ὄχι περὶ τοῦ ἀπολεσθέντος ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς ἀδελφοῦ... * Ὑδραυλικὸς ἦτο, νέος ἦτο — 19 ἐτῶν —, ἔφεσιν πρὸς στιχοπλοκίαν εἶχεν. Δι' ὃ καὶ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν 44ετίδος, τὴν ὁποίαν καὶ ἐξηνάγκασε νὰ πιῆ ποτήριον μπύρας καὶ νὰ ἀναφωνήση ἐμμέτρως : «Ζήτω ὁ Μακρῆς — ὁ νέος δήμαρχος Καισαριανῆς !». Πλὴν ἐμηνύθη καὶ συνελήφθη... * Καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα πολλά...

***

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ἐλάχιστα ἀπὸ τὴν ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν :

* Ἄλλη μία κοινὴ γυναῖκα, ἡλικίας 31 ἐτῶν, εὑρέθη νεκρὰ καὶ γυμνὴ πλησίον

τοῦ Ταμέσεως τοῦ Λονδίνου. 'Η αὐτοψία ἀπέδειξεν ὅτι εἶχε στραγγαλισθῆ, ἀπογυμνωθῆ καὶ κακοποιηθῆ ὅπως ἀκριβῶς καὶ αἱ τέσσαρες ἄλλες γυναῖκες, θύματα μυστηριώδους δολοφόνου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος 'Απριλίου, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη τοῦ «Τζὰκ τοῦ 'Αντεροβγάλτη»...

* 'Ιάπων κακοποιός, 27 ἐτῶν, ἀπήγαγε, ἐβίασε, ἐστραγγάλισε καὶ ἀκρωτηρίασε παιδίσκην 5 ἐτῶν...

* 'Επιδημία ληστειῶν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Τέσσαρες ληστρικαὶ ἐπιθέσεις κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς μόνον νυκτὸς εἰς Λονδῖνον ἐπέφεραν «κέρδη» 100.000 στερλινῶν. Ληστεία ταπέζης ὑπὸ ἀνδρὸς μεταμφιεσμένου εἰς γυναίκα, εἰς Ντάρχαμ τῆς Β. 'Αγγλίας, ληστεία κοσμηματοπωλείου εἰς 'Ανατολικὸν Βερολῖνον μὲ κέρδη 30.000 στερλινῶν, «ληστεία - ἀστραπὴ» εἰς Κλὲρκ τῆς Ριβιέρας — ἐντὸς δύο λεπτῶν — μὲ κέρδη ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Δύο γκαγκστερικαὶ ληστεῖαι κοσμηματοπωλείων εἰς τὴν καρδίαν τῶν Παρισίων, κύματα ληστειῶν εἰς Η.Π.Α., κ.λ. κ.λ...

* Λύτρα χιλίων λιρῶν ἐζήτησαν οἱ ἀπαγωγεῖς τοῦ «Μίκυ», εἰς Λονδῖνον, πλὴν ὁ «Μίκυ», γάτος εὐτραφὴς δηλαδὴ ἡλικιωμένης κυρίας, ἐπεσημάνθη ἐγκαίρως ὑπὸ τῆς Σκώτλαντ Γυὰρντ καὶ ἐπεστράφη. Τοῦτο πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησιν τῆς κυρίας του, ἡ ὁποία διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐπήνεσε τὴν πρᾶξιν τῶν ἀστυνομικῶν...

* Καὶ τὸ τελευταῖον. Τὸ ἐθνικὸν πάθος τῶν Τούρκων διὰ τὸν... βιασμὸν μαρτυρεῖ ἡ ἀκόλουθος εἴδησις, δημοσιευομένη εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως : «'Αναφέρεται ἀπὸ τὴν "Αγκυραν ὅτι ἤρχισαν ἐκεῖ ἀνακρίσεις εἰς βάρος τριῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἀπεκαλύφθη, ἐβίασαν κτηνωδῶς μίαν νεαρὰν γυναῖκα, σύζυγον τοῦ τέως δημάρχου τῆς περιοχῆς 'Αγιᾶς, Τζαμπολὰτ 'Οζμπαϋράμ. Τὸ περιστατικὸν ἐσημειώθη πρὸ ἡμερῶν, ὅταν ἡ παθοῦσα ἐπέστρεφε μὲ ταξὶ ἀπὸ ἕνα κέντρον διασκεδάσεως, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν φίλον της ἐπιχειρηματίαν Τζαμπολὰτ 'Οζμπαϋράμ. Οἱ δρᾶσται, προφασισθέντες ὅτι ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν, εἰσῆλθον βιαίως εἰς τὸ ταξὶ καὶ μετ' ὀλίγον ἐξηνάγκασαν τὸν 'Οζμπαϋράμ νὰ κατέλθη. 'Ακολούθως ἐπετέθησαν κατὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὴν ἐβίασαν ἀλληλοδιαδόχως. "Ηδη συνελήφθη ὁ εἷς ἐκ τῶν δραστῶν»...

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Γεώργιον Δημητρακόπουλον καὶ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Παναγιώτην Παντηλιέρην, διότι, ὁ μὲν πρῶτος, ὡς Προϊστάμενος τοῦ Β' Παραρτήματος Ἀσφαλείας Πειραιῶς, δοὺς τὰς καταλλήλους ὁδηγίας εἰς τὸν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντα, δεύτερον τῶν προαναφερθέντων, Ἀστυφύλακα καὶ ἐργασθέντες ἀμφότεροι μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαιτέρας προθυμίας καὶ μεθοδικότητος, κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐντὸς 24ώρου ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ Γεωργίου Καμπακάκη, διαρρήξαντος τὰς νυκτερινὰς ὥρας τῆς 22—24/2/64 τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωτῆρος 64 σφαιριστήριον, ἐξ οὗ ἀφήρεσε τὸ ποσὸν τῶν 16.300 δραχμῶν, προκαλέσαντες οὕτω τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ συντελέσαντες εἰς τὴν ἐδραίωσιν τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς : 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Ἐλευθέριον Γιαννακόπουλον, 2) Ἀστυνόμον Β' κ. Νικόλαον Πιπερόπουλον, 3) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Δημήτριον Κότσιφαν, 4) Ἀρχιφύλακα κ. Ἀνδρέαν Νιαράκην, 5) Ὑπαρχιφύλακα κ. Θωμᾶν Σαμαράκον καὶ 6) Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἰωάννην Σταθακόπουλον, Νικόλαον Μῖχον, Παρασκευᾶν Ἀλεξέαν, Κωνσταντῖνον Καλκανδῆν, Βασίλειον Λάζαρην, Χρῖστον Λεκάκην, Γεώργιον Ἀγγελόπουλον καὶ Στέλλαν Σεβαστοῦ, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τῶν πρώτου καὶ δευτέρου τῶν ὡς ἄνω Ἀστυνόμων, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες δὲ ἅμα ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἐπέτυχον, τὴν 3ην Ἀπριλίου 1964 καὶ τὴν 19ην Μαρτίου 1964, τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σπειρῶν ἐμπόρων καὶ ποιουμένων χρῆσιν ναρκωτικῶν φαρμάκων (ἡρωΐνης), ὡς καὶ τὴν παραπομπὴν αὐτῶν εἰς τὴν Δικαιοσύνην, προκαλέσαντες οὕτω τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Νικόλαον Διαμαντόπουλον, διότι οὗτος, ἐπιδείξας ἐξαιρετικὸν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνδιαφέρον, παρέσχε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἄτομον, ἐμφανιζόμενον ὡς «Νῖκος Ἀθανασίου», διέπραττεν ἁπάτας εἰς βάρος μελῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἐργασθεὶς μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον, ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν, μεθοδικότητα καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐξηκρίβωσε τὴν ταυτότητα τούτου, ὀνομαζομένου Ἀλεξάνδρου Παπανικολοπούλου, καὶ ἐπέτυχε τὴν σύλληψίν του.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἀναστάσιον Δημητρακόπουλον καὶ Ἀθανάσιον Εὐαγγελινόν, διότι ἀμφότεροι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ ὡς ἄνω δράστου, ὁμολογήσαντος σωρείαν ἀπατῶν εἰς βάρος μελῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἀθανάσιον Πλαστῆν, διότι, χάρις εἰς τὴν παρατηρητικότητά του καὶ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἔκτακτον δραστηριότητα, τὴν νύκτα τῆς 6ης Μαΐου 1964, εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Λιοσίων—Γουσίου, ἐπεσήμανεν ὡς κακοποιὸν ἄγνωστον ἄτομον, περιφερόμενον ὑπόπτως καὶ τὸ ὁποῖον, μετὰ τὴν

δραπέτευσίν του, καθ' ὃν χρόνον ὡδήγει τοῦτο εἰς τὸ Τμῆμα, κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὴν ἑπομένην ἐντὸς τροχιοδρομικοῦ ὀχήματος εἰς τὴν πλατείαν Κλαυθμῶνος ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν του μόνον, ἅτινα ἐπαρκῶς εἶχε συγκρατήσει. Ὁ συλληφθεὶς κακοποιός, Γεώργιος Ἀναστασόπουλος, ὡμολόγησε διάπραξιν σωρείας κλοπῶν μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀγραπίδη, οὗτινος καὶ ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις, προεκλήθησαν δέ, διὰ τῆς τοιαύτης πράξεως τοῦ Ἀστυφύλακος, εὐμενῆ σχόλια ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐχορηγήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἰωάννην Ταμιωλάκην, Παναγιώτην Σιδέρην, Ἀνδρέαν Γκριτζέπην καὶ ἐπηνέθησαν οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Ἀριστοτέλης Ἀντωνόπουλος καὶ Σωτήριος Δαρειώτης, ὡς καὶ ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Θωμᾶς Ἀποστόλου, διότι ἅπαντες, καὶ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἁρμοδιότητός των ἕκαστος, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, κατώρθωσαν, χάρις εἰς τὰς φιλοτίμους καὶ ἀόκνους προσπαθείας τῶν ὡς ἄνω τριῶν Ἀστυφυλάκων, τὴν ὑπομονήν, ἐπιμονὴν καὶ παρατηρητικότητα τούτων νὰ συλλάβουν τὴν 13/3/64 καὶ ὥραν 11.15′ περίπου τούς: Εὐκλείδην καὶ Ἀνδρέαν Χορομίδην ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους 10 χρηματομεσιτικοῦ γραφείου των, ἔνθα κατόπιν συστηματικῆς ἐρεύνης ἀνευρέθη καὶ κατεσχέθη παράνομος κατοχὴ συναλλάγματος ἐκ παρανόμου ἀγοραπωλησίας, τῶν δραστῶν παραπεμθέντων εἰς τὴν Δικαιοσύνη, καὶ προκληθέντων ἐντεῦθεν εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Β′ τάξεως κ. Παναγιώτην Κουράκον, διότι τὴν 10-1-64 καὶ ὥραν 22,15′ χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ψυχραιμίαν, αὐταπάρνησιν καὶ ἔκτακτον ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, κατώρθωσε νὰ διασώσῃ τόν, λόγῳ ἐρωτικῆς ἀπογοητεύσεως, ἀποπειραθέντα νὰ ριφθῇ εἰς τὸ κενὸν ἐκ τοῦ ὕψους ἓξ (6) μέτρων παραθύρου τοῦ Θ′ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τελοῦντα ἐν κραιπάλῃ μέθης κωφάλαλον Παντελῆν Ἀβραμίδην, μὲ σκοπὸν νὰ αὐτοκτονήσῃ, τραυματισθεὶς κατὰ τὴν προσπάθειάν του ταύτην ἐκ τῶν θραυσθέντων ὑαλοπινάκων τοῦ παραθύρου καὶ προκαλέσας οὕτω διὰ τῆς πράξεώς του ταύτης τὰ λίαν εὐμενῆ σχόλια τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Λάμπρον Μητσόπουλον, διότι τὴν 29-1-64 καὶ ὥραν 13,45, ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν ἀκινήτου σκοποῦ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Κορίνθου-Κολοκοτρώνη (Πάτραι) πρὸς ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων καὶ ἀντιληφθεὶς τὸν Ἰωάννην Στράγγαν φέροντα εἰς τὴν δεξιὰν του χεῖρα μάχαιραν, δι' ἧς κατεδίωκε τὸν Ἀθανάσιον Λάνθημον, ἔσπευσε πάραυτα καὶ ἐπέτυχε, χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἔκτακτον δραστηριότητα, εὐψυχίαν καὶ αὐτοθυσίαν, νὰ ἀφοπλίσῃ τὸν δράστην, προκαλέσας διὰ τῆς πράξεως του ταύτης τὰ λίαν κολακευτικὰ σχόλια τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Στυλιανὸς Γιακουμᾶτος.

—Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Ἀνάργυρος Βλασσόπουλος.